Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

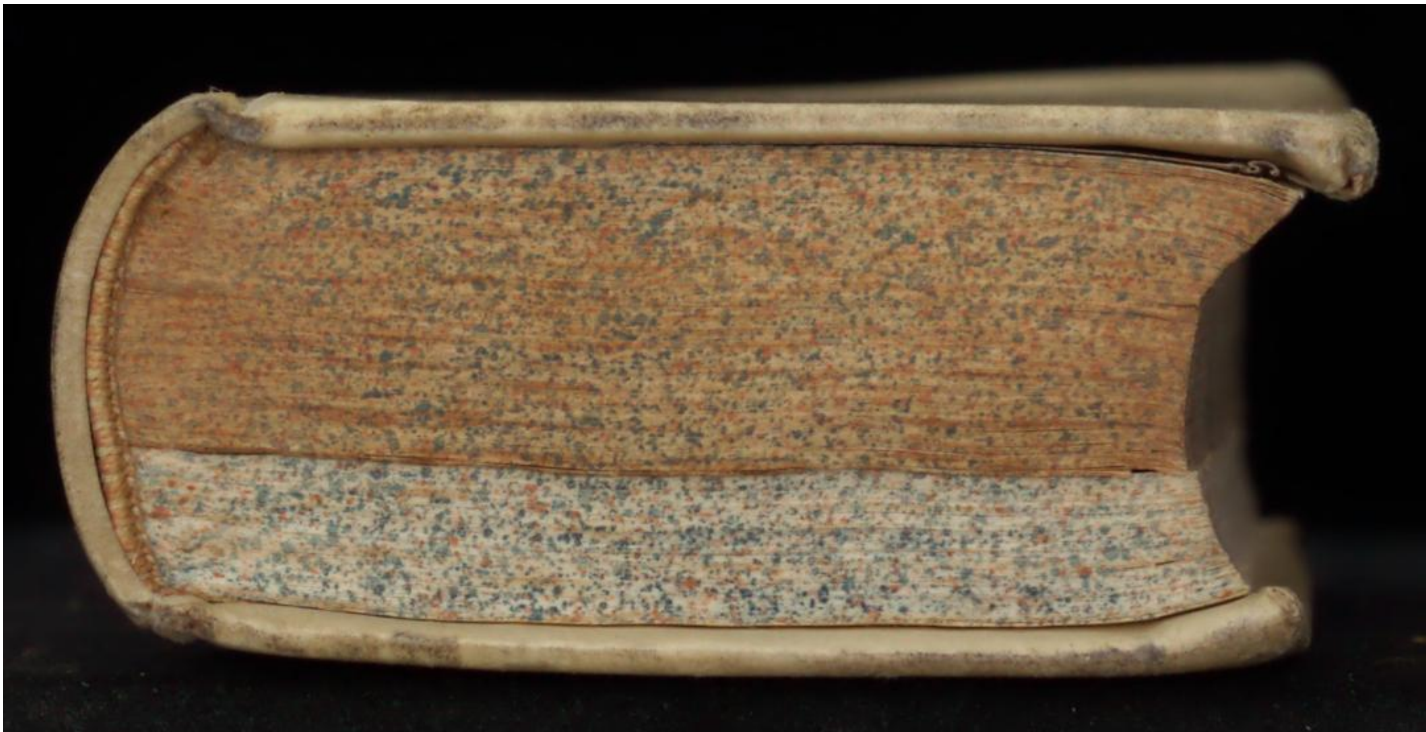

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

B 4 a li 57

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

SEDER OLAM

SIVE

Ordo Seculorum,

HISTORICA

ENARRATIO DOCTRINÆ.

ANNO 1693.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

SEDER OLAM
SIVE
ORDO SECULORUM.

1. QUia DEUS tantum unus eſt, nomina trium Perſonarum improprie admodum Myſterio Patris, Verbi & Spiritus Sancti applicantur. Præſtaret Sacræ ſcripturæ verbis adhærere in tanto myſterio explicando. Hoc enim & nobis tutum eſt & ſcandalum amovetur ab eis, quibus nomina illa trium perſonarum offendicula ſunt.

2. Quia DEUS omnia operatur ſecundum infinitam Sapientiam, ideo nulla eſt in eo Voluntatis indifferentia, et ideo in omnibus, quæ operatur, eſt agens neceſſarium; Et tamen eſt agens etiam quam liberrimum.

3. Mundos igitur neceſſario creavit, non quidem ab aliquo agente extrinſeco coactus, ſed ab interna ſua bonitate & ſapientia determinatus.

4. Attributum ergo Creatoris DEO eſt eſſentiale, quia nulla ſunt in DEO accidentia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

5. DEUS igitur ab æterno Creator eſt & ideo creaturas ab infinitis ante hoc ſeculis creavit. Et etiam novas continuo creat, atque in omnem æternitatem ſecuturam quoque creabit.

6. Mundi igitur, (quoad nos) ſunt infiniti & innumerabiles.

7. Hoc vero (præter alia diſcrimina) inter DEUM & Creaturas diſcrimen intereſt, quod DEUS ſit prorſus immutabilis, creaturæ vero omnes aliquo modo mutabiles.

8. Creaturarum vero mutabilitas dupliciter eſt diſtinguenda; aut enim mutabiles ſunt Creaturæ ad bonum vel malum; quod omnium quidem creaturarum ſors & conditio eſt, pro aliquo tempore, aut tandem poſt aliquod tempus mutabiles ſunt tantum ad bonum.

9. Quæ quidem ad bonum mutabilitas creaturarum in omnem manet æternitatem, nulla enim creatura ſic perfecte bona eſt, quin majoris ſemper gradus & menſuræ bonitatis in omnem æternitatem ſit capax.

10. Porro inter DEUM & Creaturas medium aliquod ens neceſſario intercedit, quod DEO quidem ſummo minus, creaturis vero omnibus ſit majus & perfectius.

11. Ens autem hoc medium inter DEUM & Creaturas eſt Chriſtus, Adamus ille cæleſtis.

12. DEUS autem per hoc medium uti-

que Chriſtum omnes quaſcunque creaturas creavit & produxit.

13. Hoc vero inter alia diſcrimen eſt inter Chriſtum & Creaturas, quod Creaturæ omnes ſint pro aliquo tempore ad bonum & malum mutabiles, Chriſtus vero ad bonum ſit mutabilis tantum, ad malum vero nunquam in aliquo tempore mutabilis ſit.

14. Et ideo Chriſtus filius DEI magis quam Creatura DEI jure merito eſt appellandus, ejuſque productio generatio magis quam Creatio eſt exiſtimanda.

15. Chriſtus ille Adamus Cœleſtis & homo eſt & DEUS utramque naturam & DEI & hominis in ſe complectens.

16. Quia enim diviniſſima hæc Chriſti humanitas cum Verbo DEI, quod DEUS eſt, quam intime & perfectiſſime unitur, ideo homo ille cœleſtis & divinus Jeſus Chriſtus, vere Deus eſt.

17. Naturæ autem DEI & hominis in Chriſto non ſunt confundendæ, ſed plane diſtinguendæ, ſic ut natura deitatis in humanitatem, ut nec humanitatis natura in deitatem converſa, nunquam ſit intelligenda.

18. Quia vero tanta eſt hominis Chriſti ſupra omnes creaturas excellentia, ideo & Chriſto homini attributa quædam divina ſunt concedenda, qualia nullis creaturis cummunicabilia ſunt, ex. gr. Omnipræſentia & Omniſcientia.

19. Quæ tamen Omnipræſentia & Omniſcientia hominis Chriſti inferioris ordinis ſunt ab eis, quæ ad ipſum DEUM pertinent.

20. DEUS enim ſic omnibus præſens eſt, ut ubique centraliter exiſtat; humanitas vero Chriſti diviniſſima non habet centrum ſuum ubique præſens, ſed per radios eſſentiales a centro animæ ſuæ diviniſſimæ emanantes in omnes Creaturas & mundos ubique extenditur.

21. Omniſcientia denique humanitatis Chriſti inferioris ordinis eſt ab ea, quæ ad deitatem pertinet, deitas enim glorioſiſſima cum omnia abſque objectis ipſis creatis, vel tanquam cauſis inſtrumentalibus ad DEI cognitionem excitandam concurrentibus perfectiſſimè cognoſcat, anima vero diviniſſima hominis Jeſu Chriſti omnia cognoſcit; aut ipſâ objectorum perceptione, dum in eam aliquo modo influunt, aut quoad futura per divinam revelationem a DEO Patre ipſi innoteſcant.

22. Quia vero Jeſus Chriſtus homo ille cœleſtis, filius ſit ipſius DEI ſummi optumi & maximi primogenitus, & propter mirandam ejus cum ipſo DEO ſummo unionem ſit ipſe Deus, ipſi DEO Patri æqualis, et etiam quia univerſo humano generi & amantiſſimus ſit & ubique præſens & omniſcius, ſicut opem ferre univerſis hominibus in quacunque neceſſitate poſitis, & poſſit & velit, ideo ab omnibus hominibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

jure merito eſt invocandus, colendus & adorandus, Et ipſum DEUM ſummum & Patrem non niſi in Chriſto & per Chriſtum mediatorem invocare, colere & adorare debitè & acceptè poterimus.

23. Dari autem tale medium aut eſſentiam mediam inter DEUM & Creaturas ex ipſo ordine entium clare demonſtratur; Sicùt enim DEO ſummo & altiſſimo convenit, quod ſit ens prorſus immutabile, ita omni creaturæ aut enti creato convenit ex naturâ ſuâ, quod ſit mutabile ſive ad bonum, ſive ad malum, ſed inter prorſus inmutabile & prorſus mutabile datur aliquod medium, de utroque extremo participans, quod nempe ſit immutabile ex natura ſua ad malum & mutabile ad bonum quod medium, ut ſupra dictum, eſt Chriſtus ille Adamus Cœleſtis.

24. Et ideo ordine naturæ prior eſt omnibus creaturis quibuſcunque, omnemque totius Creaturæ Univerſitatem antecellit, quin & Univerſæ Creaturæ Caput & Dominus eſt.

25. In medio autem hoc diviniſſimo, Jeſu Chriſto, plenitudo deitatis inhabitat corporaliter, ſecundum Apoſtoli Pauli teſtimonium, quod ſic profectò intelligendum eſt, ut Chriſti diviniſſima humanitas, ipſius DEI altiſſimi & glorioſſimi ſit & immediatum habitaculum, & domus, & quoddam quaſi deitatis corpus, quo ipſo DEUS a Creaturis ſuis percipi poſſit & ap-

prehendi, & quo mediante ſuaviſſimo & beatiſſimo DEI conſortio, cum ad id ritè præparantur, frui poſſunt. Ideo eſt, quod ſecundum ipſius Chriſti verba, ſanctos ſuos & fideles carne ſuâ & ſanguine paſcat in vitam æternam, quæ caro & ſanguis Chriſti divinæ & Spiritualis ſunt naturæ, nec tamen ipſa DEI eſſentia, ſed mediæ cujusdam naturæ inter DEUM & Creaturas, DEUS enim per Chriſtum corporaliter quaſi ſe exhibet creaturis ſuis, qui tamen ſecundum ſuam eſſentiam purè ſpiritus eſt, omnis corporeitatis penitus expers.

26. Porro, Quia diviniſſima hæc Chriſti humanitas deitatis quaſi corpus & domus ſit, (nam græca vox σῶμα quaſi δῶμα hoc ipſum importat) ideo Chriſtus de naturâ corporeitatis aliquo modo participat, alioquin certe verum & proprium medium inter DEUM & Creaturas eſſe non poſſet.

27. Creaturæ enim omnes vel excellentiſſimæ & nobiliſſimæ ſecundum aliquem modum aut gradum corporeæ ſunt.

28. Spiritus igitur & corpus contrarias ſibi invicem eſſentias non habent, ut falſo & vanè affirmatur a multis, omnis enim ſpiritus creatus corporeus eſt, veram corporis eſſentiam & naturam in ſe habens, nempe ut ſit ens extenſum, finitum, locatum, mobile &c.

29. Et ideo anima humana (quæ & ſpiritus eſt) corporea eſt, veram corporis na-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

naturam & eſſentiam in ſe complectens, angeli quoque puriſſimi & ſpiritualiſſimi Corporei ſunt, & Corpora quaſi ſpiritualia.

30. Porro, ſicut omnis Spiritus aut Anima in totius Creaturæ univerſitate corpus eſt, veram in ſe habens corporis eſſentiam & attributa, ita corpus omne in aliquo modo aut gradu, animale eſt & ſpirituale, hoc eſt, vitam & ſenſum ac cognitionem habens aut ſaltem eorundem attributorum capax.

31. Neque profecto timendum eſt, animas humanas poſſe unquam mortales fieri aut in pulverem, aut fumum aut aërem converti, aut in lapides & terram diſſolvi, ſi corporeæ eſſe admittantur, non enim omne, quod corporeum eſt aut corpus, ex eo, qood corpus eſt, ideo diſſolubile eſt, ſunt enim & corpora immortàlia & penitus indiſſolubilia, ejusmodi erunt corpora ſanctorum & fidelium glorificata in reſurrectione mortuorum, cum mortale induet immortalitatem, & corruptibile incorruptum, ſecundum Apoſtoli verba.

32. Quia igitur omne ſpirituale corporeum eſt, & omne corporeum ſpirituale, in aliquo modo aut gradu, ideo Creaturæ omnes, a ſummis ad infimas, cognationem quandam & affinitatem naturæ habent, aliæ ad alias, ſummæ ad infimas, & infimæ ad ſummas, imò certe, quoad origina-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

lem ſuam eſſentiam & conditionem, unius & ejusdem naturæ ſunt, nec ulla eſt creatura viliſſima, quæ aut non in nobiliſſimam, aut in nobiliſſimæ ſaltem aliquam partem mutabilis ſit.

33. Rejicienda ideo eſt falſiſſima illa & vaniſſima multorum Philoſophorum ſic dictorum imaginatio de corpore aut materiâ, quaſi quædam eſſet res non tantum penitus inanimis & vitæ expers, ſed vitæ quoque omnis per totam æternitatem prorſus incapax; Quod certe abſurdiſſimum dogma in atheiſmum nimis multum vergit, & in DEI bonitatem, ſapientiam, & potentiam, aliaque DEI optimi & maximi attributa graviſſime impingit.

34. ADEO enim, qui & ipſa vita eſt & vitæ fons, nihil vitam non habens aut vitæ non capax procedere poteſt. Nam præſtantiſſima ſua bonitate, ſapientia & potentia DEUS creaturas ſuas omnes condidit, ut in eo tandem beatæ ſint, eo gaudeant & fruantur, et in eo, tanquam in fine ſuo, dulciſſimè requieſcant, ut etiam DEUM Creatorem ſuum per omnem æternitatem laudent, honorent & glorificent, quæ, ſi vitæ expertes & incapaces eſſent, facere nunquam potuerint.

35. In prima autem rerum creatarum conditione medias aliquo modo creaturas effecit Creator præſtantiſſimus & ſapientiſſimus, ut mediâ hac & mutabili ſuæ na-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

turæ conditione & ſorte, aut in meliorem ſtatum, adjuvante DEI gratiâ, aut in pejorem, proprio nutu & libitu mutari potuiſſent.

36. Primum igitur opus DEI eſt, circa Creaturas, illas creare, creatas deinde hoc aut illo modo formare, aut in melius ſi gratiæ divinæ ductum in omnibus fideliter ſequantur, aut in deterius juſtiſſimo DEI judicio, ſi divinæ gratiæ ductum rejicientes, proprio nutui & voluntati contra legem Divinam ſeſe abdicent.

37. Hinc illa diverſa & ſibi invicem contraria creaturarum quam plurimarum ſors & Conditio. Quia enim creaturæ quam plurimæ primævam integritatem & innocentiam conſervarunt, nec unquam legem divinam ſunt transgreſſæ, ideo beatæ ſunt & beatiſſima DEI viſione & conſortio fruuntur, puræ quoque ſunt, ſanctæ & immaculatæ, plenæ lucis & vitæ divinæ, qua lucent in gloria & pulchritudine a nobis mortalibus certe incomprehenſibili. Quia vero aliæ quam multæ a primævâ ſuâ puritate per inobedientiam & legis divinæ transgreſſionem defecerunt, ideo miſeræ ſunt, & peccatis inquinatæ, commaculatæ & obtenebratæ.

38. Et hinc eſt, quod ex mundo Creationis alii quoque mundi proſilierint, nempe mundus formationis, tàm ſuperior quàm inferior, & ille quidem animarum nunquam lapſarum, quarum ſedes & regio eſt

Paradiſus cœleſtis, hic autem animarum lapſarum, & peccatis aliquo modo inquinatarum, quarum ſedes et regio eſt extra beatum illum Paradiſi locum, in mundi locis & partibus externo aſpectui noſtro inviſibilibus.

39. Ex mundo denique formationis, qui inferior eſt, proſiliit hic, in quo degimus mundus factionis, univerſas res viſibiles ab aſtris remotiſſimis ad terræ profunditatem in ſe complectens, qui ideo mundus factionis appellatur, quod mors & ſtupor ſic in plerisque ejus partibus prævaleant, ut omnia fere mechanice magis quam ex vitali principio in hoc mundo procedere videantur, quod tamen comparate tantum eſt intelligendum ad mundos ſuperiores, ubi vitale quidem principium multo magis regnat, quam in mundo hoc inferiore, nec tamen mundus hic inferior in aliqua ejus parte vel ſtupidiſſima, vita aliquali, ſecundum aliquem gradum penitus deprivatur.

40. Nihil igitur, quod ad mundum hunc viſibilem attinet, immediate creatur, non enim viſibilis hic mundus, proprie eſt mundus creatus, ſed mundus factus, et ex præexiſtentibus principiis compoſitus, quæ præ exiſtentia principia ad mundum formationis pertinent, & mundus etiam formationis ex præ exiſtentibus principiis mundi creationis ſuam habuit originem. Solus igitur mundus Creationis proprie & ſtricte cre-

creatus eſt, ejusque productio proprie creatio eſt appellanda, quod ille quidem non ex principiis ullis præexiſtentibns, tanquam ex ſubjecto aut partibus totum componentibus exiſtat, ſed ſolum DEUM Patrem & Chriſtum unigenitum pro autore & Origine habeat.

41. Qui ergo in hoc mundo naſcuntur homines, proprie loquendo, non immediate creantur, nec quoad animam, nec corpus. Et corpus quidem externum proprie eſt, cum vita ſua, quod ad hunc mundum factionis pertineat, anima vero hominis, quæ neſhama dicitur, ad mundum pertinet Creationis, ad mundum denique formationis pertinet ſpiritus, qui medium obtinet locum inter animam & corpus externum, & ſpiritus hic apud Hebræos Ruah appellatur, vitæ autem & ſpiritus externi corporis Nepheſh apud eoſdem nominatur. Tria ergo habentur in quolibet homine principia vitalia, Neſhama, Ruah & Nepheſh. Neſhama eſt mundi creationis, Ruah eſt mundi formationis, Nepheſh eſt mundi factionis; Porro Nepheſh indumentum ſive vehiculum eſt τῶ Ruah, Ruah vero indumentum ſive vehiculum eſt τῶ Neſhama.

42. Primo omnium igitur, creantur homines in mundo creationis, ſecundo formantur in mundo formationis, (ubi vehiculum ſuum aut indumentum aſſumunt, quod Ruah dicitur & hoc Ruah eſt corpus

quod-

quoddam ſubtile aut ſpirituale, cujuſmodi eſt corpus angelorum non conſummatorum) tertio fiunt, aut facti ſunt in mundo factionis; & hoc quidem totum ipſius ſcripturæ teſtimonio expreſſè confirmatur, Jeſaiæ Cap. 43:7. Omnem, qui vocatus eſt in nomine meo & ad gloriam meam, creavi eum, formavi eum, etiam feci eum; Et conſequenter ad hæc verba ſcripturæ Hebræi mundum illum creationis appellant Briah, mundum formationis Jezirah, & mundum factionis Aſiah, quæ tria verba hebraica expreſſè in loco ſcripturæ ſupra citato habentur.

43. Quin & ſupra ipſum mundum Briah, quo non altius aſſurgit origo noſtra [ſi partes humanam naturam componentes reſpiciamus] alium mundum nobiliorem & ordine naturæ cæteris priorem intelligunt ab ipſo DEO autore immediatè emanantem, quem ideo mundum emanationis appellant, Hebraice autem Aziluth eum vocant, quod ipſi DEO ſummo & optimo proximum ſignificat. Et hoc nulli alii quam Chriſto ſalvatori & mediatori inter DEUM & homines convenire poteſt.

44. Rectè igitur & omninò ſecundum ſcripturæ teſtimonium docent Hebræi illi doctores quatuor exiſtere illos mundos prædictos, nempe Aziluthicum, qui Chriſti eſt; Briaticum, qui animarum eſt, Jeziraticum, qui angelorum eſt nondum conſum-

ſummatorum & Aſiaticum, qui hominum eſt externo corpore veſtitorum. Mundus autem Aziluthicus eſt omnium ut nobiliſſimus ita & maximus & tantum unus, etiamſi ſub decem emanationum numero a Hebræis diſtinguatur, quarum tamen emanationum diſtinctio tantum modalis eſt, non eſſentialis Mundi autem Briatici, Jeziratici & Aſiatici numero & multitudine quoad nos ſane infiniti ſunt & innumerabiles. Quia certe, ut a me ſupra dictum eſt, DEUS continuò Creator eſt, attributum enim Creatoris eſt illi eſſentiale, & ideo novos continuo mundos creat & in æternum quoque creabit, ex illis denique novis mundis creatis, novi quoque alii mundi oriuntur Jeziratici & Aſiatici. Et ideo vere a Salomone dictum fuit, non poſſe nos exquirere principium aut finem operis DEI. Vere etiam alibi dictum eſt, quod non eſt invenire magnalia DEI.

45. Mundus porro Jeziraticus, ex quo mundus Aſiaticus tanquam ex radice ſua proſiliit, totum mundum Aſiaticum radiis ſuis eſſentialibus & vitalibus ubique permeat, pervadit & penetrat. Mundus quoque Briaticus & mundum totum Jeziraticum & Aſiaticum ubique ſuis radiis eſſentialibus & vitalibus perfundit; Et denique mundus Aziluticus omnes tres inferiores mundos radiis quoque ſuis eſſentialibus & vitalibus non tantum perfundit, permeat,

& pe-

& penetrat, ſed ſinu quoque ſuo, ut mater prolem, quam intime complectitur. Et ſic quidem omnes hi quatuor mundi, ſibi invicem quam intime præſentes ſunt, ita tamen ut tertius quarto, ſecundus tertio & primus ſecundo ſubtilior & ſpiritualior ſit, conſequenter magis penetrans & perfundens.

46. Ex ſupra dictis clare liquet animarum omnium humanarum, antequam in corpora hæc craſſa & terreſtria pervenerunt, præ-exiſtentia. Nihil enim quod proprie creatur, eſt mundi hujus viſibilis, qui factionis eſt, anima autem proprie creatur, & ideo non ſuam habet originem aut exiſtentiam primam in hoc mundo viſibili, ſed in mundo Creationis primo extitit, deinde ex mundo creationis in mundum formationis, & tandem ex mundo formationis in mundum hunc factionis, omnium poſtremo, deſcendit.

47. Ad mundum vero hunc Aſiaticum & viſibilem quod attinet, ortum ſuum & originem habet ex mundo Jeziratico, propter magnum aliquem lapſum per divinæ legis transgreſſionem animarum in eo contentarum, qui lapſus animarum ſi nunquam fuiſſet, mundus hic Aſiaticus qui factionis eſt, nunquam extitiſſet.

48. Non tamen ipſæ animæ mundi Jeziratici in partes mundi Aſiatici converſæ ſunt, utpote in pulverem terræ lapides, plantas & arbores, talis enim animarum

converſio plane impoſſibilis eſt, ſed corpora iſtarum animarum, ab ipſis animabus diſtincta & per animarum earum peccata ab ipſis quaſi morte quadam ſeparata, talem mutationem aut converſionem in partes mundi aſiatici ſubierunt.

49. Recte igitur mundus hic Aſiaticus Golgotha appellatur, ſive locus craniûm & ſepulchrorum, qui nempe nil aliud ferè ſit, quam maſſa quædam & congeries cadaverum & corporum & mortuorum, quæ animæ propter peccata ſua in mundo Jezirati-co depoſuere, & depoſita tandem in talem ſtuporem, mortem & craſſitiem, qualem nunc habent, devenêre.

50. Et ideo ſalvator & redemptor noſter Jeſus Chriſtus, poſtquam in carnem veniſſet, in ſimilitudine carnis peccati, crucifigendus erat in Golgotha, qui eſt locus craniûm aut ſepulchrorum, quo mundus hic Aſiæ & factionis typicè ſignificatur, ut ſic in ipſo loco mortis ipſam mortem vinceret, ſalvator noſter Princeps Vitæ, qui & ipſa vita eſt, quod ut faceret divina Sapientia hæc idem ordinante, ipſe in corpore carnis mori debebat, & a morte demum reſurgere in eodem, quo mortuus eſt, corpore, ut primitiæ fiat reſurrectionis mortuorum, & corpore ſuo facto inmortali & glorificato ipſe tandem Sanctorum corpora immortalia reddat & glorificata, in quibus cum Chriſto in cœ-

lis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

lis in æternum vivant & regnent.

51. Mundus ergo hic Aſiaticus retro convertendus eſt & reducendus in mundum Jeziraticum ſuperiorem & optimum, ut partes ejus univerſæ readunentur animabus priſtinis, ad quas olim pertinebant, ut ſic tandem & animæ & corpora in hoc mundo tanquam in probatorio quodam multarum afflictionum & perpeſſionum purificentur ab omni fece peccati & mortis, & denique indiſſolubili & nunquam rumpendâ amborum unione in æternum glorificentur.

52. Et tum quidem corpus naturale aut animale convertetur in ſpirituale, quod longe nobilius eſt, immo totus hic mundus materialis & craſſus, ubi mors & ſtupor mirè regnant, ſpiritualis, vita & ſpiritu plenus efformabitur.

53. Quæ tamen magna & plane miranda rerum omnium vel etiam viliſſimarum hujus mundi aſiatici mutatio & converſio non ſimul fit nec citò, ſed per partes, & in variis ætatum & ſæculorum ſucceſſionibus, ſecundum divinæ ſapientiæ prædeſtinationem.

54. Sæcula igitur mundorum, quoad omnem intellectum humanum, verè innumerabilia ſunt & infinita, idque non tantum reſpectu futurorum, quæ futura ſunt, ſed reſpectu præteritorum, quæ præterita ſunt.

55. Quin & ipſe mundus Aſiaticus a pluribus certe annorum ſæculis, quam a nobis mor-

mortalibus numerari poſſit, olim extitit.

56. Mundus ergo hic aſiaticus, in quo nos vivimus, in quam-plurimos mundos, ſupra quam intellectus mortalium aſſequi queat, veluti totum quoddam in ſuas partes diſtinguendus eſt.

57. Commodiſſimè autem particulares illi mundi Aſiatici, reſpectu annorum, quibus conſtant, diſtinguuntur.

58. Unusquisque vero mundus particularis aſiaticus annis conſtat ſeptem mille, qui unam quaſi ſeptimanam conſtituunt, dies ſeptem complectentem.

59. Mille enim anni ſunt apud Dominum ut dies unus, & dies unus ut mille anni, ut habetur in Pſalmo 90. & confirmatur a Petro Apoſtolo, Epiſtola 2. 3

60. Septimum vero uniuscujusque Septimanæ mundi millenium, iſtius mundi Sabbatum eſt.

61. Ergo & hic quoque noſter mundus annis conſtat ſeptem mille, cujus quoque Septimum millenium mundi noſtri eſt Sabbatum, aut Sabbatiſmus, prout habetur Heb: 4.

62. Et hujus quidem myſterii Sabbatum illud dierum, quod a DEO Judæis obſervari mandatum fuerat, eſt typus aut figura, ejusdem quoque rei typus eſt Sabbatum annorum, menſium & hebdomadum olim Judæis a DEO obſervari mandatum.

63. Quod vero annus quisque quinqua-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

geſimus ſeptem annorum hebdomadas complectens, Jubilæus fuerat, in quo quisque captivus libertati ſuæ erat reſtituendus, & cuique redeundum erat ad propriam familiam, domum & poſſeſſionem, hoc certe quinquaginta mille annos ſignificat, qui 7. ſeptimanas mundorum complectitur. In anno igitur quinquageſimo milleſimo ſive in fine mundi ſeptimi cujusque multæ animæ ſalvandæ ſunt & DEO per Chriſtum reſtituendæ, quæ in mundis aut ſeptimanis antecedentibus ſalutem nondum obtinerent, ſed pœnas ignis infernalis propter nefanda ſua ſcelera juſtiſſimo DEI judicio luerent.

64. Sunt enim quorum peccata in hoc mundo aut ſæculo a DEO propter Chriſtum remittuntur, cujusmodi ſunt omnia peccata ignorantiæ & alia omnia, de quibus homines ſincerè pœniteant; ſunt vero quorum peccata nec in hoc mundo, nec in futuro remittentur & tamen in aliquo tertio remiſſa erunt; ſunt denique, qui non remittuntur niſi in quarto, & ſic deinceps usque ad ſeptimum, ſecundùm juſtiſſimum DEI judicium, quin & longe ultra ſeptimum etiam ad ſeptuageſimum ſeptimum milleſimum annum quorundam valde atrocium peccatorum remiſſio deferenda eſſe videtur, hoc eſt, non niſi tranſactis undecim ſeptimanis. Et talis fuiſſe peccator videtur Lamechus ille malus, qui de ſe ipſo uxoribus ſuis prædicavit, de ſe quidem vindican-

candum fore ſeptuageſies ſepties, hoc eſt, ut videtur, annos 77000. De Caino vero, qui non ita malus erat ſepties vindicandum, hoc eſt, annos 7000. totum nimirum tempus hujus mundi.

64. Quod ſi unus dies ſit apud Dominum, ut mille anni, igitur ſecundum eandem rationem unus annus, hoc eſt, dies 365. erunt ut anni 365000. quæ certe periodus annorum 365000. magnum aliquod ſeculum eſſe videtur mundos circiter 52142 complectens, intra quod ſpatium, quicquid forſan eſt humani generis hujus terræ ad DEUM eſt convertendum.

65. Non tamen propter hoc deſinet eſſe mundus aſiaticus, quia partes mundi aſiatici continuò multiplicantur, propter multiplicationem continuam aliorum mundorum, nempe Jeziratici & Briatici, de quo dictum ſupra.

66. Qui igitur putant damnatorum poenas fore perpetuandas in omnem æternitatem absque fine aliquo aut termino, multum errant & nimis indignas habent cogitationes circa DEUM, imò DEI naturam non recte agnoſcunt nec conſiderant. Ea enim eſt DEI natura, ut ſit ipſe amor, ſecundum expreſſa Johannis Apoſtoli verba, quia denique natura DEI eſt immutabilis, ideo omnes ſuas creaturas neceſſario amat, idque conſtanter & immutabiliter, nec quidquam poteſt abſolutè odiſſe

corum, quæ unquam creavit, & quia amor eſt de ipſius DEI naturâ, ideo, quicquid DEUS operatur aut facit ad Creaturas ſuas, etiam cum ſeveriſſimè punit eas propter peccata, id omne ex amore procedit; Amat ergo DEUS Creaturas ſuas etiam in miſerrimo ſtatu ſuo, quo poſſint exiſtere, & ideo non poteſt illis non benefacere & ſic tandem ex miſeriâ illas eruere. Et ideo pœnæ omnes, quas juſtiſſima DEI juſtitia & vere tremenda infligit ſuper peccatores, ſunt vera divini amoris ad eoſdem effecta & ſigna, quarum omnium finis certiſſimus, eſt peccatorum iſtorum e peccatis & pœnis omnibus propter peccata inflictis redemptio & liberatio, & tandem in juſtitiam & ſanctitatem reſtitutio & glorificatio, quod ipſum clarè a Johanne in Apocalypſi confirmatur cap. 5. v. 13. qui ait, ſe in viſione ſuâ Propheticâ vidiſſe omnem creaturam in cœlo & in terrâ & ſubter terram &c. collaudantem DEUM, & dicentem benedictio, & honor, & gloria, & potentia ſedenti ſuper Thronum, & agno in ſæcula ſæculorum. Hoc idem etiam ſatis apertè declarat Apoſtolus Paulus Eph. 1. 10. Philipp. 2. 10. Coloſſ. 1. 20.

67. Quia autem dum humanus aliquis Judex punit delinquentem, amare eum debet, huncque puniendi finem ſibi proponere, ut pœna inflicta cedat punito in bonum, ut melior evadat, quanto magis

DEUS,

DEUS, quos punit amabit & pœnas tales unicuique delinquenti infliget, quibus tandem debitis & ſtatutis temporibus ſecundum optimam DEI ſapientiam quisque peccator e peccato & miſeria in juſtitiam & felicitatem redeat æternam.

68. Nec obſtat quod vulgò objicitur, peccatum leviſſimum pœnam mœreri ſempiternam & maximam, quod ſit contra DEUM, qui bonitas eſt infinita, quia enim DEUS bonitas eſt infinita, ideo voluntas remittendi peccatum tam neceſſaria eſt in Deo, quam voluntas puniendi; deinde hoc clarè patet cum ex ſcriptura, tum ex multifaria experientia & obſervatione, DEUM non punire leviſſima & graviſſima peccata in eodem gradu, ſed leviora levius & graviora gravius punire conſuevit, propter infinitam ſuam juſtitiam, bonitatem, & ſapientiam. Non ergo valet conſequentia ab infinitate & ſummitate objecti, contra quod peccator ad infinitatem & ſummitatem pœnæ, alioquin leviſſimum peccatum ſummè puniretur.

69. Quia ergo ſunt gradus pœnarum ſecundum gradus peccatorum, & nullum peccatum ſecundum ſuam naturam infinitum eſt, ideo omnes pœnæ damnatorum, tam angelorum lapſorum, quam hominum finem habebunt, poſt longa quædam tempora a DEO inſtituta.

70. Quo vero quisque longius habebat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

tempus peccandi, longius quoque habet tempus pœnas a DEO propter peccata ſuſtinendi.

71. Poenarum vero diverſitas clarè ex verbis Chriſti apparet, quosdam enim peccatores ait reos eſſe Concilii, quoſdam judicii, quosdam ignis gehennæ, deinde quædam peccata remittuntur in hoc ſeculo, quædam vero neque in hoc ſeculo, nec proximè futuro, quæ tamen in aliquo tertio aut quarto &c. remitti poſſunt. Illa quoque verba Chriſti bene perpendenda ſunt, miſſos in carcerem non exſtituros donec ſolverint ultimum quadrantem, ubi denique ait, tolerabilius fore in die Judicii Sodomæ & Gomorrhæ quam generationi iſti incredulæ Judæorum. Porro, qui ſalvantur in fine hujus mundi, & qui non niſi in fine ſequentis mundi, hoc eſt transactis quatuordecim millibus annorum, pulchre ſub figura depingi ænigmaticè videtur Exod. 12. mulier enim, quæ maſculum peperit, immunda fuit 7. dies & die octavo maſculus ille circumcidebatur, dies autem hic octavus glorificationem corporis mortalis tranſactis 7000. annis, hoc eſt, in principio millenii octavi clarè ſignificat. Quod ſi puellam peperit, immunda fuit 14 dies. Per maſculum ſignificari videtur ſpiritualis noſtra per Chriſtum regeneratio, per puellam vero, propria hominis juſtitia. Qui enim propriâ ſuâ juſtitiâ tantum juſti ſunt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

in hoc mundo ſalvari non poſſunt, in mundum verò ſequentem mittuntur, ut propriam abnegantes, in Chriſto regenerentur & ſic veram Chriſti juſtitiam in regeneratione ſpirituali induentes, tandem ſalutem obtineant æternam.

72. Verba autem: in ſæcula, & ſæcula ſæculorum, cum ad pœnas damnatorum referuntur, non niſi ſæcula aliqua ad ſummum intelligenda ſunt.

73. Cum vero ad DEUM vitamque beatam ſanctorum referantur, ſæcula quidem infinita & nunquam deſitura ſignificare debent, nam punire per infinita ſæcula eſt contra naturam DEI, qui amor eſt infinitus, benefacere autem per infinita ſæcula eſt divinæ naturæ maximè congruum.

74. Mundorum vero pluralitatem & aliorum poſt alios ſucceſſionem evincere videntur quadraginta duæ peregrinationes filiorum Iſraël in eremo, quoad tandem ad gilgal pervenerunt, ubi ad mandatum Joſuæ circumcidebantur. Gilgal autem rotam, ſive revolutionem ſignificat. Et quia omnia illa in typo & figurâ eis acciderunt, ut Paulus affirmavit, iſtæ 42. peregrinationes 6. mundos, h. e. 42000 annos ſignificare videntur, quibus elapſis animæ & corporis glorificationem omnes tandem in cœlis obtinerent. Quod autem in quintâ ſuâ peregrinatione ad 12 fontes aquarum & 70 palmites adventum ſit, quid aliud ſignificare

poſſit, niſi quod in quinto millenio hujus mundi 12. Apoſtolos & 70. Diſcipulos ad eos audiendos miſſurus eſſet DEUS benigniſſimus, locus denique hujus peregrinationis, Elim dicebatur.

75. Quin & mundorum ſucceſſionem clarè probat, quod legimus in ſcripturâ, de mille, imo de millenis generationibus, & tamen a principio ad finem hujus mundi 7000 annos complectente, 400. generationes numerari non poſſunt.

76. Poſt finem igitur hujus mundi alius mundus inſtruetur, in quo humani generis propagatio & multiplicatio procedet ut in mundo præſente, & ideo quoque ante hunc mundum alius olim extitit mundus, in quo humani generis propagatio per generationes ſucceſſivas facta eſt. Numerus vero omnium mundorum antecedentium & conſequentium non ſolum a nullis mortalibus ſed a nullis creaturis aſſignabilis eſt.

77. Porro ſicut ex conflagratione hujus mundi orietur mundus futurus, qui veluti ex cineribus mundi præſentis eruetur; ita ex cineribus mundi præteriti, poſt factam iſtius conflagrationem erutus, & quaſi de novo editus, eſt hic mundus; Et ſic quidem ordine continuo deſtructionem unius mundi ſequitur generatio aut fabricatio alterius.

78. Quod vero ad mundi hujus creationem attinet, Gen. a Moſe deſcriptam, ea certe

certe creatio non eſt ſtrictè intelligenda, ſed conditio aut fabricatio, ſive factio, quæ fit ex materiâ præexiſtente. Errant igitur multum, qui putant, mundum hunc factum ex nihilo, idque ſex dierum ſpatio. Non enim ex nihilo ſed ex materia mundi præcedentis a DEO opifice factus aut fabricatus eſt, quæ quidem hujus mundi fabricatio ſex dierum ſpatium aut tempus complectens ſenſu literali, ſatis commodè intelligi poteſt.

79. Qui in fine hujus mundi corporis glorificationem aſſequuntur in mundos ſubſequentes non deſcendunt, ut denuo in corpore carnali naſcantur, ſed per omnia ſæcula manent cum DEO & Chriſto in cœlis, in majorem continuo gloriam & dignitatem aſcendentes. Qui autem in hoc mundo non perficiuntur, nec corporis glorificationem aſſequuntur, ii demum in mundos ſubſequentes deſcendent, ut in corpore carnali renaſcantur ſuâ vice & ordine, donec tandem perficiantur & corporis glorificationem in cœlis obtineant.

80. Dignum eſt autem conſideratione noſtrâ, & diligenti exquiſitione, an non ex proportione ſanctæ civitatis ad terram univerſam collatæ, quota pars humani generis, quod hujus mundi eſt, ſalvanda ſit in hoc mundo, myſticè, & quaſi occultè nobis exhibeatur. Primo igitur videamus, quæ ſit menſura ſanctæ Civitatis in

ſolidis ipſius contentis. Johannes in Apocalypſi ait, civitatem iſtam eſſe æqualiter longam latam & profundam, longam denique eſſe ad ſtadia 12000. h. e. milliaria noſtra 1500. [octo enim ſtadia unum milliare complectuntur] ſolida ergo contenta ſeu civitatis ſunt milliaria 3375000000 ut in margine habetur. Quod vero ad terræ menſuram attinet, ponamus 61 milliaria pro unoquoque gradu, h. e. 1. milliare ſupra vulgarem computationem, circumferentia igitur terræ continebit milliaria 22960. diameter porrò terræ continebit 6789 milliaria cujus $\frac{1}{6}$ eſt 1164. ad ſuperficiale contentum inveniendum, multiplicetur diameter per circumferentiam, hoc eſt 21960 per 6987. ſumma totius eſt 253434520 milliaria. Denique ſupra dictum numerum multiplica per $\frac{1}{6}$ diametri videlicet per 1164 ſumma producti, ut in margine habetur eſt 178597781280. milliaria; ſolidum nimirum ipſius terræ contentum. Quod ſi per ſolidum contentum S. civitatis dividatur, quotiens dabit 52. cum fractione reſiduâ, ut in margine habetur. Igitur ſecundum hanc rationem quantitas S. Civitatis habet ſe ad terræ univerſæ quan-

1500
1500
75
15
2250000
1500
1125
225
3375000000

quantitatem, quod ſi ponatur ut 1 ad 52 cum $\frac{1}{7}$, exinde oritur magnus annus 365000 annorum, in quo omnes animæ hujus terræ ſalvandæ ſunt, nam ſi in uno mundo ſalvatur $\frac{1}{52}$ pars humanis generis & $\frac{1}{7}$ ex $\frac{1}{52}$; ergo in 52 mundis ſive mundorum ſeptimanis h. e. 365000 annis ſalvabitur univerſum genus humanum.

81. Conſiderandum quoque eſt, annon tardus ille octavæ ſphæræ (ut vulgo appellatur) motus anno magno Jubilæo 50000 annorum reſpondeat, h. e. ſeptem mundis aut ſeptimanis. Ponamus ex. gr. octavam ſphæram motum ſuum obſolvere ſpacio 49000 annorum, unus gradus iſtius ſphæræ

dabit

dabit circiter 138 annos, quod non multum a vulgari computatione Mathematicorum diſcrepabit.

82. Porro ut multa theologiæ & philoſophiæ veræ myſteria clarè intelligantur, vera & exacta chronologia aut temporum hujus mundi ab ejus principio ad finem, computatio eſt inſtituenda.

83. Chronologia vera, a principio mundi ad ejus finem in ſcripturis eſt habenda & è ſcripturis eruenda; ad quid enim partes chronologiæ in ſcripturâ tam accurate, & tantâ ſcriptorum induſtriâ & diligentiâ hominibus exhibentur, niſi ut omnes chronologiæ partes quoque exhibeantur, quod ſi in aliqua una parte chronologiæ enumerandâ ſcriptura deficiat, dificit in tota, & ſi deficit in tota, vane & inutiliter partes aliquæ exhibentur, quod abſurdum eſt, & ideo omnes chronologiæ partes in ſcriptura habentur, alioquin ſane ſcriptura eſſet admodum imperfecta, ſcriptura autem perfecta eſt, perfectum exhibens teſtimonium, non tantum omnium doctrinarum veræ religionis ſed omnium quoque partium veræ Chronologiæ, ſine qua ipſa veræ religionis doctrina mutila eſt & imperfecta.

84. Vera autem mundi chronologica, quæ in ſcripturis habetur, annos continet a mundo condito ad Chriſti Salvatoris cruciſi-

cifixionem 3996½
a Chriſti crucifixo ad ejus finem
annos 3003½
h. e. a mundi initio ad finem annos
integros
7000.

85. Quod autem Chriſtus Salvator crucifigendus eſſet & a morte in vitam revocandus in fine quarti millenii a condito mundo variæ rationes clare evincunt. 1. Analogia 6 Dierum fabricationis mundi cum 6 milleniis ipſius mundi, miranda enim analogia, primus dies cum primo millenio concordat, ſecundus cum ſecundo, tertius cum tertio, quartus cum quarto, quintus cum quinto, ſextus cum ſexto, & ſeptimus denique, qui Sabbati eſt, cum ſeptimo mundi millenio, quod Sabbatum quoque eſt mundi. Quod vero die quarto Sol & Luna cum aſtris in cœli firmamento conſtituebantur, pulchre hoc ſignificat Chriſtum, illum Solem juſtitiæ in quarto millenio venturum & in cœlos aſcenſurum, ut omnes homines illuminaret, per Lunam denique & aſtra, eccleſia cum Apoſtolis & Evangeliſtis clare demonſtratur. 2. Ingreſſus Pontificis in Sanctum Sanctorum ſemel in anno ad expiandum peccata totius populi n fine ſeptimi menſis, clare ſignificat Chriſtum ſui ſanguinis virtute ipſum cœlum ingrediendum in fini quarti millenii mundi, quod fine ſeptimi menſis anni apte reſpondet, diei nempe 22 ſeptimi menſis, qui ultimus

fuerat diei feſti tabernaculorum, nam per regulam trium ut 7000 anni ad 3996 ita 365 dies ad dies 208, ſi autem dies 508 continent dies ſex menſium, ab æquinoctio vernali ad diem 22 ſeptimi menſis, hoc eſt, dies 187 & 21, qui ſimul conficiunt dies 208. 3 Confirmatur hoc ipſum ex diviſione temporis a mundo condito ad Chriſti reſurrectionem, tradita libro 2. Eſdræ cap. 34., facta eſt autem hæc diviſio in duodecim partes, quarum partium decem cum dimidio partis elapſæ eſſent, cum Eſdræ Prophetæ iſta tradebat angelus, quam quoque diviſionem temporis Chriſtus fecit in duodecim horas a condito mundo & illud ipſum tempus quo eſſet in carne duodecimam horam appellavit, dicens Judæis, an non ſunt duodecim horæ in die, operamini, quo ad diem habetis, clare innuens iſtud tempus fuiſſe duodecimam horam a condito mundo. Quot annos vero hora diei aut noctis contineat ex Pſalmo iſto myſtico 90 plane habetur verſu 4. mille anni in conſpectu tuo ut dies heſternus & ut vigilia noctis; Vigilia autem noctis continet 3 horas, ſi ergo mille anni ut vigilia noctis, ſive ut 3 horæ, una hora erit tertia pars mille annorum h. e. anni 333 $\frac{1}{3}$ Chriſtus autem a morte reſurrexit in fine horæ duodecimæ quod 3996 annis a condito mundo reſpondet, nam 333 per 12 multiplicatus dat numerum 3996. Et certe nulla alia diviſio convenire poteſt tempori Eſdræ, cum

illi

illi angelus ea annunciaret, hæc autem diviſio optime reſpondet, decem enim partes cum dimidio annos faciunt 3496, cum iſta angelus annunciaret hoc eſt 500 annos ante mortem Chriſti & 56 annos poſt captivitatem. Et ideo locus iſte Eſdræ lib. 2. Cap. 7. v. 28 29 de 400 annis ab eo tempore ad mortem Chriſti legendus eſt 500. Nam procul dubio 400 pro 500 vitio & ignorantia ſcriptorum deſcriptus eſt. 4. Denique hoc ipſum quam pulcherrime demonſtratur ex analogia ætatis Abrahami & mundi. Abrahamus enim, qui Pater omnium hominum a Paulo appellatur epiſt. ad Rom. myſtice univerſum mundum repræſentat. Et ideo quod Abrahamus habebat Iſaacum natum in ſenectute ſua, ſignificat Chriſtum ſalvatorem, qui ſemen Abrahami aſſumſit, venturum in mundum & crucifigendum atque a mortuis reſurgendum in ſenectute mundi; Et ut analogia hæc clare demonſtretur, ponantur numeri debito ſuo ordine hoc modo, ut 175 tota ætas Abrahami ad 100 quando Iſacus eſſet natus ita 7000 ad 4000, qui numeri conſiſtunt in vera & accurata analogia, ut cuivis patebit, ſi modo per regulam trium quis eandem examinabit. Nativitas autem Chriſti myſtice ſub Iſaco figurata reſurrectioni Chriſti a mortuis magis reſpondet, quam dum ex Virgine Maria in carne naſceretur, Paulus enim reſurrectionem Chriſti applicat & accommodat Verbis Pſalmi 2, Filius meus es

hodie ego te genui Act. 13. 33. & Chriſtus appellatur ab Apoſtolo primogenitus a mortuis reſpectu reſurrectionis ejus a mortuis.

86. Prædicta quoque analogia clare nobis demonſtrat numerum annorum ab exordio captivitatis ad reſurrectionem Chriſti, nativitas enim Iſmaëlis reſpondet exordio captivitatis, cum vero Iſacus naſceretur, decimum quartum annum compleviſſet Iſmaël, natus anno Abrahami 86 dicamus ergo per regulam trium, ut 175 ad 86, ita 7000 ad numerum quartum proportionalem 3440, & tum quidem Iſmaël myſtice naſcebatur ab exordio nimirum captivitatis & hic Iſmaël myſtice ſignificat ipſos Judæos, qui Chriſtum irridebant & perſecuti ſunt, ut Iſmaël olim perſecutus eſt Iſacum; Iſmaël autem perſequebatur Iſacum cum eſſet 14. annorum & ideo ejicitur ex domo Abrahami cum matre ſua, vetere lege, quod perfectiſſime reſpondet tempori, quo Judæi Chriſtum crucifixerunt, cumque in cruce pendentem irriſerunt, propter quod ejecti ſimul ex domo DEI cum matre ſua nempe lege aut Veteri Teſtamento, hoc eſt 14 annis elapſis, qui ſunt 560 anni ab exordio captivitatis, ut enim 100 anni analogice ſignificant 4000 annos, ita 14 anni analogice ſignificant annos 560, qui ſunt 70. anni captivitatis & 70 hebdomades Danielis anni nempe 490. Et hic quidem, 60 anni conficiunt 14 iſtas gene-

rationes a captivitate Babylonica ad reſurrectionem Chriſti; nam 14 iſtæ generationes reſpondent 14 annis Iſmaëlis cum heredem veram irriſiſſit & tamen in Mathæi genealogia de Chriſto a captivitate ad Chriſti nativitatem in carne ſunt tantum 13 generationes, a Chriſti autem in carne nativitate ad reſurrectionem ejus a mortuis decima quarta generatio eſt ſupputanda. Conſequenter ad hanc analogiam tempus traditionis legis ad tempus captivitatis ætatem Hagaræ matris Iſmaëlis deſignat. Et quia lex tradebatur populo Iſraëlitico circa 900 annos ante captivitatem Babylonicam, totum illud tempus 900 annorum ſignificat ætatem Hagaræ, cum Iſmaël naſceretur quæ ſecundum prædictam analogiam eſt annorum $22\frac{1}{2}$. Nam ut 14 anni reſpondent annis 560. ſic anni $22\frac{1}{2}$ reſpondent annis 900. Hagar ergo puella annorum $22\frac{1}{2}$ enixa eſt Iſmaëlem, hoc eſt, lex annorum 900 enixa eſt Judæos Iſmaëliticos, qui propter Iſmaëliticam ſuam naturam in captivitatem tradebantur, qui deinde poſt annos circiter 560 Chriſtum ad mortem uſque crucis ſunt perſecuti. Quia vero in medio ultimæ ſeptimanæ Chriſtus mortem eſt paſſus, ideo $3\frac{1}{2}$ anni ex numero 560 deducendi ſunt, ſic relinquuntur anni $556\frac{1}{2}$ verum nimirum tempus ab exordio captivitatis ad mortem & reſurrectionem Chriſti, a mundi autem exordio anni $3996\frac{1}{2}$.

87. Sequuntur nunc ut particularis uni-
uſcujusque periodi chronologia e Scripturi
exhibeatur. Periodos autem à condit
Adamo ad mortem & reſurrectionem Chri
ſti invenimus eſſe ſex, nimirum.

Ab Adamo ad diluvium ſunt anni.	165
Deinde ad Nativitatem Abrahami.	38
Deinde ad exitum Iſraëlis ex Ægypto.	50
Deinde ad fundamentum Templi.	48
Deinde ad Captivitatem Babylonicam.	41
Deinde ad mortem & reſurrectionem Chriſti.	556
	3996

88. Veritas autem harum periodorum
per partes eſt demonſtranda.

Prima periodus eſt annorum 1656. ex Gen.
quæ computatio apud Chronologos no
diſputatur.

13
10
9
7
6
16
6
18
18
60
165

Secunda periodus annorum 381. probatu
quod Gen. 11

Sen

Sem genuit Arphaxad poſt diluv. an.	2
Arphaxad genuit Cainan.	35
Cainan genuit Sala.	29
Sala Heberum.	30
Heber Peleg.	34
Peleg Reu.	30
Reu Sarug.	32
Sarug Nahor.	30
Nahor Terah.	29
Terah Abrahamum.	130
	381

NOTA. Ex textu Hebraico (incuriâ ſcriptorum) excidit Cainan, qui tamen habetur apud Lucam Cap. 3 & etiam apud LXX. Interpretes, ratione autem recta colligimus ejus numerum eſſe 29, ut nempe tota Periodus a condito Adamo ad mortem Chriſti ſit annorum 3996½. quod ſupra probatum eſt. Nota denique quod ratione recta affirmamus Abrahamum natum fuiſſe anno Teræ 130, ut patet ex Gen. 12. Cum enim Abrahamus eſſet annorum 75. Terah e vita deceſſit annorum 205.

Quod autem tertia periodus ſit annorum 505. probatur. Nam cum Abrahamus promiſſionem accepit fuit annorum. 75

Poſt hoc lex data eſt annos-	430
	505

Gen. 3. 17. Eodem autem anno ex Ægypto egreſſi ſunt Iſraëlitæ.

Quarta Periodus 480 annorum habetur expreſſe 1. Reg. 6. v. 1.

Quinta Periodus habetur ſic,	Annos.
1. Reg. 11. Salomon regnavit poſt fundatum templum	36
1. Reg. 14. Rehoboam regnavit,	17
1. Reg. 15. Abijam regnavit.	3
1. Reg. 15. Aſa regnavit	41
1. Reg. 22. Joſaphat regnavit.	25
2. Reg. 8. Jehoram regnavit.	8
2. Reg. 8, Achazia regnavit.	1
2. Reg. 11. Athalia regnavit.	6
2. Reg. 12. Joas regnavit.	40
2. Reg. 14. Amazias regnavit.	29
2. Reg. 15. Azarias regnavit.	52
2. Reg. 15. Joathan regnavit.	16
2. Reg. 16. Achaz regnavit.	16
2. Reg. 18. Ezechias regnavit.	29
2. Reg. 21. Manaſſes regnavit.	55
2. Reg. 21. Amon regnavit.	2
2. Reg, 22. Joſias regnavit.	31
2. Reg. 23. Joathas regnavit.	00
2. Reg. 23. Joachim regnavit.	11
2. Reg. 24. Zehojathin regnavit 3. menſes.	00
	418

NOTA autem Captivitatem 70. annorum a Zehojachin annumerandam eſſe, non autem a Zedekia, ut patet ex Epiſtola Jeremiæ (Cap. 29. 10.) Quod ſi ſecundum alios Captivitas 70 annorum ſupputanda ſit, â ter-

tertio anno regni Joachim (ſecundum Danielem 1, 1.) Periodus quinta â templo fundato ad captivitatem Babylonicam, continet tantum annos 410, & ideo ut numerus annorum â condito mundo ad Captivitatem ſit 3440, dandi ſunt anni τῷ Cainam in ſecunda periodo, 37. Sic autem eodem res redit, ſive â tertio anno regni Joachim captivitas ſupputetur, ſive poſt undecimum.

NOTA denique Periodum hanc probari veram eſſe ex Capite quarto Ezekielis, dies enim illi 390 ſignificant 390 annos a vitulis aureis erectis per Jeroboam ad deſtructionem Hieroſolymæ, deducantur igitur 36 anni regni Salomonis & 2. Regni Rehoboami a.

	418
	38
Relinquentur.	80
Cui addantur 10 anni regni Zedekiæ ad deſtructionem Hieroſolymæ,	10
conficitur numerus annorum.	390

Sexta demum Periodus annorum 556 & $\frac{1}{2}$ probatur. Duravit enim Captivitas annos 70

A fine autem 70 annorum Danielis videlicet 70 hebdomad. (3 annis & $\frac{1}{2}$ deductis) anni	486$\frac{1}{2}$
ſunt computandi, cum edictum a Cyro egreſſum eſt de templo reſtaurando.	556$\frac{1}{2}$

NOTA eos a Veritate quam plurimum aberrare, qui Danielis 70 Hebdomadas non a Cyri Edicto ſupputandas eſſe contendunt & longe poſt Cyri tempora hebdomadum iſtarum exordium ponunt, ſcripturæ veritatem relinquentes & hiſtoricis Ethnicis fidem adhibentes, & ſic quidem ſcripturam ſacram tanquam imperfectam & mutilam relinquunt, quod veris Chriſtianis & ſcripturæ ſtudioſis faciendum non eſt, fac autem ut ſecundum illos, qui ethnicorum hiſtoricam falſitatem ſequuntur, Danielis ſeptimanæ longe poſt Cyrum, hoc eſt, ut illi volunt, 74. annos poſt finitam captivitatem, anno nimirum ſecundo Darii longimani computentur, hac ratione a fine captivitatis Babylonicæ ad mortem Chriſti erunt anni 560, hoc autem mirúm in modum contradicit Eſdræ, de partibus ſæculi decem & $\frac{1}{2}$ elapſis a mundo condito ad mortem & reſurrectionem Chriſti. Suppoſito enim quod 560 eſſet $\frac{1}{2\,1}$ & $\frac{-}{2}$ ex $\frac{1}{1\,7}$ annorum ab Adamo ad mortem Chriſti omnes duodecim partes ſimul ſumptæ conficerent annos 4480, quod longe excedit annos ab eis Ethnicam hiſtoriam ſequentibus confictos.

89. Porro ex Chronologia prædicta anni a condito mundo ad Captivitatem Babylonicam ſunt 3440. ut in margine exhibetur, quibus ſi addantur 2300, illi anni ab angelo Danieli traditi Dan, 8. 14. per dies

Pro-

Prophetice deſignati, conficiunt numerum annorum 5740, a condito mundo, ad quem annum, cum adventum ſit, Sanctuarium purgabitur, hoc eſt, incipiet felix illud Sabbati millenium, addito deinde millenio prædicto & 260 annis porro additis, conficitur numerus 7000 annorum, qui conſtituunt integram totius hujus mundi ætatem a condito Adamo ad finem. Anni autem 260 prædicti ſunt parvum illud tempus a Johanne in Apocalypſi memoratum cap. 20 quod exordium ſuum capit poſt tranſactum millenium, et ideo ipſum millenium Sabbaticum incipit 260 annos, priusquam ſextum mundi millenium finiatur.

1656
381
505
480
418
3440
2300
5740
1000
260
7000

90. Et ſic quidem totum illud felicitatis ſabbaticæ ſæculum annos continet 1260 totidem nempe quot Regnum Antichriſtianum & Babylonicum continebat, ut dies Chriſti in regno ſuoglorioſiſſimo ſuper terram æqualis ſit regno Antichriſti in turpiſſimo ſuo regno tenebrarum. Utraque autem periodus continet tres annos cum dimidio, hoc eſt ſeptem annos ſimul ſumptos, qui reſpondent 7 ultimis annis Jacob cum ſerviret Labano.

91. Et quidem totum illud tempus in quo

Ja-

Jacobus Labano ſerviret annos circa viginti conficiens, pulchre dividit totam mundi ætatem admirabili quadam analogia in ſuas diſtinctas periodos, ut enim anni 360 conficiunt annum myſticum & propheticè ſumptum, ita anni 7000 conficiunt annos 19, menſes 5, & dies decem, h.e. fere viginti annos. Analogia vero talis eſt. Primi ſeptem anni ſervitii Jacobi extendunt ſe a condito mundo ad exitum Iſraëlis ex Ægypto, tempus vero matrimonii Jacobi cum Leah, ſignificat tempus, quo Dominus populum Iſraëliticum lege externa ſibi tanquam uxorem adſcribit, filii 4 autem uxoris Leæ, Ruben, Simeon, Levi, Juda, a Lege ſe extendunt ad Chriſtum in carne adventum, qui ex Juda oriundus eſſet, filii denique concubinarum gentiles ſignificant, qui in Chriſtum eſſent credituri a temporibus Apoſtolorum usque ad apoſtaſeos fere Babylonicæ finem. Rachaëlis autem ſterilitas ſignificat Judaicam Eccleſiam, quæ per longum illud tempus quaſi ſterilis eſſet in fide Chriſtiana, quæ tamen poſtea eſſet Joſephum paritura, cujus certe tempus ad ſabbaticum millenium pertingit; Benjamini vero nativitas omnium poſtrema Apoſtolum Paulum, qui e tribu eſſet Benjamin cum aliis ſanctis, qui in mundum eſſent venturi omnium poſtremi aperte deſignat, circa annum nimirum mundi 6000, & qui manſuri ſunt in mundo ad Chriſti usque adven-

tum

tum e cœlis. Et denique mors Rachaëlis & exitus Jacobi cum filiis ſuis ex Padan aran in propriam patriam finem mundi ſignificat & aſcenſum ſanctorum e terra cum corpore glorificato in patriam cœleſtem. Confirmatur hoc totum ex Gen. 49. a verſ. 1, ad 28.

92. Modicum vero illud tempus prædictum 260 annorum, quo millenium Sabbaticum incepit intra ſextum mundi millenium nempe ad annum mundi 5740 præfigurabatur in lege per ſabbatum, quod incipiebat in Veſpera ſexti diei, quare illi 260. anni ſunt quaſi veſpera ſexti diei hoc eſt ſexti millenii mundani.

93. Porro beatiſſimum illud & verè aureum millenii ſabbatici ſpeculum quando incepturum eſſet, clare ex verbis Prophetæ Oſeæ oſtenditur Cap. 6. v. 2. Poſt duos dies vivificabit nos & in tertio die excitabit nos, & vivemus in conſpectu ejus. Quid autem per duos dies hìc ſignificat niſi annos bis mille ut habetur in Pſalmo 90. & 2. Pet. 3. 8? Et ideo per diem tertium millenium illud mundi ſabbaticum aperte deſignat, in quo ille cum omnibus ſanctis excitandi eſſent, integrum millenium victuri, nec amplius morituri ſed in cœleſtem patriam tranſacto millenio aſcenſuri. Vixerat autem Oſeas in quarto millenio & ideo cum dixiſſet poſt 2. dies &c. reſpexit ad ſeptimum illud mundi millenium. Compara hanc Prophetiam cum illa Danielis de annis 2300, & utramque ad millenium ſabbaticum ſe exten-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

tendere, clare percipies.

94. Quia vero dies illi 1335 (Dan 12. 12.) continent 1335 annos totum nempe apoſtaſeωs tempus poſt apoſtolos ad millenii exordium, ideo ex annis 2300, deducantur anni 1335, numerus 965 continet tempus ab exordio captivitatis Babylonicæ ad exordium apoſtaſeωs poſt Apoſtolos, & ideo demantur anni 557 a numero 775. relinquitur tempus a reſurrectione Chriſti ad exordium apoſtaſeωs 409. annorum. Cui addantur anni $33\frac{1}{2}$ a nativitate Chriſti ad reſurrectionem, conficitur numerus $442\frac{1}{2}$ annorum a nativitate Chriſti ad exordium apoſtaſeωs.

2300
1335
965
556
409
$33\frac{1}{2}$
$442\frac{1}{2}$

95. Huic numero 442 addantur anni 1260 in Apocalypſi memorati conficitur numerus 1702 annorum, a nativitate Chriſti ad finem primæ periodi regni antichriſtiani.

442
1260
1702

96. Secunda periodus apud Danielem annorum 1290 ſe extendit 30 annos amplius, h. e. a nativitate Chriſti ad annum 1732.

442
1290
1732

97. Tertia periodus regni antichriſtiani 45 annos amplius ſe extendit, quæ eſt annorum 1335, h. e. ad annum a nativ. Chriſti 1777.

442
1335
1777

98. Annus ergo 1777 a nativitate Chri-

ſti finit regnum antichriſtianum & quatuor monarchias omniaque regna mundana & ab eo anno incipit Regnum Chriſti & ſanctorum in terra univerſa.

99. Incertum eſt autem an præſens hæc epocha a nativitate Chriſti in carne communiter apud Chriſtianos recepta, ſit vera necne. Uſherus enim putat Vulgarem epocham a vera deficere ſpatium circiter quatuor annorum.

100. Millenium hoc mundi feliciſſimum magna gentilium converſio per Evangelii prædicationem in puritate & efficacia Veritatis eſt anteceſſura, quam deinde ſecutura eſt Judæorum ad fidem Chriſtianam converſio ab anno nimirum 1702 ad annum 1777, anni vero 30 ab anno 1702 ad annum 1732 gentilium converſionem reſpiciunt, anni deinde 45 ab anno 1742 ad annum 1777 Judæorum converſionem, reſtaurationem & in patriam reditum ſpecialiter reſpiciunt.

101. Ab anno vero a nativitate Chriſti, 652 ad annum Chriſti 1 02 præparantur & colliguntur primitiæ illæ DEO & Agno 144000 ſanctorum. Sicut enim feſtum primitiarum ſub lege 50 dies antegrediebatur feſtum autumnale, ita nunc 50 annos feſtum primitiarum antegreditur feſtum autumnale.

1. Tempus vero millenii futuri Abrahamo præfiguratum fuiſſe videtùr in Sacrificiis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ciis DEO per Abrahamum offerri juſſis Gen. 15 9, jubebat DEUS Abrahamum ſumere juvencam triennem, capram triennem & arietem triennem cum turture & juniore columba, fac autem ut turtur ſit unius anni columba viginti dierum, dies autem omnium iſtorum annorum ſignificent annos ſecundum propheticum ſtylum, omnes ſimul additi conficiunt annos 3620 fac autem, ut Abrahamus iſtam viſionem haberet, cum eſſet 83 annorum qui erat annus mundi 2120, ſecundum chronologiam prædictam, numerus 3620 additus numero 2120, conficit, 5740. annum mundi quo millenium eſt incepturum.

2120
3620
5740

2. In millenio futuro excitabuntur omnes ſancti, qui unquam vixerunt a primordio mundi ut vivant ſanctiſſimam & beatiſſimam vitam ſuper terram ad ſpatium mille annorum. Dan. 12. Hoſ. 6. Revel. 20.

3. Hæc ſanctorum omnium reſuſcitatio in vitam eſt prima reſurrectio ab Apoſtolo Johanne expreſſe ſic appellata. Apoc. 20 5.

4. In prima hac reſurrectione reſuſcitantur ſancti in vitam in corpore carnali & terreſtri non quale nunc habemus, ſed quale Adamus habuit in Paradiſo, antequam de fructu vetito arboris ſcientiæ boni & mali comediſſet, quale etiam corpus Chriſtus habuit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

habuit in quo mortem pro omnibus hominibus eſt paſſus.

5. Duplex igitur eſt Reſurrectio ſanctorum, prima eſt in corpore carnali & terreſtri, in quo omnes ſunt victuri ad ſpatium mille annorum. Secunda eſt, in qua corpus illud ipſum carnale & terreſtre poſt tranſactos mille annos non moritur, ſed mutatur in momento ſive in ictu oculi in corpus ſpirituale & cœleſte, in quo aſcendent in cœlum, quemadmodum Chriſtus aſcendit in Cœlum poſt reſurrectionem ſuam a mortuis.

6. De qua duplici Sanctorum reſurrectione Apoſtolus Paulus clare loquitur 1 Epiſt. ad Corinth. Cap. 15. Non prius, quod ſpirituale ſed quod animale, & deinde quod ſpirituale, & ſicut portavimus imaginem terreſtris, portabimus quoque imaginem cœleſtis. Non autem in corpore quo nunc vivimus portamus imaginem terreſtris, nempe Adami terreſtris, quaiis fuit ante lapſum, ſed in prima reſurrectione portabimus imaginem terreſtris in millenio futuro, viventes talem beatam & ſanctam vitam, qualem vixiſſet Adamus, ſi non peccaſſet, deinde transſacto millenio non moriemur, ſed immutabimur, & mortale induet immortalitatem, & corruptibile incorruptionem.

7. Corpus autem primæ reſurrectionis mortale & corruptibile aliquo modo dici-

tur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

tur, non quod unquam morietur aut corrumpetur, ſed quia reſpectu corporis ſpiritualis fit quaſi mortale & corruptibile, quod etiam externa ſaltem vi (ſi DEUS velit) occidi poſſit & mori quemadmodum & Corpus Chriſti mortem paſſum eſt, quod ſua tamen natura mori nequibat.

8. Quod vero ſancti exſuſcitentur in vitam in corpore carnali vel animali, patet quoque ex eo, quod Paulus de ſe & aliis loquens dicit non omnes dormiemus, ſed omnes inmutabimur, & mortale induet immortalitatem. Paulus igitur expectabat fore ut in millenio futuro excitandus eſſet in vitam in corpore carnali, quod non moriturum eſſet ſed immutandum.

9. Patet quoque hoc ipſum, quod tranſacto millenio Gog & Magog congregaturæ ſint adverſus Sanctos, ut eos occidant, quod ſane nunquam attentarent facere, ſi non in corpore carnali vixiſſent,

10. Confirmatur hoc ipſum amplius, quod ſancti uſque ad 260 annos, poſt millenium exorſum, matrimonium contrahent, & liberos procreabunt, matrimonii enim ſtatus & liberorum procreatio non eſt infra dignitatem millenii futuri. Adamus enim ante lapſum in Paradiſico ſuo ſtatu uxorem habuit, & ſi non peccaſſet, uxorem cognoviſſet & liberos procreaviſſet.

11. Quod vero ad tempus aliquod ſancti in

in millenio futuro matrimonium contrahent & procreabunt filios & filias, patet ex Jeſchaia capite 65. ubi degentibus in novo cœlo & in nova terra promittitur, quod domos extruent & inhabitabunt, vineas plantabunt & comedent de fructu earum, non in vanum laborabunt, neque pavent in timore, ſunt enim ſemen a Domino beatum, & germina quoque eorum cum ipſis. Imo quoque in eodem capite de peccatoribus in millenio viventibus affirmatur, quod ad centum annos victuri ſint, nec infans aliquis morietur, dies autem Sanctorum erunt, ut dies arboris vitæ, (ſic enim olim ille locus apud Patres legebatur) hoc eſt, victuri ſunt mille annos & deinde non ſunt morituri, ſed aſcenſuri in cœlum in corpore immutato, quod & Adamo contigiſſet, ſi non peccaſſet.

12. Novum autem illud cœlum & nova terra, quæ creabuntur in millenio futuro, nova tantum erunt ratione optimarum qualitatum, non vero ratione ſubſtantiæ.

13. Benedictio quoque Joſephi a patre Jacobo, quæ ſpectat ad millenium futurum, clare demonſtrat matrimonium contrahendum, liberosque procreandos fore & alendos Gen. 49. 25. 26. Is enim inter alias benedictiones, benedictionibus uteri & mammarum, quæ uxores & matres reſpiciunt, benedicebatur, & hujus quoque benedi-

 ctio-

ctiones pertingere debebunt ad extremos terminos montium externorum, h. e. ad ſecundam reſurrectionem, cum corpus carnale immutabitur in ſpirituale, & ſic immutatum aſcendet in montes externos, h. e. in cœlos altiſſimos.

14. Verba Chriſti igitur, quod in reſurrectione mortuorum non contrahent matrimonium, quia ſunt angelis æquales facti, de ſecunda reſurrectione ſunt intelligenda, non autem de prima, quia certe in prima reſurrectione æquales angelis non fient, ſed qualis Adamus fuit in Paradiſo ante lapſum.

15. Et huc quidem referri poſſunt verba illa libri Sapientiæ 3 13. Beata eſt ſterilis immaculata, quæ certum peccaminoſum non cognovit, in viſitatione animarum fructum habebit.

16. Omnes autem filii & filiæ Sanctorum in millenio futuro ſunt animæ Sanctorum, qui unquam a mundi primordio vixerunt in corpore carnali, denuo excitati in vitam in corpore carnali, & ex patribus & matribus nati in mundum. Nulli enim millenii futuri premio & beatitudine gaudebunt, niſi qui prius a mundi primordio ſanctam vitam in terra vixerunt. Quin & Chriſtus excitationem hanc Sanctorum in vitam appellavit regenerationem.

17. Et ideo omnes Sancti gaudentes millenio naſcentur denuo in mundum, Patres & matre

matres ſecundum carnem habentes in corpore carnali.

18. Neque hoc mirum aut incredibile alicui videbitur, poſtquam ſit clare e Scripturis demonſtratum vixiſſe nos omnes aliquoties in corpore carnali etiam a multis annis & annorum ſæculis.

19. Veritate hac ſemel demonſtrata & conceſſa, omnia fere myſteria & ardua intellectu de futuro millenio facillime intelliguntur. Ignorantia enim renaſcentiæ & reditus earundem animarum in Vitam in corpore carnali plurimum obſcuravit myſterium futuri millenii, aliaque fere omnia totius Religionis Chriſtianæ myſteria, quæ miranda profecto facilitate, evidentia & veritatis dulcedine[prædicta illa renaſcentia & regeneratione carnali demonſtrata] ſe produnt & oſtendunt.

20. Prius autèm argumentis quibusdam è Scripturâ petitis demonſtrabitur, easdem animas poſt mortem corporis carnalis denuò excitatas fuiſſe in Vitam, & natas ex parentibus fuiſſe in corpore carnis.

21. Probatur hoc primò ex verbis expreſſis ipſius Chriſti, qui Johannem Baptiſtam vocavit Eliam, imo ipſum Eliam fuiſſe affirmavit Matth. 11. Marc. 9. 12. Eundem quoque adhuc venturum pronunciavit. Quod vero Johannes ipſe negavit ſe fuiſſe Eliam, intelligendum eſt de myſterio 1045 annorum, quod latet in nomine Eliah, quod

etiam ſignificat DEUM fortem, illa enim diſpenſatio aut miniſtratio Johannis nomini Eliæ non reſpondebat, ſed nomini Johannis, qnod gratiam ſignificat. Cum vero denuo naſcetur in mundum diſpenſatio nomini Eliæ quam optime conveniet.

22. Probatur 2. quia Paulus ad Rom. 11 de Judæis incredulis diſſerens affirmat eoſdem credituros in Chriſtum poſt multa ſæcula & inſerendos fore denuo in propriam radicem. Argumenti autem vis concludit de eisdem animabus, quæ incredulæ erant in tempore Apoſtolorum, quæ poſt aliqua ſæcula crediturræ eſſent in Chriſtum, poſtquam plenitudo gentium ad fidem Chriſti eſſet converſa, quam Judæorum converſionem adhuc in terra expectamus, etiam eorum, qui increduli eſſent in ætate Apoſtolorum. Omnes enim Judæi, qui rami ſunt naturales ſalvabuntur, eorumque corda aperientur, idque ante millenii exordium.

23. Probatur 3. Quia ipſe Chriſtus affirmavit eoſdem Judæos, qui ſimul cum eo vivebant in carne, interfeciſſe Zachariam filium Baruch &c. Fuerat autem hoc facinus perpetratum in diebus regis Joas plusquam octingentos annos, antequam Chriſtus in carne vixiſſet. Vide Matth. 23. 35. & confer cum 2. Chron. 24. 22. Si quis autem facinus illud non eorum fuiſſe affirmabit, ſed

ſed patrum, illis autem patrum facinus imputari, quia eodem ſpiritu nequitiæ ducebantur, Reſpondeo, hoc non poſſe vim argumenti deſtruere, quia ſecundum ordinationem juſtam DEI, patrum ſcelera filiis non imputantur, niſi ad tertiam aut quartam generationem, etiam quando filii eodem ſpiritu ducti patrum ſequuntur veſtigia. Quia vero multæ generationes intervenerunt inter iſtud facinus & tempus Chriſti in carne, & multo plures inter occiſionem Abelis & iſtud tempus, ideo illi iidem Judæi aliquoties vixerant in mundo, ante id tempus, imo Cain, qui Abelen interfecit, tum vivebat. Quod vero Patres iſtorum Judæorum Prophetas quoque occidiſſent, verum eſt, omnes enim Prophetæ, qui occidebantur, aut a Patribus iſtorum Judæorum, non niſi intervallo quatuor generationum, aut ab iſtis ipſis Judæis ſunt interfecti.

24. Probatur 4. Quia ipſe Chriſtus affirmat eoſdem Judæos, ad quos alloquebatur in carne, interfeciſſe Prophetas. O Hieruſalem, inquit, Hieruſalem, qui interficis Prophetas & lapidas ad te miſſos, quoties volui te congregaſſe, ſed nolebas.

25. Probatur 5. Quia Paulus. 1 Theſſ. 2 15. affirmat, eosdem Judæos & Chriſtum & Prophetas interfeciſſe.

26. Probatur 6. Quia Chriſtus in parabola affirmat, eoſdem agricolas ſervos Do-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

mini male tractaſſe & tandem ipſum filium Domini interfeciſſe.

27. Probatur 7. ex parabola Chriſti de operariis miſſis in agrum & mercede conductis, quibuſdam mane, aliis hora tertia, aliis ſexta, aliis nona, aliis undecima vocatis, qui autem hora undecima vocati eſſent, omnes horas diei ſtabant in foro otioſi; per operarios autem hora undecima vocatos, gentiles ſunt intelligendi, qui vocabantur in Eccleſiam Chriſti per miniſterium Apoſtolorum poſt Chriſti reſurrectionem; Per iſtos autem mane & aliis horis vocatos Judæi ſunt intelligendi, mane illud eſt primordium mundi, quidam ergo Judæi, qui vivebant in tempore Apoſtolorum, vivebant a mundi primordio & 12 horas operati ſunt in agro, alii 9. alii 6. alii tres ſunt operati &c. Veſpere facto omnes denarium accipiunt, gentiles facti ſunt æquales cum Judæis, Judæi murmurant, ſed injuſte. Gentiles enim credentes in Chriſtum & laborantes in agro Domini tantum fecerunt, & quidam plus in ultimâ illâ horâ, quantum Judæi in toto die, parum enim faciebant ante Chriſtum adventum & paſſum in carne, & multi eorum non laborabant recto corde, ideo de eis dixit Chriſtus, multi ſunt vocati, ſed pauci electi.

28. Probatur 8. ex verbis Petri 1. Epiſt. cap. 3. v. 18. 19. eædem enim animæ, ſive iidem homines, qui ante diluvium vixiſſent &

& in diluvio periiſſent, vivebant quoque in corpore carnali ſupe terram, quando Chriſtus paſſus eſt mortem in carne, mortificatus autem in carne, vivificatus eſt in Spiritu & pleniorem gratiæ vitam effudit ſuper homines, poſtquam e mortuis reſurrexit & tum quidem, miniſterio ſui Spiritus vitæ & gratiæ, prædicavit illis animabus, qui à primordio mundi detinebantur in catenis tenebrarum ſub Satanæ poteſtate; quæ animæ tamen in vitam reducebantur in corpore carnali, ut Euangelii prædicationem audirent. Euangelium enim prædicatur animabus non extra carnem, ſed in carne ſuper terram viventibus. Joh. 1, 9. Joh. 3. 11. 17. 5?. Luc. 2. 14.

29. Probatur 9. Quia idem Petrus hac eadem 1 Epiſtolâ cap. 4. verſ. 6. affirmat Euangelium prædicatum fuiſſe mortuis, ut judicentur, qua homines in carne (& ideo illi olim mortui denuo vivebant in carne) ut vivant ſecundum DEUM in ſpiritu.

30. Probatur 10. Quia Chriſtus prædicavit horam venturam, & tum veniſſe, qua mortui audirent vocem Filii DEI, & qui audirent viverent, mortuos autem intelligit non tantum ſpiritualiter, ſed naturaliter quoque mortuos, qui denuo victuri eſſent in diebus Chriſti, ut Euangelium audirent, audiendo crederent, & credendo vitam æternam haberent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

31. Probatur 11. Quia Rom. 3. 25. Paulus affirmavit, redemptionem factam eſſe in Chriſto Jeſu ad remiſſionem peccatorum præteritorum in longanimitate DEI, peccata autem illa prædicta ſunt omnia peccata commiſſa à cunctis hominibus ab ipſo mundi primordio.

32. Probatur 12. Quia Chriſtus dicitur reconciliaſſe nos DEO morte ſua, etiam cum inimici eſſemus, & peccata noſtra in corpore ſuo in ligno portaſſe, quod fieri non potuit, niſi ante mortem Chriſti aliquando vixiſſemus.

33. Probatur 13. Quia Chriſtus pro omnibus hominibus mortuus eſt, tam mortuis a mundi primordiis, quam tum viventibus, & ideo efficacia Sacrificii ſui ſe extendit ad omnes, qui unquam a primordio mundi vixiſſent, ut reſipiſcere poſſint, & remiſſionem peccatorum obtineant, ſi modo credere velint in Chriſtum & mandatis ejus in futurum obedire. Quam abſurdum eſt enim Chriſtum mortem ſuſtinuiſſe pro omnibus a primordio defunctis, & tamen pleroſque illos nihil de tantâ gratia audire, nec de fructibus iſtius gratiæ unquam poſt mortem Chriſti deguſtare.

34. Probatur 14. Quia Chriſtus affirmavit, omnia peccata remittenda fore, excepto peccato in Spiritum Sanctum, nulla autem peccata facta ſunt in Spiritum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Sanctum ante mortem Chriſti.

35. Probatur 15. Quia Paulus dixit, temporibus ignorantiæ DEUM connivisſe hominibus, tum autem vocare omnes, ut reſipiſcant, ergo & ii vocantur, ut reſipiſcant, quibus antea connivit à primordio mundi.

36. Probatur 16. Quia alioquin longanimitas & tolerantia DEI non poſſit explicari. Vaſa enim iræ tulit DEUS cum multâ longanimitate, multa autem longanimitas DEI dat multum temporis ad reſipiſcentiam, quia in conſpectu Domini mille anni ſunt niſi ut unus dies.

37. Probatur 17. Quia Petrus 2. Epiſt. cap. 3. dixit DEUM ideo non venire, ut exequatur tremenda ſua judicia in conflagratione mundi, quia longanimis eſt, & velit omnes ad pœnitentiam adduci, & ideo poſt mortem Chriſti duo millia fere annorum patitur homines longanimitas DEI, ante millenii futuri exordium, & tria millia annorum, ante ultimum judicium & mundi conflagrationem, quæ 3 millia annorum ſunt niſi apud Dominum ut tres dies. Ad quid autem DEUS tantum temporis largitur hominibus? nempe ut qui non a primordio mundi mille annos habebant, in corpore carnali haberent eos ante mundi finem ut tandem reſipiſcant; Et ſi non reſipiſcant, juſtè punirentur ob tantam gratiam & longanimitatem neglectam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

38. Probatur 18. Quia omnes homines habent diem viſitationis à Domino conceſſam in corpore carnis, ut reſipiſcant & meliorem vitam agant, dies autem illa viſitationis eſt mille annorum teſtante Petro 2. Petr. 3, 8. confer huc etiam Hebr. 4, 7.

39. Probatur 19. Quia Euangelium, affirmante Chriſto, toti mundo, hoc eſt, omnibus hominibus eſt prædicandum, aut igitur omnes homines audiverunt Euangelium, ex quo Chriſtus mortem eſt paſſus, aut tandem audient, ante finem mundi, & ideo omnes, qui vivebant à primordio mundi (ſi modo non credebant in Chriſtum venturum, miniſterio Prophetarum) denuo victuri eſſent, ut audirent de Chriſto, & in Chriſtum crederent miniſterio Apoſtolorum aliorumque Chriſti miniſtrorum.

40. Probatur 20. Quia promiſſio Salutis æternæ reſpicit fidem hominum, quâ credunt in Chriſtum, quod DEUS eum a mortuis excitavit, & ideo omnes aut habuerunt aut antefinem mundi habebunt occaſionem audiendi de Chriſto â mortuis exſuſcitato quam habere non poſſunt niſi rurſus in mundum renaſcantur.

41. Probatur 11. Quia Dominus per Moſen promiſſit iſtis ipſis Judæis & Iſraëlitis in tempore Moſis viventibus, fore ut eis excitaret Prophetam, ſimilem Moſi, quem in

in omnibus eſſent audituri. Et ideo iſti ipſi Judæi & Iſraëlitæ denuo eſſent victuri in corpore carnis ſub diebus Meſſiæ. Ideo enim & omnibus Judæis & toti populo Iſraëlitico & patribus & filiis Meſſias eſſet excitandus, ut omnes Patres & filii, qui præſertim in incredulitate fuiſſent mortui, occaſionem haberent credendi in Chriſtum, ut remiſſionem peccatorum præteritorum obtinerent. Non enim propter tranſgreſſionem legis puniendi erant igne gehennæ in fine mundi, ſed propter tranſgreſſionem Euangelii. Vid. Heb. 10, 2?. 29.

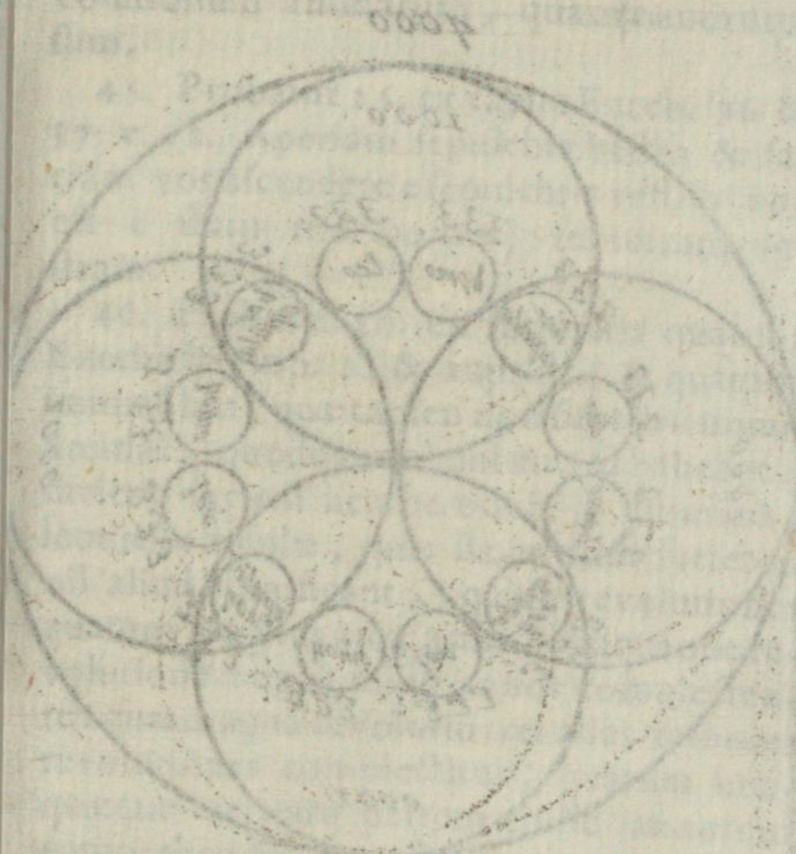
42. Probatur 22. Quia promiſſiones illæ de abundantiâ divinæ gratiæ & ubertate ſpiritus, quam promiſerat Deus per Prophetas, reſpiciebant illos ipſos Judæos & Iſraëlitas, qui vivebant tempore Prophetarum, quæ tamen non eſſent implendæ niſi in diebus noviſſimis ſub Euangelii prædicatione, poſt adventum Meſſiæ in carne; promiſſiones enim ſunt Judæis & filiis eorum omnibuſque de longinquo, etiam qui vixerunt a primordio mundi Act. 2, 39. Quomodo enim Judæi conciperent gaudium & ſpem in iſtis promiſſionibus, niſi denuo eſſent victuri in eis temporibus, quando eſſent implendæ ſub Chriſto.

43. Probatur 23. ex Pſal. 90. v. 3. 4. Convertis hominem in interitum, dicíſque iterum, redite filii Adam, nam mille anni in conſpectu tuo ut dies heſternus, quando

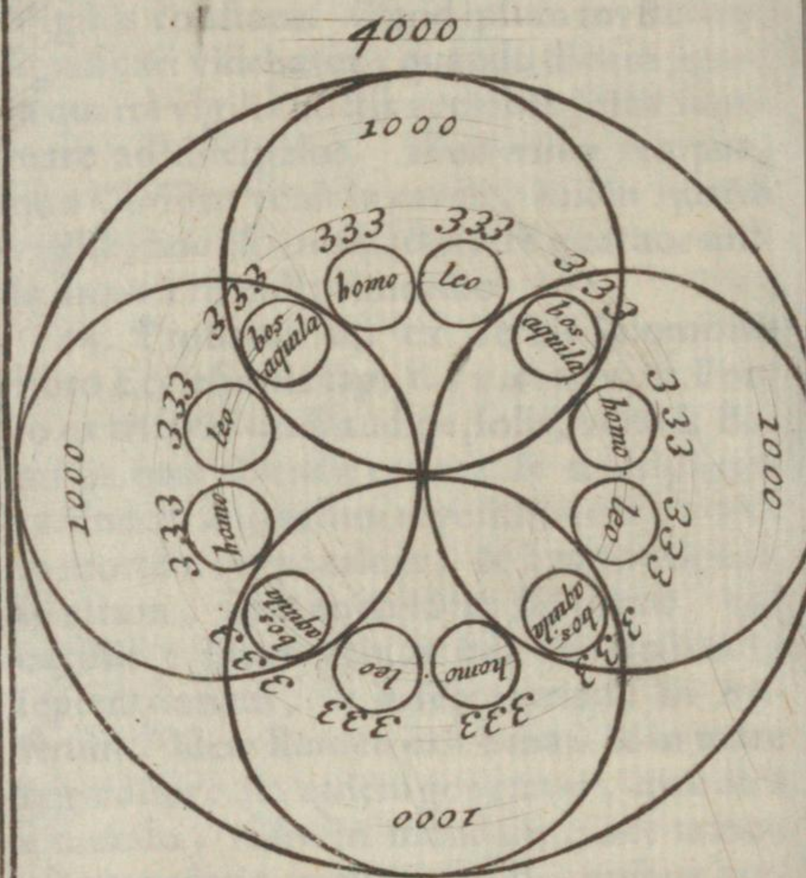
præteriit & ut vigilia noctis. Clare hîc in nuit revolutionem animarum à vitâ in mortem, & à morte in vitam, idque ſpacio 4000 annorum, qui ſunt niſi una nox ex 4 Vigiliis conſtans. Quod ipſum myſterium ſignificari videbatur, quando dicitur, quod in quartâ vigiliâ noctis veniebat Jeſus ſuper mare ad diſcipulos. Illud enim tempus, quo Chriſtus venit in carne, fuit in quartâ vigiliâ, hoc eſt, tranſactis ferè quatuor mille annis à mundi primordio.

44. Probatur 24. ex verbis Salomonis libro Eccleſiaſtis cap. 1. a v. 4. ad v. 12. Porro ex trifariâ ſimilitudine, ſolis, venti & fluminis, quæ oſtendit variam & multiplicem earundem animarum revolutionem, à vitâ in mortem corporalem, & à morte denuò in vitam, ſicut enim idem ſol oritur, qui occidit: idem ventus flat ab Auſtro in ſeptentrionem, & a ſeptentrione in Auſtrum, idem flumen exit è mari & in mare regreditur, ita eadem generatio, quæ abit è mundo, redit in mundum, nec tamen eſt recordatio præteritorum, quibus verbis tacitè reſpondet objectioni, quare igitur homines non reminiſcuntur ſe antea vixiſſe? Id enim fit ex conſilio & bonitate DEI, in fine autem mundi, cum libri aperientur, omnium recordabuntur. Congruè autem Salomon dixit: quicquid eſſet in illo tempore, fuiſſe olim, & adhuc futurum, quia omnes animæ jam pridem ante Salomonis

æ tatem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

4000
1000
1000
1000
1000
333
333
333
333
333
333
333
333
333
333
333
333
homo
leo
bos aquila
leo
homo
bos aquila
homo
leo
bos aquila
leo
homo
bos aquila

ætatem veniſſent in mundum, & peragebant ſuas revolutiones, quarum nulla finienda eſſet ante mortem Chriſti in cruce ut clarius poſtea patebit ex tabula revolutionum animarum, quam annexurus ſum.

45. Probatur 25. ex capite Ezech. 36 & 37. v. 12. Aperiam ſepulchra veſtra & faciam vos aſcendere e ſepulchris veſtris (hoc eſt e ſtatu mortuorum) in terram veſtram.

46. Probatur 26. ex rotis iſtis quatuor Ezechielis (cap. 1. & cap. 10) & quatuor animalibus, quæ tamen non ſunt niſi unum animal, quodque animal autem habebat 4. facies, faciem nempe bovis, hominis, leonis & aquilæ, quæ Rotæ cum faciebus nil aliud ſignificant, quàm revolutiones quatuor magnas animarum (unaquaque revolutione magnâ mille annos complectente) quæ magna revolutio tres alias minores revolutiones complectitur, quarum unaquæque tertiam partem mille annorum comprehendit, hoc eſt 333 annos. Etiamſi autem dicantur 4. animalia, & unumquodque dicatur habere 4. facies, non tamen ſunt 16. facies, ſed 12. quia quarta primæ rotæ eſt prima ſecundæ &c. quemadmodum tabula, quam annexurus ſum, poſtea oſtendet. Rotæ iſtæ quatuor dicuntur Gilgal aut Rota, quia non niſi unam maximam rotam conficiunt, revolutionem

nempe maximam 4000 annorum, quæ annum myſticum conficiunt. Pertinent autem illæ rotæ ad homines, non vero ad angelos, quia ſuper terram ſub firmamento volvebantur iſtæ rotæ, quæ nil aliud ſunt quam revolutiones animarum in corpora terreſtria.

47. Probatur 27. Quia illi, qui interficiebant Martyres poſt tempora Apoſtolorum, nempe intra 300 annos à morte Chriſti, occidendi eſſent poſt multa ſæcula, per Turcas, & alios ſanguinolentos viros; contigit hoc autem in apertione quinti ſigilli Apoc. 6. 0.

48. Probatur 28. Quia interficiuntur in effuſione tertiæ phialæ, qui olim interficiebant Sanctos & Prophetas DEI. Vid. Apoc. 13, 9 10.

49. Probatur 29. Quia eſt regula & ordinatio generalis divinæ Juſtitiæ, ut qui interficit gladio, interficiatur gladio, & qui ducit in captivitatem, ducatur in captivitatem, hæc autem rarò contingunt in unâ ætate vitæ, & ideò ad diverſas ætates & vitas referenda ſunt.

50. Probatur 30. Quia in Babylone invenitur ſanguis Prophetarum & Sanctorum omnium, qui vixerunt a temporibus Chriſti & Apoſtolorum, imo & ante iſta tempora etiam a 4000 retrò annis, ex quo Babylon cæpit prius ædificari. Numerus enim 4000. annorum integram conficit periodum 12. revolutionum.

51. Pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

51. Probatur 31. Propter hoc enim fratres defunctorum excitare debebant ſemen defunctis ſuis fratribus, ut ii demum in lineâ, quantum fieri potuiſſet, directâ & propriâ renaſcantur in mundum, idque propter genealogiam Chriſti.

52. Probatur 32. Quia propter hoc in parabolâ Dominus laudavit ſervum iſtum infidelem, qui pauperibus beneficus eſſet, ut iſti aliquando in domos ſuas eum recipiant, cum deficeret; & ratione ejus dixit, filios hujus mundi ſapientiores eſſe in geneſi, nempè in revolutione geneſeωs, quam filii lucis.

53. Probatur 33. Quia Apoſtolus Judas ſcribit de quibusdam impiis, gratiam DEI in laſciviam vertentibus &c. quod olim prædinati eſſent ad condemnationem. Olim verò non ſignificat ab æterno, ſive ante omnia ſæcula, neque enim DEUS ordinat ſive adjudicat homines ad condemnationem ante peccata commiſſa, ſed propter peccata ante commiſſa. Et ideo, qui olim ordinati ſunt ad condemnationem, commiſerunt gratia peccata in vitâ ante acta, quando olim in priſtinis ſæculis vixiſſent, propter quæ DEUS juſtiſſimus adjudicavit eos ad talem condemnationem.

54. Probatur 34. Quia Apoſtolus Petrus 2. Ep. cap. 2. v. 3. ſcribit de quibuſdam falſis doctoribus apud Chriſtianos quod judicium eorum a longo tempore præterito non

mo-

morabatur, ad quid hoc autem niſi quod a longo tempore præterito, nempe in priſtinis quibusdam ſæculis, dum viverent, talia facinora commiſerint, propter quæ DEUS ad iſtud judicium ipſos adjudicavit, quin & non obſcurè innuit eoſdem falſos doctores apud Chriſtianos, fuiſſe olim falſos Prophetas apud populum, vide verſ. 1. quæ tamen judicia DEI contra iſtos, ſi in Chriſtum crediſſent, deleta fuiſſent & cancellata (nam & pro eis quoque Chriſtus eſt mortuus, & morte ſuâ eos redemit, ut credere potuiſſent & ſalvari.) Quia autem non credebant in Chriſtum, priſtina ſententia, contra eos lata, de novo confirmatur.

55. Probatur 35. Quia dixerat DEUS Abrahamo de Amorëis, quod iniquitas eorum nondum foret implenda, niſi poſt 400 annos, quia verò illi Amorëi non eſſent victuri tot annos in carne, imò nec dimidiam partem iſtorum annorum, clarè ſequitur, eosdem ante illos 400 annos completos, denuò excitandos fuiſſe in vitam, in corpore carnali, ut iniquitatem ſuam implerent: mirè autem conſentit hoc cum numero 333 annorum, intra quos (ex quo mortalium vita multum ſit abbreviata) eædem animæ de novo excitantur in vitam, ut tabula ſequens demonſtrat; quibus 333 annis ſi addatur 67, conficiunt annos prædictos 400, aut ſi addantur 97 conficiunt 430

qui

qui numerus annorum 67 aut 97 iſti populo concedendus fuerat, ut in vitâ ſequente iniquitatem ſuam impleret. Porrò iidem Amorëi bis ante hoc vixiſſe potuiſſent poſt diluvium, & ideò tertium vitæ tempus videtur fuiſſe neceſſarium, ſecundum ordinationem divinæ juſtitiæ, priusquam complere potuiſſent ſuam iniquitatem, quâ mereantur è terrâ ſuâ eradicari.

56. Probatur 36. Quia ſalus & vita æterna eſt fructus bonorum operum, quæ ſeminaverunt homines in terrâ, ſive in corpore terreſtri, & ideò qui moriuntur infantes (præſertim ſi prius non vixerant in corpore carnis ad ætatem adultam) denuò excitandi ſunt in vitam, ut adoleſcant, & occaſionem habeant ſeminandi bonorum operum ſemina in vitâ corporis carnalis, ut tandem fructibus laborum ſuorum gaudeant, niſi enim felicitas noſtra eſſet fructus laboris & operis noſtri, vera & propria felicitas non eſſet, nec in ea verum gaudium haberemus; eſſet enim quaſi filius matris alienæ, quem nulla mater amat ut proprium ſuum filium.

57. Probatur 37. Quia alias gratiæ & amoris DEI univerſalis doctrina ſtabiliri, vel defendi non poteſt: Quia ſanè non paucos invenire eſt ab infantiâ ſuâ tam obduratos, & peccatis obrutos, ut toto tempore præſentis vitæ, penitus videantur pœnitentiæ incapaces.

58. Pro-

58. Probatur 38. Quia certe Rom. 11 Apoſtolus ſcribit Judæorum multos occæcatos fuiſſe, idque ſecundum prophetias ſcripturæ olim factas per multa ſæcula, ut credere non potuiſſent, quoad tandèm plenitudo gentium ad Chriſtum eſſet congreganda, & tum illi olim excæcati, denuò erant illuminandi, cum denuò venturi eſſent in mundum.

59. Probatur 39. Quia in parabolâ Chriſti, de ficu arbore non ferente fructum per tres annos, hoc ipſum clarè innuitur. Luc. 13. 6. 7. 8. 9. Quid enim per tres illos annos intelligendum eſt, niſi ter mille anni? Quodlibet enim millenium myſtice per annum ſignificatur in lege, & ideo ſeptimum mundi millenium, quod eſt Sabbatum, per ſeptimum annum ſignificabatur; per ficum verò non ferentem fructum, per iſtos ter mille annos, Judæorum multi ſunt intelligendi, qui a mundi primordio vixiſſent aliquoties in terrâ, nec tamen fructum ferebant. In quarto autem millenio agricola intercedit pro ficu ſterili, & fimum apponit radici ejus, hoc eſt, pro peccatis Judæorum moritur & abundantem ſpiritus Sancti gratiam eis applicat, ut bonum fructum ferant. Et ideo longanimitas DEI patitur omnes homines 4. annos, hoc eſt, 4000 annos, quorum mille per partes vivunt in corpore terreſtri, ut tandem reſipiſcant.

60. Probatur 40. Quia Johannes Baptiſta movet Judæos ad pœnitentiam hoc argumento: Et nunc axis poſita eſt ad radicem arborum. Matth. 3. 10. Ideò omnis arbor non ferens fructum bonum exciditur & in ignem mittitur. Ad quid autem dixit, Et nunc poſita eſt axis ad radicem arborum? Quia certè illud tempus vitæ fuit ultima revolutio & ultima hora quam multis Judæorum, ſignificans ergo per iſta verba, ſi Judæi nunc pœnitentiam non agant dum viverent in corpore carnali, nullam ſpem poſſe eis eſſe, ut iterum excitentur in vitam, ſub diebus Meſſiæ & vocentur ad pœnitentiam, illud enim tempus fuiſſe quam multis ultimum, quod habituri eſſent, & nemo ſcire poſſet an aliud tempus haberent vivendi in diebus Meſſiæ, & ideò verè dixit, axis poſita eſt ad radicem arborum, nempe quam plurimarum. Quibus autem duodecim ſuæ horæ, aut revolutiones nondum eſſent elapſæ, ii ſane poſt mortem, quia denuò eſſent victuri in carne poſt 6. aut 7. generationes, quaſi radicem habebant in terra, nondum exciſam ex qua denuò poſſint veluti novi rami pullulare, & germinare in terrâ.

61. Probatur 41. Quia dives ille, qui patiebatur tormentum in inferno, ſciebat ſe tandem exiturum ex eo loco & naſcendum fore denuò in mundum; quod clarè innuitur iſtis verbis, quia habebat quin-

que

que fratres, quos noluit ut in iſtum locum venirent, & ideò aliquem cupiebat mittendum fore è mortuis, qui vocaret eos ad pœnitentiam: ad quid enim iſtam tantam curam habebat de fratribus; an non ſui ipſius commodum in ea reſpexit? imò certè, noverat enim quòd ipſe tandem poſt 6 aut 7 generationes, naſcendus eſſet ex aliquo filiorum iſtorum fratrum ſuorum, quos ideò bonos eſſe cupiebat ut ipſe tandem occaſionem haberet, ut bonus evadat, poſtquam ex bonis parentibus naſcendus eſſet in mundum.

62. Probatur 42. Quia poſt Reſurrectionem Chriſti â mortuis, & aſcenſionem ejus in cœlos, omnes in catenis Satanæ detenti, â primordio mundi denuò eſſent â morte in vitam reducendi, ut Euangelium audirent, & beneficium eis per Chriſtum acquiſitum, oblatum habeant, quod ſatis patet ex Pſalmo 68. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & Jeſchai. cap. 26. 19.

63. Probatur 43. Quia illi 144000 qui ſignati fuerant, etiam antequam tubæ ſonarent, ſub tubæ ſextæ intervallo excitantur, ut fiant primitiæ DEO & Agno, quod ipſum jam impleri cæptum eſt, & plene implebitur ad annum 1702.

64. Probatur 44. Quia illi ipſi 144000, etiamſi pro gentilibus habeantur, verè tamen ſunt Judæi & Iſraëlitæ, utpote 12000 ex unaquaque tribu filiorum Iſraël, Judæi

(in

(inquam) ſunt & Iſraëlitæ verè & propriè [& non myſticè tantum] h. e. animas habent verorum Judæorum, qui olim Judæi erant, & ex Judæis parentibus orti.

65. Probatur 45. Quia Sioni h. e. Eccleſiæ Judaicæ promittebatur a DEO, fore, ut filios ejus gentiles adferrent ad eam ſuper brachia, & gererent eos ſuper humeros, quod plane innuit, naſcendos eos fore ex gentilibus parentibus, vide Iſohai. 49. 21. 22. Rom. 11. 30. 31. 32. Rom. 9. 23. 24. 25. 26.

66. Probatur 46. Quia a mundi primordio, Populus Chriſto præparabatur, & inter Judæos & Gentiles. Luc. 1. 17. Joh. 4, 38.

67. Probatur 47. Quia Rom. 11, 30. Apoſtolus Paulus dicit de gentilibus, qui in Chriſtum crederent, quòd in temporibus præteritis non crederent DEO, & nunc tamen miſericordiam obtinerent, per tempora autem præterita, priſtina ſæcula intelligenda ſunt, quando olim vivebant in mundo ſine verâ DEI cognitione, aut ſpe in DEUM; confer huc, quæ dicuntur Eph. 2, 2. 3, 11. 12. 13. Gal. . . 3. 4.

68. Probatur 8. Quia 2. Theſſ. 2, 10. 11. Paulus affirmat de eis, quos Satanas eſſet decepturus in diebus AntiChriſti, quod tradendi eſſent, à juſto DEI judicio, efficaciæ erroris, ut venirent in condemnationem, quia amorem veritatis non recipiebant

bant. Quod ipſum ſanè quam clariſſimè pandit rationem, quare DEUS permiſit tam craſſam caliginem & tenebras Cimmerianas mundum invadere, circa 409 annos poſt reſurrectionem Chriſti. Quare etiam iſtas tenebras tam diu permiſit, corda & animos hominum obcæcare, ut ferè in ſeculis præteritis, in regno antichriſtiano, magis obcæcati fuiſſent homines, quam olim, dum in Ethniciſmo viverent, ante Chriſti adventum in carne; Ratio, inquam, hujus eſt, quod illi ſub antiChriſto ſic obcæcati, quando viverent ſub clarâ luce Euangelii, illam lucem non amabant, nec in Chriſtum lucem illam veram, omnem hominem venientem in mundum illuminantem credebant, & ideò juſtiſſimo DEI judicio, cum denuò redeunt in vitam in corpore carnali, tenebris iſtis tam craſſis ità obcæcantur. Ideò autèm lux Euangelii in tantâ claritate, pro tam parvo tempore, ſplenduit in mundo ad ſpatium nempe 333. annorum, & non amplius, ut haberent pleræque humani generis partes opportunitatem ſufficientem, iſtam lucem amplectendi. Qui verò eam ſpernerent, non fuit conveniens, ut ea lux in iſtâ claritate diutius apud eos ſplenderet, adventus enim Chriſti in die ſuâ eſt inſtar ſplendoris matutini, qui citò properat ab oriente in occidentem; & ideo qui illam lucem non amant, nec amplectuntur, digni ſunt,

ut

ut linquantur in tenebris ob tantæ gratiæ neglectum. Qui autem in prædicto ſpatio annorum 333. a morte & reſurrectione Chriſti claram Evangelicæ veritatis lucem non habebant, ſibi à DEO propoſitam, ii demum poſtquam denuo victuri ſunt in mundo, ante millenii exordium, ad ſpatium nempe 75. annorum habebant Evangelicam veritatem clarè ante animorum ſuorum oculos eis lucentem, ut ſic omnes, qui pereunt, inexcuſabiles reddantur, nemo enim humani generis alicubi terrarum erit, cui clara Evangelii lux non lucebit ante finem, idque tum immediatè tum etiam mediante prædicatione verorum & a DEO verè miſſorum DEI & Chriſti ſervorum, Euangelium enim omni creaturæ ante finem eſt prædicandum.

69. Probatur 49. Quia ideo DEUS puniebat iniquitates parentum ſuper filios uſque ad tertiam & quartam generationem, ut filii parentum tertiæ & quartæ generationis pœnam iſtam ſubeuntis meliorarentur & in meliorem vitæ ſtatum emendarentur, ut ſic tandem ex eis ita emendatis parentes iidem poſt tertiam & quartam generationem, hoc eſt, ex eorum filiis ſic emendatis denuo enaſcantur in mundum & meliores evadant, ex melioribus parentibus orti, naſci enim ex bonis parentibus eximium eſt DEI donum.

70. Probatur 50. Quia ob hanc ipſam

ra-

rationem ſpurius non admittebatur in congregationem DEI, niſi ad decimam generationem; nempe ut cum ſecundo naſceretur in mundum in 14. aut 1 . generatione per iſtam pœnam illi & filiis ſuis a DEO inflictam in meliorem ſtatum converteretur & labes illa libidinis depravatæ aliquo modo expurgetur. Quia vero per Chriſtum omnis peccati labes ſincerius & perfectius expurgatur ab eis, qui credunt in eum, ideo dura illa lex de nothis & ſpuriis cum aliis omnibus ejuſdem generis jam aboletur. Et hinc etiam verba Pauli intelligi poſſunt de fornicante, quod qui fornicatur, peccat in proprium corpus, radicem enim ſuam ex qua denuo oriundus eſt & in vitam excitandus labe ſuæ fœdæ libidinis inficit & depravat.

71. Probatur ultimo, quia dum quidam Judæorum putabant Chriſtum fuiſſe Eliam aut Jeremiam aut quendam ex prophetis, quod veritatem talis doctrinæ in genere præſupponebat, ipſe Chriſtus ipſam doctrinam in genere non condemnavit, ſed potius eandem confirmavit dicendo, Johannem fuiſſe Eliam. Porro eandem doctrinam non condemnavit ſed potius confirmavit in reſponſione ſua ad diſcipulos de eo, qui cæcus eſſet natus, & cum diſſeruit cum Nicodemo de regeneratione, etiamſi principaliter intendebat regenerationem ſpiritualem. Sunt alia argumenta non pauca, quæ ad

adduci potuerint ad doctrinam hanc confirmandam, quæ brevitatis cauſa hic omittuntur.

72. Porro doctrina hæc de Reditu animarum poſt mortem, ut denuo vivant & naſcantur in corpore carnis, multas graviſſimas objectiones ſolvit quam faciIlime ad obturanda ora atheorum contra DEI juſtitiam, de ſtatu infantium in infantia ſua morientium, de ſtatu fatuorum & dæmoniacorum, qui impuris ſpiritibus etiam ab infantia poſſidebantur ad ultimum vitæ momentum; mirabiliter quoque demonſtrat juſtitiam, ſapientiam & bonitatem DEI in omnibus ſuis viis & adminiſtrationibus erga humanum genus; Æqualitatem quoque viarum DEI quam evidentiſſime oſtendit & miranda beneficia, quæ per mortem Chriſti cunctis hominibus, etiam in diebus poſtremis largiſſima DEI benignitate accumulantur, quam clariſſime evincit. quin & univerſam fere doctrinam Chriſtianam valde illuſtrat, confirmat & perficit, ſalutem Ethnicorum omnium poſſibilem facit, & tamen neceſſitatem cognitionis Chriſti adventus in carne & fidei in Chriſtum ad ſalutem æternam omnium ſalvandorum expreſſe adſtruit, Judæorum denique convictionem & converſionem mire promovet.

73. Ex ſupra dictis autem patet doctrinæ prædictæ Veritas de multiplici animarum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

reditu in vitam in corpore carnali, quotie[s] autem ſit animarum reditus, paulo diſtin[-]ctius eſt explicandum.

74. Omnes animæ, quæ in fide, juſti-tia & ſanctitate non perficiuntur duodecies redeunt, quoad perficiantur, quæ autem in aliqua prima revolutione etiam ante mortem Chriſti perficiebantur in fide & ſanctitate, neceſſe non habebant, ut redi-rent in vitam mortalem, niſi tales ſint, quæ in publicum aliquod bonum totius ge-neris humani venturi eſſent denuo in car-nem, quemadmodum in caſu Eliæ fit, aliorumque extraordinariorum virorum.

75. Non ergo neceſſe eſt, ut pleroſque prophetas & ſanctos rediiſſe in vitam af-firmemus, poſtquam in fide obdormive-runt in Domino, etiam ante adventum Chriſti in carne, multo minus talis reditus eſt affirmandus poſt adventum Chriſti, quia fideles in Chriſto morientes requieſcunt a laboribus ſuis.

76. Duodecim autem reditus ſive revo-lutiones quibuſque animabus imperfectis neceſſario dari probatur, tum ex horis illis duodecim, quos operarii laborabant in agro, tum quia dies viſitationis cujuſque animæ 12. horas continet, ſecundum ver-ba Chriſti, an non duodecim horæ ſunt in die? laborate quoad diem habetis, tum quia quatuor vigiliæ noctis contineant 4000 annos ex Pſal. 9 . v. 4. & unaquæque vigi-

lia

1 . 2 3 . 4 5 . 6 . 7 . 8 . 9 . 10 . 11 . 1

000 I										000	Bo
333 II 666	1									333	Hon
III 999	2	1								666	Le
IV 1332	3	2	1							999	aqu
V 1665	4	3	2	1						1332	ho
VI 2998	5	4	3	2	1					1665	le
VII 2331	6	5	4	3	2	1				1998	aqu
VIII 2744	7	6	5	4	3	2	1			2331	ho
IX 2997	8	7	6	5	4	3	2	1		2744	le
X 3330	9	8	7	6	5	4	3	2		2997	aqu
XI 3663	10	9	8	7	6	5	4	3		3330	hom
XII 3996	11	10	9	8	7	6	5	4		3663	le
XIII 4329	12	11	10	9	8	7	6	5		3996	aqu
XIV 4662		12	11	10	9	8	7	6	1 Sigill	4329	333 1/3
XV 4995			12	11	10	9	8	7	2 Sigill	4662	666 2/3
XVI 5328				12	11	10	9	8	3 Sigill	4995	999 3/3
XVII 5661					12	11	10	9	4 Sigill	5328	1332 4/3
XVIII 5994	13	13	13	13	13	12	11	10	5 Sigill	5661	1665 5/3
XIX 6327							12	11	6 Sigill	5994	1998 6/3
XX 6740								12		6327	Mill. aqui
XXI 7000	13	13	13	13	13	13	13	13		6740 / 7000	

lia tres horas, donec hoc ipſum probatur ex 12. illis faciebus 4 rotarum apud Ezekielem cap. 1. v. 10.

77. Quia vero 12 Revolutiones animæ non niſi in quatuor mille annis perficiuntur, quæ tamen ſunt omnes perficiendæ ad finem millenii futuri, ideo omnes animæ ſuas incipiebant revolutiones a primordio mundi ad annum mundi 2744.

78. TABULA autem ſubſequens hæc omnia aliaque multa clare ad oculum demonſtrabit.

Explicatio hujus Tabulæ.

1. Prima columna continet 7000 annos mundi in horas quaſi 21. diviſos, quarum unaquæque continet 333. annos.

2. Columna octava ad dextram continet revolutiones animarum a prima ad duodecimam.

3. Columna decima continet intervalla ſex ſigillorum a reſurrectione Chriſti ad annum mundi circiter 6000.

4. Columna undecima continet 7000 annos mundi in 21. horas diviſos, ut prius, ſed ordine paulo aliter diſpoſito.

5. Columna duodecima continet nomina facierum in unaquaque revolutione.

6. Columna ſecunda continet 12. revolutio-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

lutiones animarum a mundi primordio ad annum mundi 3996.

7. Columna tertia continet revolutiones animarum ab anno M. 333 ad annum M. 4329, & ſic deinceps uſque ad annum mundi 6740.

8. Quia vero omnes animæ venientes in mundum habent annos 3996 aut 4000, ut duodecim ſuas revolutiones compleant, ſi modo in bono non perficiantur, ideo omnes animæ venerunt in mundum & primam ſuam revolutionem ſaltem exorſæ ſunt intra exordium mundi & annum mundi 2744, nam ſi numero 2744 addantur 3996 conficitur numerus 6740, ultra quem animarum revolutio non excurrit.

9. Animæ, quæ a primordio mundi veniebant in mundum, duodecimam ſuam & ultimam revolutionem habebant circa annum M. 3996.

10. Poſt annum igitur 3996 quædam animæ non eſſent amplius venturæ in mundum, quoad exordium millenii, ſi ſanctæ ſint, & non niſi exacto millenio, ſi malæ ſint aut nondum purgatæ.

11. Et ideo Chriſtus debebat ſe DEO Patri offerre pro peccatis omnium hominum circa annum M. 3996. Alioquin qui ſuas peregiſſent 12. revolutiones beneficium iſtius ſacrificii non habuiſſent ſi ſerius veniſſet.

12. Quia denique quam plurimæ animæ ſuas

ſuas revolutiones perfecerunt inter annum 3996 & 4329 Ideo ex quo Chriſtus a morte reſurrexit, nullus homo [absque particulari aliqua revelatione divina) certus eſſe poſſit, quod denuo venturus ſit in mundum, ut reſipiſcat. Et ideo nullus ex predicta doctrina aut poteſt aut debet ſe indulgere in vita male acta ſub ſpe, quod denuo venturus eſt in mundum, quia non poteſt certo ſcire, an venturus ſit denuo in mundum nec ne.

13. Ex quo vero annus Mundi 5661 elapſus eſt, nemo, qui in finali impœnitentia eſt mortuus, etiamſi denuo venturus eſt in mundum intra millenii beati intervallum, poteſt tempus priſtinum amiſſum ſic redimere, ut aut millenii felicitate gaudeat, aut reſurrectionem juſtorum obtineat in hoc mundo. Quia certe felicitas millenii & reſurrectio juſtorum illis ſolis, ut prœmium deſtinata eſt, qui in priſtinis vitæ temporibus vitam ſanctam duxerunt ante millenii exordium, quod ipſum ſignificabatur in hoc, quod non liceret Iſraëlitis in Sabbato manna colligere. Nullus ergo mortalium aut poteſt aut debet vitæ ſuæ emendationem in aliud vitæ tempus differre, quia hoc ipſum præſens tempus eſt ultimum, quod dabitur alicui in hoc mundo, ut ſalutem obtineat.

14. Quia vero ante mortem Chriſti homines potuiſſent magis doctrina hac de re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

volutionibus animarum abuti, quam nunc aliquo modo poſſunt, ideo ſecundum ordinationem divinæ Sapientiæ factum eſt, ut prædicta doctrina plerumque lateret ut myſterium abſconditum, quod non niſi viris bonis eſſet aperiendum, quod ipſum tamen nunc abſque periculo aperiri & poteſt & debet, nam & magno uſui eſt ad convincendos Judæos, aliaque religionis Chriſtianæ capita magis demonſtranda.

15, Ex doctrina autem prædicta Juſtitia DEI in puniendo impios & rebelles clare demonſtratur. Quia enim omnes impii & rebelles mille annos peccaverunt in DEUM, dum viverent in corpore carnali, ideo juſtiſſimum eſt ut 7000. annos in igne gehennæ poſt finem hujus mundi ſupplicium patiantur, ſic enim DEUS, qui omnia facit numero menſura & pondere, damnatorum etiam pœnis numerum, menſuram & pondus deſtinavit, ut quiſque rebellis & obſtinatus ſepties puniatur, quo ſpatio 7000. annorum peracto eædem animæ denuo mittuntur in mundum ſequentem, ut novam ſuſtineant obedientiæ probationem. Quos autem ſpatium hoc 7000. annorum, quo in igne infernali puniendi ſunt, pœnis certe acerrimis & tremendis non arcebit a peccato, ii ſane tam ſtupidi ſunt, ut nullæ pœnæ quam longiſſimæ verbis conceptæ eos a peccato abſterrere poſſunt. Nec enim infinitudo illa ſæculorum, in quibus homines

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

mines mali puniendi eſſent, quæ a quam multis eſt prædicata, homines reformavit, ſed quam plurimos magis in deſperationem adegit & corda multorum contra infinitam DEI bonitatem & clementiam obduravit.

16. Quod vero quiſque ſuam peragens revolutionem a prima ad duodecimam ter venit in mundum in corpore carnali ſpatio unius millenii, qui eſt inſtar unius anni, conſidera, an non hoc eſt, quod ſub lege figurabatur, dum omnes in anno unoquoque ter apparere debebat coram Domino, apud templum Hieroſolymæ, quod templum corporis figurabat, nec myſterio carere videtur, quod templum Hieroſolymitanum annos circiter mille conſiſtebat, antequam penitus & fundamentaliter evertebatur.

17. Porro & illud quoque animadverſione dignum eſt, animas omnes quaſcunque intra horas decem, undecim & duodecim cum parte aliqua horæ nonæ & decimæ tertiæ, ſemel in qualibet hora vixiſſe in corpore carnali, ſi modo omnes ſuas revolutiones duodecim peregiſſent a mundi primordio.

18. Ergo & in unius horæ ſpatio (intervallo nimirum 333 annorum) omnes animæ nondum in bono perfectæ vivebant in mundo, ab anno videlicet Mundi 3996 ad annum M. 4329.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

19. Et ideo intra iſtam horam omnes homines, qui duodecimam ſuam peragebant revolutionem, aut etiam undecimam, decimam, nonam aut octavam, euangelium audire debebant, quia animæ duodecimam peragentes revolutionem, nondum eſſent reverſuræ, aliæ vero quæ eſſent reverſuræ propter tenebras Anti-Chriſtianas non habebant opportunam occaſionem Euangelium ſincere prædicatum audiendi.

20. Aliæ vero a morte & reſurrectione Chriſti ſeptimam, ſextam & quintam peragentes revolutionem, ſi modo intra horam prædictam non audiverunt, audituri ſunt in ſequentibus ſuis revolutionibus, ante exordium millenii, nempe intra annum 1701. & annum 1777. a nativitate Chriſti.

21. Quod vero in 20. Apoc. dicatur, reliquos mortuorum denuo non vixiſſe, niſi poſt tranſactum millenium, hoc certè intelligendum eſt de illis mortuis, qui duodecim ſuas revolutiones perfeciſſent. Qui vero nondum perfeciſſent ſuas revolutiones etiam in millenio erant denuò victuri. Nulli vero, qui ad Babylonem pertinebant, in millenio victuri ſunt, quia revolutionem ſuam primam incipiebant ad annum M. 1744. & ideo duodecimam finituri ſunt ad annum M. 5740. Conſideratione vero magna dignum eſt, eoſdem homi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

nes, qui tandem in Babylone ſpirituali deſtruentur, fuiſſe eos, qui Babylonem externam & literalem exſtruxerunt.

79. TABULA ſecunda exhibens rotam Maximam. 4. Magnas & 12. Parvas. Magna continet 1000. Parva 333 annos, Maxima 4000 annos.

Tabulæ ſecundæ Explicatio.

1. In hac Tabula circulus maximus & extremus maximam animarum revolutionem in hoc mundo deſignat, quæ eſt 3996 aut 4000 annorum.

2. Circuli denique quatuor majores deſignant eoſdem 4000 annos, ſic ut unus tantum mille annos deſignet.

3. Et denique minores circuli unicam tantum revolutionem aut faciem 333 annorum deſignant.

4. Præcipuus autem Tabulæ uſus eſt, ut oſtendatur non eſſe niſi 12 facies, etiamſi quilibet magnus contineat quatuor minores.

80. Maxima animarum revolutio 4000 annos complectens, pulchre nobis adumbratur ſub typo creationis ſex dierum. Quemadmodum enim opus primi diei perficiebatur in quarto, opus ſecundi in quinto, opus tertii in ſexto, omnia denique in ſeptimo, ita animæ, quæ incipiunt ſuas revolutiones in primo millenio, perficiunt eas

in quarto, ſicque annum ſuum myſticum complent, & perfectæ fiunt in bono, aut in malo; quæ in bono perficiuntur in millenio excitantur in vitam corporalem & poſt tranſactum millenium corpore carnali immutato & ſpirituali facto aſcendunt in cœlum. Quæ vero in malo perficiuntur in fine mundi poſt tranſactum millenium excitantur in vitam corporalem, ut patiantur judicium divinum in conflagratione mundi, quarum proinde reſuſcitatio eſt ad mortem & comdemnationem. Porro animæ, quæ incipiunt ſuas revolutiones in ſecundo millenio, perficiunt eas in quinto. Quæ denique incipiunt ſuas revolutiones in tertio millenio perficiunt eas in ſexto. Et quia in ſexto die conditionis mundi homo condebatur perfectus in imagine DEI, ideo in ſexto millenio omnes ſancti excitabuntur in vitam corporalem, & naſcentur in mundum, ſpatio nimirum 260 annorum, ab anno mundi 5740 ad annum mundi 6000. talemque vitam ſanctam & beatam vivent ſuper terram, qualem Adamus vixiſſet, ſi non peccaſſet, imo & longe feliciorem, quia enim & abundavit peccatum, ideo & ſuperabnndabit gratia DEI. Lux vero hujus diei erit, ut lux ſeptem dierum, quia quicquid fiebat in ſex primis diebus, in hoc ſeptimo perficietur.

§.1. Denique quod ſub lege arbores fructum

ctum ferentes habebantur præputiatæ ad quartum annum, in quarto autem anno eſſent quaſi circumciſæ & ſanctæ Domino, in quinto demum anno fructus earum comedebantur. Hoc totam revolutionem animarum clare ſignificat, quæ non niſi in quarto millenio poſt Chriſti nempe adventum in carne perficiebantur. Ille enim ſuo ſanguine purgavit noſtra peccata in ligno, dum pendebat in cruce, ſic ut nobis non imputarentur, ſi modo in ipſum credamus, & Evangelicam Spiritus Sancti gratiam ab eo recipiamus. Quintus vero annus millenium Sabbaticum ſignificat, in quo fructibus laborum & manuum fruimur. Sicut autem ſub Lege, dum manna habebant, non licebat eis in Sabbato ipſum manna colligere; ita in Millenio Sabbatico qui nihil colligebant in vita anteacta, millenii felicitate gaudere non poſſunt. Quemadmodum denique manna Sabbato inſerviens colligebatur die ſexto, ita in fine ſexti millenii omnes ſancti excitantur in vitam & beatitudinem millenii Sabbatici acquirunt.

82. Ex prædictis autem numeris 333 annorum & 260 myſteria ſeptem ſigillorum & ſeptem buccinarum clare panduntur.

83. Quod enim intervallum primi ſigilli contineat 333 annos, patet ex verbis primæ beſtiæ, veni, vide & ſic de reliquis, plane innuens, intervallum cujuſque ſigil-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

gilli a primo ad ſextum complecti 333 annos, qui ſunt intervallum unius revolutionis ſeu faciei, ut in tabulâ primâ, columnâ decimâ videre eſt.

84. Continet ergo intervallum primi ſigilli annos a Chriſti morte & reſurrectione. 333

Intervallum ſecundi ſigilli ſe extendi ad. 666

Intervallum tertii ſigilli ſe extendit ad. 999

Intervallum quarti ſigilli ſe extendit ad 1332

Intervallum quinti ſigilli ſe extendi ad $1665\frac{1}{3}$

Intervallum ſexti ſigilli ſe extendit ad 2000

85. Quæ vero prædicebantur eventura ſub apertione cujuſque ſigilli, mire reſpondent iſtis intervallis. In apertione primi ſigilli a morte Chriſti ad annum 333, euangelium prædicatur fere toti mundo, quod ſignificabatur per album equum & equo inſidentem coronatum & arcum habentem, nempe Chriſtum. Poſt illud tempus lux Euangelii propter hominum peccata, non ita ſplenduit. In apertione ſecundi ſigilli, Imperium Romanum bello quam plurimum infeſtabatur & quaſi obruebatur, contigit hoc inter 333 & 666. In apertione tertii ſigilli h. e. a 666 ad 1000, fames ſecuta eſt, bellum & caritas anonæ, ut communiter accidit, famem continuo bellum

in-

infectari, bellum autem per rufum equum, fames vero per nigrum deſignatur. In apertione quarti ſigilli ab anno 1000 ad annum 1333 non ſolum cruenta bella ſed nefandæ quoque idololatriæ, ſuperſtitiones & hæreſes mundum infeſtarunt, ſignificabantur autem per equum pallidum: inſidens equo eſt mors, quam infernus ſequebatur. In apertione quinti ſigilli animæ ſanctorum martyrum clamant ad DEUM, ut vindicet eorum ſanguinem, quod ſane factum erat, nam ab anno 1333 a morte Chriſti, potentia Turcarum eorumque imperium mire prævaluit, quorum gladio DEUS ſanguinem Sanctorum vindicavit. Intervallum hoc non amplius ſe extendit quam ad annum a morte & reſurr. Chriſti 1666, hoc eſt ad annum a nativitate Chriſti 1700. Porro intra hoc ipſum intervallum multi ſancti erant interficiendi, qui complerent numerum definitum una cum Sanctis iſtis prius occiſis, & hoc quidem luculenter eſt impletum, ampliuſque eſt implendum ad annum a nativitate Chriſti 1700. In apertione ſexti ſigilli hoc eſt, in intervallo temporis ab anno 1666 (a morte & reſurr. Chriſti) ad annum 2000, omnia mundana & humana Imperia regna corruent, imperiumque & regnum totius mundi Chriſti erit & Sanctorum. Significatur hoc autem per magnum terræ motum, obſcurationem Solis & Lunæ, caſum ſtellarum, cœli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

remotionem &c. Clarius autem hoc indigitatur verbis ſequentibus de regibus terræ, ducibus aliisque potentibus, quod ſe abſconderent &c. quæ ſane Prophetia temporibus Conſtantini non poteſt omnino recte applicari, quod tamen multi faciunt. Sigillum ſeptimum, quia non reſpicit particulare intervallum aliquod, ut 6. priora ſigilla, ſed generalem complectitur hiſtoriam, ideo per ſe conſiderandum eſt.

86. In apertione ſeptimi ſigilli factum eſt ſilentium in cœlo pro horæ quaſi dimidio, poſt hoc ſilentium, ſeptem angeli cum buccinis ſuis ſe parant ad ſonandum Apoc. 8. Quare ſigillum hoc ſeptimum continet intervalla omnium ſeptem buccinarum.

87. Intervalla autem harum buccinarum aut tubarum habentur ex ſeptima, ad ſonitum enim ſeptimæ tubæ Apoc. 11, 15. incipit millenium & regna mundi fiunt Domini & Chriſti. Continet autem ſonitus hujus tubæ 260. annos nempe ab anno Mundi 5740 ad annum M. 6000. In hoc autem intervallo myſterium DEI conſummabitur, myſterium ſcilicet nominis Tetragrammaton pandetur, prœmiumque vitæ immortalis omnibus DEI ſervis exhibebitur, & tum quidem promiſſio illa DEI facta Moſi apud rubum implebitur: Ego ſum DEUS Abrahami, Iſaaci & Jacobi, & quod DEUS non ſit DEUS mortuorum

ſed viventium intelligetur.

88. Cognito autem ſeptimæ tubæ intervallo, cognoſcuntur & aliorum omnium intervalla, quæ ſic ſe habent:

Intervallum ſeptimæ tubæ ab anno M.	5740	ad A	6000
Intervallum ſextæ tubæ ab anno M.	5480	ad A	5740
Intervallum quintæ tubæ ab anno M.	5220	ad A	5480
Intervallum quartæ tubæ ab anno M.	4960	ad A	5220
Intervallum tertiæ tubæ ab anno M.	4700	ad A	4960
Intervallum ſecundæ tubæ ab anno M.	4440	ad A	4700
Intervallum primæ tubæ ab anno M.	4180	ad A	4440

89. A nativitate auten Chriſti ſic.

Intervallum primæ tubæ incipit ad annum 218 a nativitate Chriſti, qui eſt annus 184 a reſur. Chriſti, qui numerus 184. reſpondet dimidiæ horæ, intra quod tempus multæ preces offerebantur DEO a ſanctis per Jeſum Chriſtum. Apoc. 8, 3. 4. 5.

1	218
2	478
3	738
4	998
5	1258
6	1518
7	1778
	2038

90. Eventus autem prædicti iſtis intervallis luculenter reſpondent. Ad ſonitum primæ tubæ ſequebatur grando & ignis cum

ſan-

ſanguinis commixtione, intervallum hujus tubæ eſt ab anno nativ. Chriſti 218 ad annum 478. intra quod imperium Romanum cæpit bellis graviſſimis vexari: ad ſonitum ſecundæ tubæ magnus mons ardens injectus fuit in mare, & tertia pars ipſius maris converſa eſt in ſanguinem, intervallum hujus tubæ eſt ab anno 478 ad annum 738, intra quod atrociſſima bella ſunt facta in Imperio Romano. Ad ſonitum tertiæ tubæ magna ſtella cecidit de cœlo, ardens tanquam lampas ſuper tertiam partem vivorum & fontium aquarum, propter quod aquæ factæ ſunt amaræ, quæ multos occidebant. Intervallum hujus tubæ eſt ab anno 738. ad annum 998, per ſtellam hanc Papa Romanus procul dubio eſt intelligendus, qui intra hoc intervallum ſe evexit ſuper alios omnes Epiſcopos, quos ſecum depravabat. Ad ſonitum quartæ tubæ ab anno 998 ad annum 1258 tertia pars Solis, Lunæ & ſtellarum percuſſa eſt & obſcurata, ſignificat hoc certe Imperatorem una cum Regina ſua & magnatibus quam plurimum obſcurandos fore intra hoc intervallum, idque propter potentiam Papæ Romanæ, qui in eodem intervallo ſe evexit ſupra ipſum Imperatorem.

91. Quod vero ad ſonitum quintæ tubæ, ſtella cecidit de cœlo, cui dabatur clavis abyſſi &c. Cum vero abyſſus aperiebatur, fu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

fumus aſcendebat & de fumo locuſtæ prodibant ſuper terram, quæ homines vexaverant. Certe per omnia hæc ſignificantur Scholaſtici & Doctores Scholarum, qui perverſis ſuis opinionibus & controverſiis homines quam acerrime pupugerunt, & aculeis ſuis acutiſſimis & venenoſis infeſtarunt, ita ut multi mori magis quam vivere deſiderarent. Contigit hoc autem ab anno 1258 ad 1518. præcipuum autem eorum tempus fuit 5 menſium, hoc eſt 150 annorum nempe ab anno 1368 ad annum 1518.

92 Denique quod ad ſonitum ſextæ tubæ, ſolvuntur 4 Angeli ligati ad fluvium Euphratem, ſignificatur hic certe Turcarum magna vis (quæ ab annis 390 præteritis h. e. ab anno 1228 parabatur) quæ tanquam fluvius irrueret in Europam, tertiam quaſi mundi partem ad tertiam partem humani generis interficiendam. Incæpit hoc autem ab anno 1518, de cujus veritate conſulat, qui velit, hiſtoriam Turcarum & videbit, quantum progreſſum & ſucceſſum habuit Turca in Europa ab eo tempore uſque ad hunc diem.

93. Cognitis hoc modo intervallis ſigillorum & tubarum prodit ſe quoque ſeptem phialarum myſterium cum intervallis uniuscujuſque.

94, Intervallum enim tubæ ultimæ complectitur intervalla omnium ſeptem phialarum, quodque autem intervallum phialæ continet 37. annos.

95. Intervalla igitur phialarum ſic ſe habent:

Intervallum 1. Phialæ ab anno	1518	1
ad annum	1558	2
Et ſic deinceps ad 7	1592	
	1629	3
	1666	4
	1703	5
	1740	6
	1777	
		7

96. Mire autem eventus rerum iſtis intervallis reſpondent, nam anno 1518 (hoc eſt anno 1515 ſecundum vulgarem ſupputandi rationem, quæ deficit a vera per 3 aut 4 annos, ſi Uſchero credamus) excitatus eſt Lutherus, qui quaſi prima fuit phiala effuſa ſuper terram orbis antichriſtiani, ille enim quaſi infimam partem regni antichriſtiani tetigit veluti in ſuperficie. Porro ab anno 1558 ad annum 1592 ſecunda effuſa eſt phiala, tum enim mare orbis antiChriſtiani factum eſt ut ſanguis mortui, exinde cœpit bellum atrociſſimum in omnibus partibus fere regni antichriſtiani ſic ut ipſum mare ſanguine rubere videretur. Ab anno autem 1592 ad annum 1629 phiala tertia effuſa erat ſuper rivos & fontes aquarum & in ſanguinem converſi ſunt, quin & hoc etiam dicto intervallo reſpondet, qui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

quidam enim Magnates & Duces in regno antichriſtiano ſub eo intervallo gladio interfecti erant. Denique ab anno 1629 ad annum 1666 effuſa eſt quarta phiala in Solem anti-Chriſtianum, quia ſane in eo intervallo Sol ille juſtitiæ Chriſtus clare ſplenduit in cordibus multorum, quod ipſum urit homines habentes notam beſtiæ. Porro ab anno 1666 ad annum 1703 quinta phiala effunditur ſuper thronum beſtiæ, quod ipſum inceptum eſt, quare læti exſpectemus exitum uſque ad annum prædictum 1703. Sextæ demum phialæ effuſio cladem Turcarum reſpicit, ut via paretur regibus orientis h. e. Judæis & Iſraëlitis, ut redeant in ſuam patriam. Septimæ tandem phialæ effuſio extremam deſtructionem regno anti-Chriſtiano omnibuſque adverſariis Euangelii adfert. Corruit funditus Babylon & nova Hieroſolyma deſcendens de Cœlo apparet ſuper terram, ut ſponſa adornata.

97. Quatuor autem animalia & viginti quatuor Seniores, qui ſint, reſtat ut explicemus. Per 4. animalia totus Sanctorum cœtus ſignificatur, qui propter quatuor ſuas magnas revolutiones prædictas quatuor appellantur & 4 animalibus aſſimulantur; per 24 autem Seniores intelliguntur 12 Prophetæ cum 12 Apoſtolis Chriſti. Qui vero ſint iſti Prophetæ lege apud Eſdram lib. 2. cap. 1. ubi ſimul cum Abrahamo, Iſaaco & Jacobo

cobo expreſſe nominantur & promittuntur a DEO ut duces ſint Judæis & populo Iſraëlitico, quando ipſis regnum DEI reſtaurabitur.

98. Primi omnium igitur Prophetæ naſcentur in mundum in exordio millenii, qui ſint duces ad alios poſtea naſcendos, Apoſtoli autem erunt poſtremi, qui proinde manſuri ſunt in terra, uſque ad Chriſti adventum.

99. Ad Abrahamum vero Iſaacum & Jacobum quod attinet, altioris ſunt ordinis, quam cæteri aut Prophetæ aut Apoſtoli.

100. Porro dignum eſt diligenti noſtra inquiſitione an non Iſaacus ſit illud ſemen Abrahami, quod Chriſtus aſſumſit, cum veniſſet in carnem, promiſſio enim DEI facta Abrahamo fuit de Iſaaco, quod in eo omnes gentes eſſent benedicendæ.

101. Deinde ſi Iſaacus fuerat illud ſemen, porro inquirendum eſt, annon anima Iſaaci duodecim perfecit revolutiones a primordio mundi, quemadmodum & aliæ. Quod ſi hoc concedatur, vide ſi non in genealogia Chriſti a Luca tradita, omnes duodecim revolutiones iſtius animæ ordine deſcribuntur, ponendo Abelem vice Adami, poſt ſeptimam quamque generationem novâ animæ ſemper iſtius revolutione incipiente,

102. Nomina autem iſtius animæ in 12

ſuis revolutionibus ſic eſſent. 1. Abelis. 2. Methuſela 3 Heberus. 4. Iſaacus. 5. Naaſſon, 6 Mattatha. 7. Simeon. 8, Elmodam. 9. Rheſa. 10. Nagge. 11. Melchi. 12. Chriſtus. Septem enim generationes interveniunt in omnibus his revolutionibus, ſola ultima excepta, ubi non 7. ſed 6. habentur, quod hoc modo poſſit intelligi, quia reſurrectio Chriſti a mortuis fuit quaſi ſeptima generatio & aſcenſio in Cœlis quaſi octava.

103. Ideo autem ponuntur ſeptem generationes inter quamque revolutionem, quia certe, in aliis aliarum animarum revolutionibus, eædem animæ poſt ſextam aut ſeptimam quamque generationem redeunt. Intervallum autem 6 generationum animæ, quam Chriſtus aſſumpſit, convenire non poteſt, tum quia ſic non 12 ſed 13 revolutiones & amplius habuiſſet, tum quia nulla revolutionum incidiſſet in Iſaacum, quod eſt abſurdum.

104. Quæ certe Hypotheſis ſi concedatur, varia ſcripturæ loca quam difficillima pandentur & mirabili harmonia myſterium nativitatis Chriſti cum aliis multis myſteriis hic traditis & porro tradendis conveniet.

105. Loca Scripturæ difficilia, quæ ſic pandentur, ſunt (1.) Gen. 3, 15. Quod ſemen mulieris eſſet contriturum caput ſerpentis, quod ipſum ſemen mulieris ſecundum

dum

dum prædictam hypotheſin de Abele intelligendum eſt, ſicut quoque ſemen Serpentis de Caino eſt intelligendum, nam in his duobus ſeminibus velatis in 2 radicibus filii DEI & filii hujus Seculi cumprehenduntur. (2.) Gen. 4. 1. nato Caino dixit Eva accepi virum יהוה, vel ut alii legunt, cum יהוה, ſi prius, male & falſo applicuit Caino, quod Abeli debebatur, ſi poſterius, innuit, quod una cum viro illo mundano accepiſſet eum, qui nomen יהוה ſuper ſe in plenitudine temporis portaret. (3.) Jeſchaiæ 7, 14. Virgo concipiet & pariet filium & vocabit nomen ejus Immanuel, quam prophetiam Matthæus applicuit Chriſto de Maria Virgine nato, quæ tamen Prophetia in diebus Regis Ahaz impleri debebatur, fac igitur ut & in diebus Regis Ahaz, & poſtea, cum Chriſtus eſſet natus, prophetia illa fuiſſet impleta, nempe quod eadem anima bis in carne nata eſſet ex Virgine & forſan ex eadem matre, & tum prophetia illa intellectu facilis erit. Talis autem partus Virgineus octavæ revolutioni reſpondet nomen Elmodam habens, qui cum rege Ahaz vivebat. Non obſtat quod is Elmodam patrem Ez habuiſſe dicitur. Chriſtus enim filius Joſephi quoque dicebatur. 4) Hoſ. 11, 1. Ex Ægypto vocavi filium meum; hæc prophetia etiam olim implebatur, & tamen eam Euangeliſta applicuit tempori, quo Maria cum puero rediit ex Ægy-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Ægypto, quod ſi de eadem anima intelligatur utraque impletio mire convenit, Naaſſon enim Princeps filiorum Judæ, qui exivit ex Ægypto cum reliquis Iſraëlitis reſpondet quintæ revolutioni ejusdem animæ. (5.) Gen. 49. 10. Non diſcedet ſceptrum a Juda, nec legiſlator ab intra pedes ejus, quoad venerit Shilo, h. e. ille qui promiſſus eſt, Rex & legiſlator totius populi, non diſcedet a tribu Juda, ſed revolutiones ſuas integras complebit in linea directa tribus Judæ, idque non obſtante omnifaria afflictione, quæ gentem Judaicam premeret, manebit tamen radix Jeſſæ, quæ virgam tandem promiſſam ſalutarem producet in mundum. Prophetia autem hæc de externo ſceptro aut regno Judæ intelligi non poteſt, illud enim diſceſſit a Juda ſupra 160 annos, [toto nempe tempore regni Maccabæorum, qui Levitæ erant) antequam Chriſtus in carne naſceretur. (6.) Mich. 5, 2. Ex te viz. Bethlehem exibit mihi Dux Iſraëlis, cujus exitus fuerunt ab olim, etiam a diebus ſeculi, quia nempe ſecundum prædictam hypotheſin, exitus ſive revolutiones habebat 12 a principio mundi ad tempus, in quo natus eſt ex Maria Virgine. (7.) Jeſchaiæ 61, 1. 2. Spiritus Domini DEI eſt ſuper me &c. annum Domini acceptabilem annunciare, ad quid autem annus Domini acceptabilis dicebatur tempus illud, quo Chriſtus venit in car-

nem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

nem, nempe, quod ſecundum prædictam hypotheſin, quemadmodum Sol unius anni ſpatio 12 partes Zodiaci percurrit, motumque ſuum abſolvit, ita Chriſtus ille Sol juſtitiæ ſpatio nimirum 4000 annorum, qui annus quaſi myſticus eſt, 12 partes ſeculi, factis 12. revolutionibus, peragravit, & ideo illud tempus, cum e virgine Maria naſcebatur, plenitudo temporis dicebatur a Paulo, huc confer, quæ dicuntur Pſalmo 19 a verſ. 1. ad 7. (8). De Chriſto enim Prophetis & Apoſtolis Pſalmum illum intelligendum eſſe & de Eccleſia DEI clarum eſt ex Rom. 10, 18. (9.) Vide etiam Heb. 10, 5. cum Pſal. 40, 46. Sacrificium & oblationem noluiſti, corpus autem mihi præparaſti, corpus autem hoc, non eſt merum aliquod corpus, ſed corpus animatum, h. e. animam cum corpore, quod ipſum eſt ſemen Abrahami, quod Chriſtus aſſumſit, quod ſemen 12 revolutionibus ab exordio mundi ad id tempus totidem veluti præparationibus aptabatur ut tandem Solium & tabernaculum foret, pro Rege gloriæ Jeſu Chriſto, quæ omnia dicuntur tantum ſecundum prædictam hypotheſin & non abſolute; Quare de iſtius Hypotheſeœs veritate amplius cum ſobrietate divina favente gratia inquirendum eſt priusquam poſitive & abſolute de ea ſtatuatur. (10.) Quod etiam Chriſtus in Scriptura præcurſor noſter appellatur prædicta hypotheſis mire

mire videtur illuſtrare, quia certe ſecundum eam ab initio mundi curſum ſuum 12. Revolutionum peragebat, & primus omnium curſum iſtum ſuum & periodum 12. Revolutionum perfecit. (11.) Quod denique ſimilis nobis factus eſt in omnibus excepto peccato, id ipſum ſecundum prædictam hypotheſin magis illuſtratur. Sunt & alia multa ſcripturæ loca, quæ hypotheſi prædicta illuſtrari multum videntur. Nec obſtat, quod dicitur, Chriſtum ſemel in fine mundi apparuiſſe, peccatum ſui ipſius Sacrificio expurgare, quia certe illa anima in 12 tantum revolutione ſua nomen Chriſti & Domini ferebat, non enim Abelus aut Iſaacus aut alius quiſque iſtarum 12 revolutionum Chriſtus dicebatur, nec Chriſti nomen aut dignitatem ferre debebat eorum aliquis, quoad 12 revolutiones perficerentur, quibus iſta anima præparari debebat ad nominis & dignitatis iſtiusmodi excellentiam ſubeundam. Quare verum eſt, quod Chriſtus ſemel tantum in carne natus eſt, & ſemel tantum pro peccatis humani generis paſſus eſt, etiam prædicta hypotheſi conceſſa, quia eam animam utique ſemen Abrahami Chriſtus non ſibi aſſumpſit in unitatem perſonalem, niſi in duodecima revolutione. (12.) Denique quod Moſes prædixerat fore ut DEUS excitaret populo Iſraëlitico de fratribus eorum Prophetam ſimilem illi, nempe ipſi Moſi;

Vox excitare innuere videtur animam iſtius Prophetæ quondam antea in carne vixiſſe, imo & tum quoque in carne viventium fuiſſe.

106. Prædicta quoque hypotheſis [ſi obtineret] efficaciſſimo profecto argumento nos armaret ad convincendos Judæos, Meſſiam fuiſſe illum ipſum, qui ex Maria natus fuit, & ſub Pontio Pilato eſt paſſus. Non enim nec citius nec ſerius veniſſe debuit in mundum, quam illud ipſum tempus, quo venit. Citius non debuit veniſſe, quia ſi veniſſet citius 12 ſuas revolutiones annorum 3996 non perfeciſſet. Serius denique venire non debuit, quia alioquin quædam animæ revolutiones ſuas omnes perfeciſſent, antequam veniſſet Meſſias, & ſic de fructu & beneficio adventus ejus in carne fruſtratæ eſſent, quod fieri non potuit.

107. Seposita autem prædicta hypotheſi, æque efficax manet argumentum, ac prius, ad convincendos Judæos, debuiſſe Meſſiam non ſerius veniſſe in mundum, quam de facto venit [citius autem non veniſſe eum, ipſi Judæi non negabunt] quia certe ſi ſerius veniſſet, ergo ante ejus adventum quædam animæ ſuas 12 revolutiones peregiſſent, & ſic nullum beneficium adventu Meſſiæ in mundum habuiſſent.

108. Eo magis argumentum hoc ad Judæos

dæos convincendos efficax erit, quia ipſi Judæi revolutiones animarum aliquoties in carne venientium agnoſcunt, etiamſi de numero iſtarum revolutionum ignari ſint. Quia denique Judæi expectant, omnes excitandos fore in vitam in diebus Meſſiæ, ut beneficiis adventus illius gaudeant, cum advenerit. Quod ſi ex Veteri Teſtamento, quod illi agnoſcunt, pandetur illis, revolutiones animarum in carne venientium 12 eſſe, & nec plures nec pauciores, quoad tandem in bono aut in malo perficiantur, confectum eſſe negotium videbitur, ut Judæi ſaltem omnes ingenui & veritatis in aliquo modo aut gradu cognoſcendæ cupidi, Meſſiam advenifſe convincantur, proximumque erit, ut in eum in carne adventum, paſſum & a morte excitatum credant & credendo, ut veri ſint Chriſtiani, convertantur, quod ipſum DEUS clementiſſimus acceleret & perficiat. Amen.

109. Quod autem Paulus dixerat 1. Cor. 15, 51. Ecce oſtendo vobis myſterium, non omnes dormiemus, ſed omnes immutabimur; iſtis verbis plane innuit, fore, ut aliqui dormirent Sanctorum, poſtquam in carne naſcendi erant & denuo a mortuis excitarentur, hoc ſane affirmavit, propter Moſen & Eliam, qui annos aliquot ante millenii exordium venturi ſunt in mundum, & in carne naſcendi, quique annos tres & dimidium in mundo

prophetabunt, Judæis præſertim & populo Iſraëlitico, quibus annis tribus cum dimidio elapſis occidendi ſunt ſub beſtia, & tribus diebus cum dimidio poſtea excitandi ſunt in vitam in eiſdem corporibus, quibus occiſi erant, excitati autem in terra non commorabuntur, ſed adſcendent in cœlos, & cum Chriſto in cœlis manebunt uſque ad finem mundi, & tunc quidem cum eo advenient in nubibus cœlorum.

110. Quod enim duo illi teſtes Apoc. 11. ſint illi duo Prophetæ mihi certe clariſſimum eſt, qui ſenſu proprio & literali occidendi ſunt, quorum occiſio futura eſt inter ſextam & ſeptimam tubam, hoc eſt ſub fine intervalli ſextæ tubæ, ut videre eſt ex verbis Apocalypſis. Dies quoque Prophetiæ ſuæ 1260, non totidem annos, ſed tantum dies vulgares ſignificant, quia certe 1260 anni non habentur intra ſextam & ſeptimam tubam, ſed tantum 1260, & tamen eventus ille admirabilis intra illas tubas caſurus eſt, imo ſub fine ſextæ tubæ, nam & naſcendi ſunt & occidendi in ſpatio iſto annorum 45, ante millenii exordium.

111. Eliam venturum ante millenii exordium patet ex verbis Chriſti, veniet quidem Elias & omnia reſtaurabit.

112. Quod denique & Moſes & Elias venturi erant & occidendi & a mortuis excitandi, qui denique aſcenderent in cœlum

&

& manerent cum Chriſto toto millenio apparet, quod in transfiguratione Chriſti in monte videbantur cum Chriſto Moſes & Elias, hi autem ſunt, quibus a Patre ordinatum eſt, ut ſedeant unus ad dextram alius ad ſiniſtram Chriſti in regno cœlorum.

113. Quare ſuperioris ordinis ſunt, ſupra omnes Prophetas & Apoſtolos.

114. Conſidera igitur & perpende diligenter, an non Abrahamus, Iſaacus & Jacobus, ſedentes in regno cœlorum, ſint Moſes & Chriſtus & Elias, quorum duorum longe dignior eſt Chriſtus. Conſidera etiam, an non idem Moſes fuerit Enochus, & an non, quod de Enocho & Elia ſcriptum eſt, qui in cœlum tranſlati erunt, veræ huic tranſlationi Moſis & Eliæ reſpondeat. Non enim in prima iſta tranſlatione reſurrectionem corporis glorificati obtinebant, ſed potius illud in figura eis contigit. Chriſtus enim ſolus omnium primus reſurrectionem corporis glorificati aſſecutus eſt, & ideo primogenitus a mortuis in Scriptura appellatur & primitiæ reſurrectionis mortuorum. Primus omnium igitur ſurrexit a mortuis nunquam amplius moriturus Dominus noſter & Salvator Jeſus Chriſtus, deinde primi omnium poſt illum reſurgent Moſes & Elias, deinde reliqui Prophetæ & Apo-

 ſtoli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ſtoli cum ſanctis omnibus ſuoque quique ordine.

115. Quod vero duo illi teſtes & prophetæ apocalyptici ſint revera Moſes & Elias, tacite iſtis verbis ſignificatur, habuiſſe eos poteſtatem pluviam conhibendi, ne plueret ſuper terram, & aquas in ſanguinem convertendi, quæ duo olim eisdem prophetis imputabantur. Moſes enim aquas in ſanguinem convertebat, & Elias poteſtatem in pluviam habebat. Quando igitur illi Prophetæ venient in mundum, iſta ſigna & miracula etiam literaliter intellecta efficient.

116. Et Moſen quidem non fuiſſe millenio ſuper terram poſiturum clare figurari videbatur ex eo, quod in terram promiſſam non eſſet ingreſſurus, ſed moriendum ei fuerat in terra Moab, de quo tamen, cum moreretur, dictum eſt, oculum ejus non fuiſſe obſcuratum, nec vigoremejus naturalem fuiſſe infirmatum. Etiamſi autem videbatur Moſes excluſus fuiſſe a DEO ab ingrediendo terram promiſſam, quia inconſulto loquutus eſt ad aquas Meribah, & ideo ſic quaſi caſtigatus eſt, DEUS tamen pro ſua infinita bonitate & clementia iſtam caſtigationem in majorem benedictionem & gratiam illi tranſferebat.

117. Denique quod attinet ad ipſum Abrahamum, Iſaacum & Jacobum, illi certe terram iſtam promiſſam vix poſſide-

bant, ſed tanquam itinerarii & peregrini in ea aliquantulum verſabantur, nam ſemini eorum magis promittebatur terra illa, quam ipſis iſtis patribus vide Deut. 34, 4. quod ipſum quoque figura erat hujus myſterii; utique nec Abrahamum, nec Iſaacum, nec Jacobum poſiturum fuiſſe millenio ſuper terram, ſed durante millenio ſimul eſſent manſuri in cœlo.

118. Reſtat nunc ut prophetias quaſdam & promiſſiones, aliaque Sancti Spiritus teſtimonia ex ipſis ſcripturis proferamus, quibus probari poſſit, ſanctos omnes beata ſimul & ſanctiſſima vita adhuc ſuper terra (nempe in millenio futuro) poſituros, illis tribus extraordinariis viris exceptis, qui vice illius prœmii in terra dignius & excellentius prœmium habent in cœlo. Loca autem ſcripturæ & Veteris & Novi Teſtamenti ſunt ſequentia: Exod. 20, 12. Honora patrem tuum & matrem tuam ut prolongentur dies tui ſuper terram, quam DEUS tuus dabit tibi. Quam promiſſionem Paulus Euangelio applicat Eph. 6. 2. Num. 14. 21. Implebitur gloria יְהוָה tota terra. Deut. 32. 39. Videte nunc me, me ipſum eſſe & nullum eſſe DEUM mecum, me morte afficere & vitæ reſtituere, frangere me & ſanare. &c. & v. 43. Cantate gentes & populus ejus, nam ſanguinem ſervorum ſuorum ulciſcitur, & ultionem reddit hoſtibus ſuis ac terram ſuam populumque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ſuum expiat. Porro apud Samuelem lib. 2. cap. 23. verſ. 3. 4. 5. 6. 7. clara habetur prophetia de regno Chriſti futuro in fine mundi & deſtructione regni impiorum. Quin & Hiobus etiam ſuam fidem teſtatus eſt, quod ſperaret ſe tandem, in poſtrema die excitandum, ut denuo viveret in carne. Cap. 19. 25. Idem etiam affirmavit ſed nudum ingreſſurum in ventrem matris, ſicut nudus egreſſus eſt cap. 1. 21. Pſalmorum vero liber multas habet clariſſimas prophetias de hoc regno Chriſti ante finem mundi videantur Pſalm 1, 3. 4. 5. Pſal. 2, 8. 9. Pſal. 8. Pſal. 37. 29. Pſal. 45, 14. 15. 16. 17. Pſal. 46, 9. 10. 11. 12. Pſal. 68, 14. 31. 32. 23. Pſal. 72. 3. 4. 5. 6. Pſal. 90, 13. 14. 15. 16. 17. Pſal. 110. Jeſchaia fere totus eſt in felici hoc ſæculo deſcribendo, omnesque fere prophetæ de eodem abunde teſtantur: Loca autem Jeſ. videantur ſeq. Cap. 2. v. 10. ad verſ. 22. Cap, 4. v. 2. 3. C. 6, v. 13. Cap. 11. à v. 4. ad 9. Cap. 12. C. 23. v. 21. 22. 23. C. 24. C. 25. a v. 8. ad 12. C. 26. v. 1. Cap. 27. a. v. 13. ad 23. C. 51. 11. C. 52. C. 54. C. 58 v. 14. C. 60. 61. 62. 65 a. v. 17. ad finem Cap. 66.

Jeremiæ autem loca videantur C. 12. v. 15. C. 30. v. 17. 18. 19. &c. C. 46. v. 27.

Ezechiel Cap. 36. 37. 47. 48.
Daniel Cap. 7. v. 13. 14. 27. C. 8. v. 14. C. 12. v. 2. 13. 14.
Hoſ. Cap. 6. v. 2. C. 13. v. 14. C. 14. v. 7.
Joel. Cap. 3. v. 15. 16, 17.
Amos Cap. 9. v. 11. ad 15. Obad. v. 17. ad finem; Mic. C. 4. C. 5. C. 7. v. 20. Nah. C. 1. v. 15. Hab. C, 2. v. 4. Zeph. C. 3, a v. 8 ad finem. Hag. C. 2. v. 21. 22. 23. Zach. C. 12. v. 8. C. 14. v. 9. Malach. C. 4. v. 1. 2. 3. 5.

Quorum tamen locorum nonnulla impletionem habuerunt & jam habent, ſecundum aliquem gradum & primitias; totalis autem impletio horum omnium ad millenium pertinet.

Loca autem N. T. videantur ſeqq. Matth. C. 15. v. 5. C. 19. a v. 28 ad 30. Marc. C. 10. v. 29. 30. Verba cum perſecutionibus transferenda ſunt cum ſequentibus. Luc. C. 18. v. 30. Actor. C. 3, v. 21. Rom. C. 13. v. 11. 12. 1. Cor. 15, a. v. 42, ad. 52. 1. Theſ. 5. v. 15. 16. 17. Hebr. C. 4. v. 9. 10. 11, 2. Pet. 3. v. 13. Jud. v. 14. Apocal. C. 11. a v. 15. ad 19. C. 20, v. 4. 5. 6. 7. C. 21. v. 1. 2. 3.

119. Septem iſtæ Eccleſiæ Aſiaticæ, quibus Johannes in Apocalypſi ſcribit, Ec-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

cleſiæ univerſalis ſeptem intervalla a morte & reſurrectione Chriſti ad finem mundi, quam certiſſime deſignant. Philadelphiæ autem intervallum [cujus ſemina non tantum, ſed & primitiæ jam ſunt in mundo] incipit ab anno 1702 & continuatur ad annum 1777 a nativitate Chriſti, quando millenium exordietur. Promiſſio enim novæ Hieroſolymæ introducendæ in terram, Eccleſiæ Philadelphiæ ſpecialiter exhibetur. Tranſacto fere denique millenio, ſequitur intervallum Eccleſiæ Laodiceæ, Eccleſia autem hæc non pertinebit ad Sanctos novæ Hieroſolymæ ſed alius ordinis & generis erunt, qui profeſſionem Chriſtianæ Religionis habebunt, ſed absque ſinceritate, quia vero invitantur a DEO ad reſipiſcentiam, ideo poſſibile eſt, ut reſipiſcant, nec tamen propter hoc millenii felicitate aut reſurrectione juſtorum in hoc mundo gaudebunt, ſed ſalus & felicitas eorum in proxime ſequentem mundum differetur. Qui vero non reſipiſcent, cum aliis impiis in ignem gehennæ mittendi ſunt, ubi pœnas luent tremendas & inexplicabiles in ſæcula ſæculorum, hoc eſt ad ſpatium ſaltem 7000 annorum, illi enim ſunt, quorum peccata, dicente Chriſto, non remittentur neque in hoc mundo, neque in futuro.

ANNOTATA *quædam addenda.*

1. Quod numerus beſtiæ Apoc. 13. dicatus

tur eſſe 666 & numerus hominis appellatur, valde hoc ſuperius dictis convenit Facies enim unaquæque numerum continet annorum 333 & quia ſecunda facies eſt hominis ideò numerus (666) eſt numerus hominis , continens annos nimirum 666 ab anno nativit. Chriſti 1036 ad annum 1702 nam circa annum iſtum prædictum 1036 beſtia illa ſecunda [cujus numerus hic ſupputatur] aſcendebat ex terra , tempore ſcil. Gregorii ſeptimi , qui ſuper Imperatorem ſe evehebat.

2. Quia uniuscujuſque ſigilli intervallum (excepto ſeptimo) 333 annos continet, patet inde, quod a morte & reſurrectione Chriſti ad millenii primam partem ſunt anni circa 2000. & ideo a morte & reſurrectione Chriſti ad finem mundi ſunt anni circa 3000. quod chronologiam prædictam confirmat ; Eandem quoque confirmant tubarum intervalla.

3. Quod autem uniuscujuſque tubæ intervallum ſit 260 annorum , myſterio non carere videtur, nam totidem quaſi dies fœtus commoratur in utero matris, apud Eſdram vero cubicula animarum aſſimilantur utero mulieris , quia ergo exactis 260 annis , anima denuo in vitam corporis carnalis revocatur , veluti tuba ſonante ipſius DEI , ideo intervallum tubæ cujusque eſt 260 annorum , quibus ſi addantur anni 73 pro ætate hominis in corpore carnali habentur anni prædicti 333.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

4. Porro ex magna DEI bonitate & ſapientia factum eſt, ut homines non ſimul & ſemel integros mille annos viverent in corpore carnali in hoc ſtatu corrupto, ex juſtitia autem DEI fit, ut eoſdem mille annos per partes viverent, frequenti enim morte humana melius humano generi providetur, eorumque bono conſulitur, ſic enim DEUS homines aliquoties detruncat, ut eos quaſi de novo inſerat, ut tandem meliorem fructum ferant. Quod ſi homines ſimul & ſemel viverent mille annos in ſtatu corrupto, adeo degenerarent, ut multo difficilius ſalvari potuerint, aut in pœnitentiam adduci.

5. Si quis autem quærat, ad quid DEUS Sanctos ſuos in vitam revocet in corpore terreſtri & carnali, ut vivant mille annos, an non melius eis eſſet & deſiderabilius, ut manerent cum DEO in cœlis, Reſpondeo, DEUM melius ſcire, quid majori noſtro commodo conferat atque nos. Ideo autem Sancti in terra vivere debent mille annos ſuper terram, partim ut mercedem habeant conſpicuam a DEO etiam coram oculis impiorum ad majorem iſtorum impiorum pudorem, confuſionem & condemnationem, partim vero idque præcipue, ut in illo vitæ millenio præparentur ad tantam gloriam obtinendam, quando etiam corporaliter aſcendent in Cœlum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

QUÆSTIONES

Aliquot in

APOCALYPSIN.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

QUÆSTIONES

Aliquot explicatoriæ in ſingulis

APOCALYPSEOS JOHANNIS

Capitibus,

In quibus vel parum, vel ferè nihil (excipiendo quod ad Hiſtoriam attinet) poſitive concluditur, omnia verò libero, & æquo veritatis amatorum examini & judicio relinquantur.

CAPUT I.

1\. QUæſtio quid intelligere habemus per ſeptem Aſiæ *Eccleſias ad quas Johannes ſcripſit? An ſeptem particulares Eccleſias tum exiſtentes? An potius ſeptem ſtatus Eccleſiæ univerſalis à tempore Reſurrectionis Chriſti Salvatoris noſtri ad præclarum illud tempus reſtitutionis omnium, in multis Scripturæ locis Sabbathum appellatum, & in Veteri Teſtamento, ſub communi in dierum & annorum Sabbato præfiguratum? Quod ſi Johannes particulares Eccleſias tum

* Eccleſiæ deſignant 7 ſtatus Eccleſiæ Univerſalis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

tum exiſtentes ſignificaſſet, quare numero ſeptenario ſe aſtrinxit? Fuerunt ne in Aſia plures ſeptem Eccleſiis? Deinde, quod ad illas ſcribebat ab eo Prophetia appellata eſt, quæ ad tempus futurum reſpicit, quin & indicia eccleſiis iſtis ſingulis data, non tam particularibus quibusvis Eccleſiis, tum exiſtentibus, quam univerſali eccleſiæ per ſeptem ſtatuum & intervallorum tempora bis mille annos complectentia convenire videntur. Numerus autem ſeptenarius, quia myſticus eſt, annon ad myſterium ſeptem Spirituum, ſtellarum, ſive Angelorum adaptatus eſſe videtur?

Quæſtio. 2. Quî ſunt intelligendi ſeptem illi Angeli ſeptem eccleſiarum? An Paſtores vel præſides Eccleſiarum, an etiam Angeli proprie dicti, proprias ſuas & diſtinctas habentes adminiſtrationes ſuper iſtas eccleſias? Patet enim ex Daniele & aliis ſcripturæ locis regnis & gentibus tanquam Dei vicarios eſſe propoſitos. Quidni ergo & eccleſiis? Quum *Spiritus* dicantur *adminiſtrantes, ad hæredes Salutis procurandos emiſſi* Heb. 1. 14. Quod verò dictum ſit (Heb. 2. 5.) *nondum eſſe Angelis ſubjectum mundum Venturum* annon hoc innuit mundum præſentem Angelis eſſe ſubjectum, mundum autem futurum ſoli DEO & Chriſto ſubjiciendum fore? Quum denique mundi hujus regna ſuas habeant periodos temporum, & ſecula, Eccleſiæ

ſuas

ſuas habeat periodos & ſecula: Quidni & Angeli peculiares eccleſiæ ſeculis peculiaribus præſidere intelligantur, a DEO nempe ſummo illo Rege & præpoſito ad hoc munus ordinati?

CAPUT II.

QUæſtio 3. Annon intervallum † Eccleſiæ Epheſinæ (ex prædicta Hypotheſi) continebit 333$\frac{1}{3}$ annos a Reſurrectione Chriſti, & ſimiliter intervallum Eccleſiæ Smyrnenſis annos totidem, idemque intellige de reliquis, exceptâ Laodicenſi, de qua quæri poſſet: annon ad intervallum Eccleſiæ Phiadelphianæ pertineat? Philadelphia enim ratione ſtatus ſui præclare a Johanne deſcripti ad mundi Sabbatum pertinget. Annon ergo Eccleſia Loadicenſis, idem cum illâ temporis intervallum habebit, etiamſi non eadem erit cum illâ Eccleſia ſed longe diverſa? Qui vero per Laodicenſem Eccleſiam ſunt intelligendi, niſi tepidi quidam profeſſores Chriſtianæ Religionis, magnam veritatis notionem & profeſſionem habentes, nihil autem fere veritatis, vitæ & virtutis poſſidentes? Annon enim & hoc in ipſis vocibus Philadelphiæ & Laodiceæ clare apparet? Philadelphia quippe fratrum Amo-

† Eccleſia Epheſina ab Ao. 1. ad An. 333$\frac{3}{4}$ a tempore reſurrectionis Chriſti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

amorem, Chriſtianas quaſlibet Virtutes complectentem, ſignificat, Laodicea vero popularem juſtitiam, quæ plerumq fere nulla eſt. Porro hac ratione univerſum bis mille annorum intervallum, in ſex partes æquales diſtribuetur, quarum quæque 333 annos & $\frac{1}{3}$ unius anni continebit. Annon vero rationi magis conſentaneum eſt, ut intervalla illa Eccleſiarum æqualiter dividantur, ſi modo hiſtorici Eccleſiarum iſtarum eventus æqualibus iſtis intervallis melius, quam aliis ullis inæqualibus congruant?

Quæſtio 4. Septem Eccleſiarum Nomina annon innuunt iſtarum Eccleſiarum proprietates quaſdam & indicia? Vox denique ſive Nomen illud Aſia, an partem iſtam mundi communiter ſic dictam ſignificabit, vel potius univerſum orbem terrarum, ſive mundum aſpectabilem, qui a viris quibusdam doctis, Aſia appellatur, a radice Hebraica *Gnaſa*, i. e. *fecit*, prout a mundis illis ſuperioribus *Jezirah*, Briah, Aziluth, ſic dictis, diſtinguatur, quæ voces omnium horum mundorum in ſcriptura habentur?

Quæſtio. 5. Nomen & Character, ſive indicium *(a)* Eccleſiæ Epheſinæ, annon apte convenit ſtatui Eccleſiæ a tempore Reſurrectionis Chriſti ejusque aſcenſionis ad annum 333, qui annus eſt a nativitate

(a) Eccleſia Epheſina.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

vitate Chriſti 366 (*a*)? Vox enim *Epheſus* a quibusdam latine redditur *deſiderabilis*, ſeu *amabilis*, & ſane talis fuit Eccleſia primitiva a diebus Apoſtolorum. Vel ut ab aliis redditur *remittens*, *relaxatus*, prout a ſpiritu Dei in Johanne loquentis increpatur, quod *primum ſuum amorem reliquerit*. Cito enim poſt dies Apoſtolorum *multorum amor deſerbuit*, in multis tamen iſta Eccleſia *laudata eſt*, ut *in operibus ſuis, labore, patientia*, & *non tollerando malos, eosque, qui ſe Apoſtolos eſſe jactabant, ſed qui non eſſent probando.*

Quæſtio 6. Fuitne autem comminatio illa contra eam a Domino lata, quod *niſi mature reſipiſcat fore, ut ipſe Dominus cito veniret & candelabrum ejus removeret*, *in ſequente* intervallo annorum 333⅓ clare impletã? nam in quam multis locis, ubi Chriſtianiſmus antea florebat, in proximo & ſequentibus intervallis vix ulla viſibilis profeſſio iſtius apparebat: Nam eosdem locos ubi antea Chriſtiana Religio vigebat, occupabant fætidus Ethniciſmus & Mahumetismus.

Quæſtio 7. Nomen & Character, ſive indicium Eccleſiæ (*b*) Smrynenſis, annon apte convenit ſtatui Eccleſiæ ab anno 333⅓ poſt reſurrectionem Chriſti ad annum (*c*) 666⅔? Smyrna autem latine myrrham

(a) Anno 366. (b) Smyrnenſis.
(c) Anno 700. a Co. No.

rham ſignificat. Et profectò parvus fidelium numerus, præ multitudine impurorum & falſorum Chriſtianorum, qui in ſequente hoc intervallo ſcatebat, inſtar manipuli (ut ſic loquar) myrrhæ fuerat, tum ſuam retinens puritatem, tum aliis purificandis inſerviens, & a ſumma impuritate, & corruptione eos cuſtodiens. Quamvis autem ſtatus hujus Eccleſiæ in ſeculum peſſimum, & corruptiſſimum habito ad prius illud reſpectu, incidebat, ipſa tamen Eccleſia in re nulla culpatur, ſed *in operibus ſuis* laudatur, *diveſque*, non obſtante paupertate, & tribulatione ſuâ, eſſe prædicatur. Dominus porrò fortiter eam conſolatur, *ad ſuſtinendas paſſiones*, quas ſubituras habebat, eique prædicit *decem ſuos tribulationis dies quos ferret*, quodque *Satanas quosdam eorum in carcerem conjiceret*. Et hic quoque falſa eccleſia quæ inſecundo hoc intervallo exorta eſt, plane dipingitur a Domino, dicente; *Novi blaſphemiam eorum, qui Judæos ſe eſſe dicuntur, ſed non ſunt, verum de Satanæ ſynagogâ.*

Quæſtio 8. Quî ſunt intelligendi decem illi dies tribulationis, quos ſuſtinere habebat eccleſia hæc? An decem ſunt dies naturales, aut vulgares, vel an potius decem quædam tempora, vel dies perſecutionum? Tempus enim perſecutionis, vulgo dies appellatur, in quo oritur Sol ille perſecutorum exurens. Qui denique fuerunt

de-

(*a*) decem illi dies Perſecutionum? Communiter quidem decem fuiſſe perſecutiones, quæ vexabant Eccleſiam intra 300 annos poſt Chriſti reſurrectionem, affirmatur, illæ autem quia plerumque ferè, aliæ poſt alias tam citò ſuccedebant, fit, ut una potius continuata perſecutio, quam decem appellari mereantur. In hoc vero intervallo ſecundo, nempe ab anno $33\frac{3}{4}$ ad $66\frac{6}{7}$ poſt Chriſti reſurrectionem eccleſia lucida quædam intervalla habebat, & tempora reſpirandi ad pacem & otium, idque ſub tutela & præſidio paucorum quorundam piorum Imperatorum & Regum, quales fuerunt Theodoſius uterque, & alii. Multas tamen & acres perſecutiones hæc eadem eccleſia in hoc intervallo ſecundo ſuſtinebat, partim quidem ab Ethnicis Regibus, partim denique ab Imperatoribus Arriana & Eutychiana hæreſi infectis. Hoc demum plurimum ponderis afflictioni ejus addebat, quod etiam a Chriſtianis, ſic dictis, perſecutionem pati longe graviorem ſit coacta, dum perſecutiones in priore intervallo ab Ethnicis tantum factæ ſint.

Porro ſiquis legere velit, aut hactenus legit, intervalli hujus Eccleſiaſtici hiſtoriam ſpeciatim Lucam Oſiandrum, aut Alſtedium, aut alium quemvis veterum Hiſtoriæ Scriptorem, decem ſatis magnas perſecutiones Eccleſiæ vere obtigiſſe, in hoc

(a) 10 Perſecutiones, quaſi una continuata.

hoc intervallo comperiet. Quod ſi aliæ plures inveniantur, quibusdam particularibus locis, aut perſonis accidiſſe, ad decem illas prædictas reduci poſſint, quo numerus decem ſit perfectior.

Quæſtio 9. Nomen & Character (*a*) Pergamenſis Eccleſiæ annon ſatis appoſitè Eccleſiæ (b) intervallo nimirum tertio ab anno $66\frac{6}{7}$ poſt Chriſti reſurrectionem, ad annum milleſimum conſentire videtur? Sicut enim Pergamus primaria fuit Aſiæ civitas excelſis turribus, amplisque ædificiis abundans; ita in hoc tertio intervallo, viſibilis Eccleſiæ forma, ſeu facies, ſub pace externa admodum excelſa videbatur, Papæque Romani valde ſuperbi & ambitioſi facti ſunt, quin & ipſorum authoritati reſiſtere capitale fuerat tum temporis crimen, & quidam etiam ob illud ipſum morte plectebantur. In eodem quoque intervallo varii Papæ magi fuerunt & Necromantici, & ideo bene dici potuerit, quod tum *Satanas ſedem ſuam Romæ poſuerit*, ſive in Romana Eccleſia, per Eccleſiam Pergamenſem ſignificata, ubi *Antipas occidebatur*: ſub figura autem Antipæ annon univerſus ille fidelium Dei Teſtium numerus comprehenditur, qui ſive in hoc, ſive in aliis ſequentibus intervallis, quod Paparum Antichriſtianæ tyrannidi & àmbitioni obviam

(a) Pergamenſis. (b) Ab Ao. 700 ad Annum. 1666.

viam irent, morte opprimebantur, prout vox illa *Antipas* plane innuere videtur.

Quæſtio 10. Idololatria & ſpiritualis fornicatio iſtius tertii intervalli, in quo Imaginum adoratio, & Sanctorum cultus a Papis Romanis ſtabiliebantur, ſpeciatim vero a Concilio Nicæno Secundo, annon clare fuerunt prædictæ in verbis illis ad Eccleſiam hanc Pergamenſem prolatis Cap, 2 v. 14. *Habes ibi tenentes doctrinam Balaami qui Balaacum docebat populo Iſraëlitico offendiculum ponere, ut Idolothyta commederent, & fornicationem facerent, ita habes eos, qui doctrinam Nicolaitarum amplectuntur, quod odi?* Et certe intra hoc intervallum, non tantum fornicatio ſpiritualis Idololatriæ & ſuperſtitionis, ſed carnalis quoque ſive corporalis apud Papas & Sacerdotes Romanæ Eccleſiæ matrimonio eis tum interdicto, plurimum abundabit.

Quæſtio 11. Quare in hoc intervallo vincentibus, promittebatur *manna illud abſconditum*, niſi ad ſtatum Eccleſiæ quæ tum in eremum, ſive locum ſolitarium fugiſſet deſignandum? Sicut enim in externo eremo DEUS olim populum Iſraëliticum manna cæleſti paſcebat mediis externi panis providendi deficientibus, ita populum ſuum fidelem, intra hoc tertium intervallum, DEUS manna ſuo abſcondito paſcere promittit, quod eſt *Verbum ſuum vitæ*, in cordibus eorum, largius eis commu-

municandum; dum populus hic fideles Chriſti miniſtros, audiendi copiam non habuerit. Porrò quare in primo intervallo *Vincentibus promittebatur ejus de fructu arboris vitæ, in medio Paradiſi*, niſi quia in eo primo intervallo regnum DEI apertè, & clarè patefiebat, inſtar Paradiſi Cœleſtis, Eccleſia quoque Dei, in eo primo intervallo inſtar prædicti Paradiſi florebat, in cujus medio Chriſtus, illa vitæ arbor, in cordibus ſcilicet fidelium ſuaviſſimos ſuos, & ſaluberrimos vitæ divinæ fructus producebat. In ſecundo autem intervallo propter magnam profeſſorum Chriſtianæ Religionis apoſtaſiam, Paradiſus ille DEI abſcondebatur, quin & hic tamen *Vincentibus promiſſum erat ut a morte ſecunda non læderentur*, quod idem eſt aliis verbis, ac ſi de fructu arboris vitæ comederent. Ideo vero eis promiſſum eſt ut a morte ſecunda non lædantur, quia certe in hoc intervallo, maxima pars Chriſtianorum ſic dictorum, propter apoſtaſiam ſuam a primæva puritate mortis ſecundæ pœnam erant ſubituri.

Quæſt. 12. Nomen & Character Eccleſiæ (*a*) Thyatirenſis, annon Eccleſia intra quartum intervallum, ſcilicet ab anno milleſimo a Chriſti Reſurrectione ad (*b*) annum milleſimum triceſimum & trigeſimum tertium appoſite convenit? Thyatira autem *Sacrificium*

(a) Thyatira. (b) $133\frac{3}{4}\frac{1}{2}$

ficium laboris exponitur, & quidem hæc Eccleſia propter *opera ſua, charitatem, miniſterium, fidem & patientiam laudatur*, quoque poſtrema primis majora eſſent, quæ certe laus, parvo tantum fidelium numero, in prædicto intervallo conveniebat, qui ut modicum frumenti, in magno paleæ acervo latebat, vel ut aliquantulum auri in multa ſcoria abſconditum. Hujus autem ævi idololatria & ſuperſtitio, quæ magis in eo abundant quam prædictis, annon clarè prædicebantur in verbis iſtis ſequentibus, quod viz. *mulierem iſtam Jezabel dictam, quæ ſe Prophetiſſam vocitabat, docere permiſerit Eccleſia Thyatirenſis, quo quidem ſervos Dei ſeduceret ad committendam fornicationem, & ad idolothytis veſcendum?* Quid vero per Jezabel mulierem intelligendum eſt, niſi univerſum falſorum Doctorum & prædicatorum corpus, qui populum fœdam & abominandam ſuperſtitionem & Idololatriam docebant, imaginum ſcilicet adorationem & Sanctorum cultum, tum Angelorum, tum virorum defunctorum. Porro etiamſi multi in multis locis, contra iſta facinora ſint conteſtati, nimis tamen multi conniverunt, eaque permiſerunt, imò alios in eis, ob metum ſequebantur. Qui vero contra ea ſunt teſtati, manebant tamen in ſocietate, cum illis, qui talia perpetrabant, ad magnam fere partem, neque ſeceſſum aut ceſſatio-

nem ab iis, prout debuiſſent, faciebant, ideoque ab iis deſœdati ſunt, & cum eis in peccatis eorum participes facti.

Quæſtio 13. Quare *ſtella matutina & potentia ſuper gentes ad regendum eos in virga ferrea, & confringendum in fruſtula inſtar vaſis figulini, vincentibus* in hoc intervallo quarto *promittitur*, niſi ad ſignificandum quod longa & obſcura illa tenebrarum Antichriſtianarum nex, quæ per mille annos fere terram obumbraſſet, ad periodum appropinquaret, nam tres quartæ partes iſtius noctis, veluti tres vigiliæ erant tum elapſæ, & una tantum quarta pars ſive vigilia remanebat ventura. Quemadmodum vero ſtella matutina in Oriente ante ſolis ortum apparet, diei adventantis lætum nuncium apportans, ita ſecundum Dei benedicti promiſſum fidelibus intra hoc intervallum ſupra mundana illa, & divina ſtella matutina data erat, quorum multi prædicebant cum gaudio de die & gloria Domini appropinquante quæ eſſet revelanda. Quales autem gentium fracturæ in ſequente intervallo accidebant, per bella horrenda partim noſtrorum temporum hiſtoriæ, partimque quæ noſtris oculis viſa ſunt, ſatis clare demonſtrant, pluresque brevi ſequentur, quæ quidem gentium fracturæ non ſunt gladio alicui carnali, quo fideles uterentur, imputandæ; gladium enim ſive potentiam carnalem fideles minime uſurpabunt

bunt, potentia autem ſive virtus Dei in fidelibus ſuis ſanctis una cum luce ſua & vita, quæ tandem ſe pleno gradu exerent, iſtas producent, mundumque, ſive mundanos confundent, aliosque adverſus alios excitabunt. Et inde eſt quod ſæpe majoris, & plenioris divinæ lucis, & cognitionis manifeſtationem in mundo magna & horrida ſequantur bella.

CAPUT III.

QUæſtio 14. Nomen ſive Character Eccleſiæ (*a*) Sardicenſis, annon ſtatui Eccleſiæ in quinto intervallo, nimirum ab anno poſt Chriſti reſurrectionem 133$\frac{1}{3}$ ad annum 166 optime convenit? Sardis enim lapidem pretioſum carnei coloris ſignificat, per hanc vero annon Eccleſiæ (*b*) Reformatio, quæ circa annum a Chriſti nato 136 incipiebat deſignari poſſit? Carneus autem lapidis iſtius color, annon clare nobis exponit quod Eccleſia hæc dicta Reformata, nimium carnis, ſive carnalis naturæ intra ſe haberet, quodque magis carnalis, quam ſpiritualis, ut plurimum extitura eſſet; magisque in profeſſione veritatis, quam in ejusdem reali poſſeſſione fuerit? Et ideo arguitur, *nomen ipſi eſſe quod vivat, quum tamen mortua ſit,*

 quod-

(a) Sardis quid. (b) ab Anno a Co. No. 1365 ad 1406.

quodque opera ejus coram Deo, non eſſent perfecta, utcunque pauca quædam nomina habere dicitur, quæ veſtimenta ſua non deſædarunt, iiſque promiſſum eſt a Domino *ut cum eo in albo incedant, quia digni ſunt*. Aperta autem ſive viſibilis Eccleſiæ Reformatio incepit circa annum a Chriſti reſurrectione 1333. qui fuit ab Anno nativitatis ejus 1366. Tum enim excitatus erat *Johannes Wicleſus Anglus Oxonienſis* qui prædicaret adverſus Eccleſiæ Romanæ corruptelas. Denique circa (*a*) annum 1400. Hunc ſequuti ſunt, *Iohannes Huſſius* & *Hieronymus de Praga*. Prædictus autem *Iohannes Wicleſus* Biblia ſacra in linguam anglicanam tranſtulit, multosque libros contra Papam (ut fertur, ducentos) ſcripſit. Cujus libri poſtquam in Germaniam perveniſſent, multis fuerant inſtrumenta, divina benedictione ſpeciatim vero *Huſſio* & *Hieronymo*, ut magis illuminarentur, cordaque & mentes eorum magis aperirentur ad indagandam veritatem. Quin & circa (*b*) annum 136 *Carolus Quintus Sapiens* appellatus, *Galliæ Rex* author erat, ut Scripturæ Sacræ in linguam vernaculam converterentur, ſcripſitque etiam ipſe contra *Papas*. Porro *Wiclefum*, *Huſſium* & *Hieronymum* doctrinam *Waldenſium* reſtauraſſe affirmatur.

Waldenſes hi appellati fuerunt a quodam *Waldo Lugduni* in *Gallia* degente, qui popu-

(a) Ao. a Co. No. 1400. (b) Ao. 1364.

pulum docere eisque Scripturas aperire incipiebat, quum tamen *Sacerdos* non eſſet, nec ordinem aliquem aut externam authoritatem accepiſſet, ſed *laicus* tantum erat, &, quod ad vitæ genus, *mercator*.

Waldenſes autem illi circa annum (*a*) 1160 apparebant, quos ſecuti ſunt *Albigenſes*, circa *Alpes* degentes, circiter (*b*) annum 1190 eandem cum illis doctrinam profitentes, ideoque *Waldenſes* illi & *Albigenſes* ad intervallum prius, videlicet, quartum pertinebunt.

Quique apud eos magis ſinceri & integri fuiſſent, per illos *Eccleſiæ Thyatirenſis* deſignari videntur, *quibus ſtella matutina eſſet promiſſa.*

Denique prædictos illos *Huſſium* & *Hieronymum* ſecutus eſt *Lutherus* circa annum (*c*) 1517, qui contra *Leonis Papæ indulgentias* venales prædicare & docere incipiebat, & paulo poſt contra alia multa, in *Romana Religione* & *Eccleſia* diſputavit: hunc vero & comitati & ſequuti ſunt alii multi, ſuo quique ordine, cum majori lucis & veritatis evidentia & autoritate, quorum vera teſtimonia (non obſtantibus quibusdam erroribus, humanitus illis accidentibus) magni ſunt facienda, eorumque præcipue, qui propter veritatis amorem, in *Anglia*, *Scotia*, *Gallia*, *Germania* &c. & aliis in locis occiſi & marty-

(a) Anno 1160 (b) 1150. (c) Anno 1517.

rio donati ſunt, intra prædictum intervallum.

Quæſtio 15. Nomen ſive Character (*a*) *Eccleſiæ Philadelphianæ* annon ſtatui Eccleſiæ conveniet proximè adventuro in ſexto intervallo ab anno nimirum 166$\frac{6}{7}$ poſt *Chriſti* reſurrectionem, ad annum 2000, ſive ab anno a *Chriſto* nato (*b*) 1700, ad annum 2034.

Nomen autem (*c*) [*Philadelphia*] fratrum amorem ſignificat, Chriſtianas quaſcunque virtutes complectens. Porro etiamſi verus amor fraternus in omnibus priorum ſeculorum ſinceris & fidelibus *Chriſtianis* extiterat, annon tamen hujus intervalli *Chriſtiani*, aliis iſtis præſtabunt in virtute hac amoris fraterni? Et ideo nomen *Philadelphiæ* κατ' ἐξοχὴν præ aliis accipient? Quæ certe *Eccleſia* in nihilo arguitur, ſed *propter opera ſua laudatur, nempe propter patientiam & fidelitatem, maximeque dantur eidem promiſſiones, oſtium quoque illi patefactum eſt quod nemo poſſit claudere*: Hoc autem annon clare ſignificat corda multorum aperienda fore ubivis gentium, ad recipiendum *Eccleſiæ* hujus teſtimonium, ſic, ut intra hoc intervallum, magna multarum animarum cum *Judæorum*, tum *Gentilium*, ad veram *Chriſti* fidem converſio ſit expectanda?

Quæſtio 16. Quamvis *Eccleſiæ Philadelphianæ* intervallum nondum adhuc ſtricte in-

(a) Eccleſia Philadelphenſis. (b) 1700 ad 2034
(c) Philadelphia quid ſignificet.

inceptum ſit, annon tamen ſemina iſtius jam dudum ſata ſunt & exorta? quemadmodum ſemina *Eccleſiæ Sardicenſis* ſata fuerunt & præparata intra *Thyatirenſis Eccleſiæ* intervallum, quod immediate præcedebat. Quæ vero ſunt illæ hodie inter omnes *Religionis Chriſtianæ* profeſſiones & *ſectæ*, apud quas *Eccleſiæ Philadelphianæ* ſemina maxime apparent?

Quæſtio 17. Annon feliciſſimum iſtud mille annorum ſeculum, intra *Eccleſiæ* hujus intervallum incipiet? Quod ſane clare ſatis innui videtur in promiſſo vincentibus in hoc intervallo annexo, quod nempe *Deus in eos nomen Dei, nomenque Civitatis Dei, novæ Hieroſolymæ quæ a Cælo deſcenſura eſt, inſcribet?* Et ideo, prout ante dictum eſt, annon *Eccleſiæ Laodicenſis* ſtatus eccleſiæ huic contemporaneus eſt, incidensque in idem temporis intervallum? unâ veros *Chriſti* tum *poſſeſſores* tum *profeſſoree* deſignante, altera vero nudos tantum & *nominetenus profeſſores.*

Quæſtio 18. Porro (*a*) annon ſane plurimum falluntur, qui putant *Laodiceæ eccleſiæ* ſtatum degenerantem poſt mille annos elapſos indigitare? Quum clare ex Scripturâ liquet, poſtquam ſemel *Eccleſia* vere ex *apoſtaſia* ſit reſtituta, quod nunquam amplius in apoſtaſiam aut defectionem a veritate caſura ſit. Et deinde eadem promiſſio vere

(a) Eccleſia Laodicenſis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

pœnitentibus , & zelo amoris divini accenſis, in *Eccleſia Loadicenſi* data eſt , qualis illis *Eccleſiæ Philadelphianæ* data fuerat, *fore* nimirum ut *vincentes* etiam in *Eccleſia Laodicena , diſcumberent cum Chriſto ſuper thronum ejus ,* quod felicitati fidelibus omnibus in millenio promiſſæ prorſus æquivalet.

CAPUT IV.

QUæſtio. 19. Quid per (*a*) *Thronum viſum a Iohanne , in cælo poſitum* intelligere habemus ? Annon locum aut ſedem Dei in cordibus fidelium ſuper terram degentium ? Quod vero Cœlo poſitus ſit, annon exinde ſignificatur, quod ſit immobilis, adeo ut nulla hominum , aut diabolorum vis eum unquam movere , aut concutere poſſit ?

Quæſtio. 20. Quales ſunt illæ (*a*) 7 *Lampades ante Thronum ardentes, quæ ſeptem Dei ſpiritus eſſe dicuntur,* annon 7 quaſi effluvia ſive *emanationes* ſunt , unius *Dei Spiritus?* Quod vero quidam decem emanationes enumerent, Johannes vero tantum 7, an ideo eſt quia 10 ad 7 reduci poſſint, ſicut & hæ ad tres & tres ad unam? Vel etiam quia 3 ſaltem ex 10 iſtis a mundi primordio ad illud tempus virtutem ſuam plenius demonſtraſſent, a *Chriſto* autem ad *Millenium* futurum , aliæ ſeptem

(a) Thronus in Cœlo quid. (b) Septem lampades quid.

ſeptem ſe eſſent plenius demonſtraturæ, in millenio vero omnes decem virtutes ſuas, & divitias pleniſſime ſunt demonſtraturæ?

Porro nomina horum Decem *Emanationum* Hebraice & Latine hujusmodi ſunt. 1. Kether, *Corona.* 2. Chochma, *Sapientia.* 3. Binah, *Prudentia.* 4. Gedulah, *Magnificentia*, 5. Geburah, *Fortitudo.* 6. Tiphereth, *Pulchritudo.* 7. Nezah, *Victoria* 8 Hod. *Gloria.* 9. Jeſod, *Fundamentum.* 10. Malcuth, *Regnum.* Cum vero ad Malcuth perventum ſit, ſecundum virorum quorundam Myſticorum ſententiam, beatiſſimum illud millenii ſeculum exordietur. Pleraque vero nominum iſtorum hebraicorum ſcripta habentur 1. Chron. 29. 11. Et alia in aliis Scripturæ locis.

Quæſtio. 21. Quodnam eſt illud (*a*) *Mare vitreum Criſtallo ſimile, quod ante Thronum exiſtebat*, annon eſt abundantia ſpiritus, ut in eo animæ fidelium ſe lavent, deque eodem abunde bibant, & reficiantur? *Aqua* enim iſtius *maris ſalſa non eſt*, ſed *dulcis*, aqua nimirum dulcis vitæ æternæ. Hujus autem mare illud in Templum Salomonis poſitum Typusne fuerat?

Quæſtio 22. Quæ ſunt 4 *illa* (b) *animalia & viginti quatuor ſeniores circa Thronum?*

(a) Mare Vitreum quid. (b) Quatuor animalia, & 24 Seniores quid.

num? an certe *Angelorum* ordines, ut quidam opinantur? Vel annon potius ipſa *Dei Eccleſia*, ſive numerus fidelium *Deo* per *Chriſtum* redemptorum, ut Cap. 5. v. 9. apparet, ubi habetur, *& ſemiores, & animalia canticum novum Deo cantaſſe, dicendo, Redemiſti nos Deo per ſanguinem tuum ex omni tribu; & lingua, & gente, & populo.*

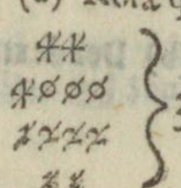
Quæſtio 23. Quid per (a) *multos iſtorum Animalium oculos* intelligere debemus? annon multi varium fidelium intellectum, & ſapientiam, in rebus Spiritualibus? Quod vero iſti oculi dicantur eſſe *tum intus, tum circa, ſive in circuitu*, annon per hoc ſignificatur, animalia iſta non tantum quam intimam ſui cognitionem habere, ſed magna quoque diſcretione & judicio imbuta fuiſſe, quo quid in quolibet caſu, & rerum eventu faciendum ſit, clare intelligant? Quid denique (b) 6 *illorum alæ* ſignificant? An tot virtutes divinas & Cœleſtes? quibus expedite & alacriter aſcendere ad Deum potuerint, prompteque divinam voluntatem, quaſi volando exequantur? Quare denique cum olim videlicet ſub lege 4 alas, poſt, ſub Euangelio, 6 habere dicuntur? An propter majorem gratiam poſtea communicatam, ſub Euangelio?

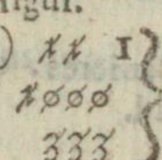
Quæſtio 24. Quæ ſint (c) *facies illæ* anima-

(a) Animalium multi oculi quid. (b) Sex Alæ, quid. (c) Facies quid ſignificent.

malium, quorum ſingula dicuntur habere *quatuor*, videlicet, *faciem bovis ex ſiniſtra parte, faciem leonis & hominis ex dextra, faciem denique aquilæ?* Annon 4 illæ facies deſignant animas, aut vitas hominibus, a 4 mundis ſupradictis derivatas; utique τὸ *Nepheſch* ex *Aſia* τὸ *Ruach* ex *Iezirah*, τὸ *Niſchmah* ex *Briah* τὸ *Chaja* ex *Aziluth*? *Nepheſh* autem ſive *Pſyche* apte ſignificari videtur per *Bovem*, *Ruach*, per *Leonem*, *Niſchmah* per *hominem*, *Chaja* denique per *Aquilam*. Quid autem 4 dicuntur, niſi propter 4 illas facies. Porro, quid per (*a*) *Rotas* 4 iſtorum 4 animalium intelligendum eſt? annon quælibet *Rota* ſæculi alicujus revolutionem ſignificat? Vox enim Hebræa (*b*) *Gilgul*, quæ *Rota* Latine redditur, ab Hebræis *Revolutio* transfertur. Porro annon prædicta ſæculi revolutio mille annos continebit, qui dies eſt unus myſtice ſumtus ſecundum *Pſal.* 90. & 2 *Pet.* 3. Quid enim aliud eſt *dies* quam revolutio ſolis, ſpacio 12 horarum? Quia vero ſecundum *Pſalmum* 90 modo citatum, *mille anni ſe* quoque *habeant ut vigilia noctis*, quælibet autem *Nox* 4 vigilias continebat, & quælibet vigilia 3 horas, annon ideo tota *Nox* (*c*) 4000 annos continet, & quælibet hora unam tertiam partem mille annorum i. e. annos (*d*) $333\frac{1}{2}$. An igitur

(a) Rotæ quid. (b) Gilgul.

(c) $333\frac{1}{3}$

(d) $333\frac{1}{3}$

quatuor *Rotæ*, quatuor mille annos contīnebit? ut quid autem vigiliæ dicuntur? An quia ſingulis vigiliis unaquæque iſtarum facierum propriis ſuis horis quaſi in vigiliam excitetur?

Quæſtio. 25. Quare numerus (*a*) Seniorum viginti quatuor eſſe dicitur? Annon hic Numerus 12 *Patriarchas* reſpicit, quieſcant *Antiquæ Eccleſiæ* duodecim quaſi commiſſuræ, ſimulque 12 *Apoſtolos*, qui denique *Eccleſiæ Euangelicæ* 12 ſunt commiſſuræ, ad ſignificandum utriusque Eccleſiæ ſub uno capite *Domino Ieſu Chriſto* ſummam unionem? Nam in corpore humano 12 ſunt magnæ (ut ajunt) commiſſuræ, & 70 parvæ, quibus fortaſſis 70 diſcipuli ſub Euangelio reſpondent, & ſeptuaginta animæ domus *Iacob* ſub lege, quæ in *Egyptum* pervenerant, è quibus poſtea, tanta populi multitudo exoriebatur.

CAPUT V.

QUæſtio. 26. Quod per (*b*) *dextram Dei manum intelligendum eſt?* an enim Deus manum dextram & ſiniſtram habet more humano? Quod ſi non habeat, ut certe non habet, quia tamen Scriptura, & hic, & alibi de manu Dei dextra loquitur, annon aliquid hac voce deſignatur, ana-

(a) Seniores. quare 24. (b) Dei dextra quid.

analogia quadam ad hominis dextram? Quo reſpectu, prædictas emanationes divinas quidam ſic diſtinguunt, ut aliæ ad dextram ſint, viz. *Chochma*, *Gedula*, *Nezah*, aliæ ad ſiniſtram viz. *Binah Geburah*, *Hod*, aliæ in medio, ut *Kether*, *Tiphereth*, *Ieſod*, *Malcuth?*

Quæſtio 27. Quid per (*a*) *librum ſigillis ſeptem ſigillatum intelligere habemus, qui in manu ſedentis ſuper Thronum exiſtebat?* An cognitionem magnorum eventuum in mundo futurorum a *Chriſti* aſcenſione, ad finem mundi quemadmodum aliæ partes ſacræ Scripturæ, vel hiſtorice, vel prophetice, præteritos omnes magnos eventus ab *Adam* ad *Chriſtum* nobis nunciant?

Quæſtio 28. Quare diſtinguit Johannes (*b*) 7 *ſigilla* eo ordine, ut *ſex immediate* invicem ſequantur, & ſextum ad ipſum mundi *Sabbatum* pertingere videatur; *Septimum* vero alio ordine procedat, ut ſilentium ſemihorarium, & (*c*) 7 tubarum intervalla complectatur? Annon enim ſtudio ſive propoſito hoc fecit, ut ſeptimum intelligamus ſigillum non omnino ſequi poſt alia 6, ſed novum ordinem, de novo ſignificari, a Chriſti aſcenſione, ad finem mundi, ſive bis mille annorum? Annon igitur 6 ſigillorum intervalla, prædictum tempus bis mille annorum, in ſex æquales partes divident

(a) Liber 7 ſigillis ſigillatus quod. (b) Septem Sigilla. (c) Septem Tubæ.

dent quarum quæque annos continebit 333⅓? Et ſic quidem ſex ſigilla eadem temporum intervalla, cum 7 prædictis Eccleſiis denotabunt, & ſynchroniſmum facient? Plerique enim fatentur varios eſſe *Viſionum Synchroniſmos* in hoc libro, iiſdem intervallis, diſtinctis viſionibus repræſentatis, quemadmodum 7 illi annonæ deficientis in Egypto anni, duabus viſionibus Regi proponebantur. Quanquam verò iiſdem temporum intervallis, viſiones prædictæ incidant, habent tamen varia admodum diverſa ut & alia, admodum valde ſimilia, quod ex ſequentibus patebit?

Quæſtio 29. Quare dixit Johannes, ad cujusvis de 4 primis *ſigillis apertionem, ſe audiviſſe unum animalium dicens,* (a) *Veni vide,* niſi ut nobis intelligendum doceat, uniuscujusque ſigillorum (ſeptimo tantum excepto) intervallum, horæ myſticæ ſpatium complecti, annorum viz. 333⅓? Quâlibet enim horâ myſticâ, annon aliqua facies animalis in vigiliam excitatur, quæ ideo dicere poſſit (quod vigilet) Veni, Vide?

Quæſtio 30. Si eventus qui eſſent futuri & dudum ſunt in magna parte elapſi a tempore aſcenſionis *Chriſti Domini* ad diem hodiernum, melius reſpondeant intervallis 333⅓ annorum unicuique ſigillo de primis 6 aſſignatorum, quam aliis quibus-

vis,

(a) Veni, Vide quare.

vis, annon hoc admodum benè probabit iſtorum intervallorum veritatem?

Quæſtio 31. Quid per *album illum* (a) *Equum; & ſuper eum equitantem qui arcum in manu gerebat, triumphantem, & ad triumphandum exeuntem a Johanne ad primi ſigilli aperturam, viſum* intelligere habemus? (*b*) Annon equitans ille eſt Dominus noſter Jeſus Chriſtus? *Equus* autem ille *albus*, annon *Miniſtros* ejus deſignat, albus juſtitiæ & ſanctitatis internæ veſtimentis indutos, qui Euangelium, i. e. lætum nuncium pacis, hominibus adferunt? (*d*) Arcus verò in manu ejus annon virtutem cœleſtis ejus doctrinæ & Evangelii ſignificat? quod certe *Evangelium* primævis iſtis temporibus, multa millia hominum devicit, & ad *Chriſti* fidem & obedientiam ſubegit. Porrò, annon pura hæc & admodum prævalens Euangelii diſpenſatio, ſuper terram manebat ſpacio ſaltem 333½ annorum, a *Chriſti Domini* aſcenſione, ſive (*e*) annorum 366 a nativitate ejus in carne, quod quidem intervallum ultra *Conſtantinun* & filios ejus, etiam ultra *Julianum Apoſtatam* & *Jordanum* ad *Valentem* & *Valentinianum* pertingebat, & adhuc quidem puritas & virtus doctrinæ euangelicæ, in mundo prævalebat, litigiis iſtis circa *Arrium* & *ſectatores* ejus vaniſque ſuperſtitionibus

(a) Equus albus quis. (b) Equitans quis. (c) 1 Sigillum. (d) Arcus quid. (e) Ao. a Co. No. 36$\frac{9}{7}$.

nibus & traditionibus vanis apud quoſdam nihil obſtantibus.

Quæſtio 32. Quid per (*a*) *Equum illum rufum* ad (b) *ſecundi ſigilli aperturam* a Johanne viſum intelligere habemus? Annon milites & Duces exercituum magna in mundo & horrenda bella excitantes, ad multi ſanguinis effuſionem? quis vero eſt (*c*) equitans ſuper hunc rufum Equum, niſi magnus quidem *Angelus*, aut *Dæmon*, qui *Dei* permiſſu homines ad ſanguinolenta iſta bella excitanda inſpiraret? quæ ſane bella venerunt, & in eas quidem mundi partes præcipue, ubi Euangelium fuiſſet prædicatum in juſtiſſimas pœnas a *Deo Sanctiſſimo* hominibus ob contemptum Euangelii immiſſas. Et quidem illi, qui fideles Dei ſervos in primo intervallo, propter fidem eorum in *Deum* & *Chriſtum*, multis mortis generibus neci dabant, in ſecundo intervallo & ipſi alii ab aliis occiduntur cum liberis ſuis, Deo Patrum iniquitates ſuper liberos, ad tertiam uſque & quartam generationem puniente. Porro an non eventus, ſive effectus hiſtorici plane ſecundo huic intervallo reſpondent, ab anno nimirum Reſurrectionis (*d*) *Chriſti* Domini 333 ad annum 666 ſive ab anno nativitatis ejus 366 ad annum 700. Nam intra illud temporis intervallum annon totius occidentis Imperium miſere fuerat dilaceratum,

(a) Equus Rufus quid. (b) 2 Sigillum.
(c) Equitans. (d) ab Anno $36\frac{5}{7}$ ad 700 An.

tum, tandemque penitus in eodem intervallo deletum? Quin & ipſa Roma, totius quaſi mundi caput, ſæpe capta fuit, & aliquibus vicibus, intra idem intervallum incendio data. Præcipua vero Auctores horrendorum iſtorum bellorum fuere *Gothi*, *Vandali*, *Hunni*, *Perſæ*, cum ſuis Ducibus Regibusque. Tandem circa poſtremam hujus intervalli partem viz. ſexcentis a *Chriſto Nato* annis elapſis, & quibusdam aliis, *Mahometes* excitatus eſt, cum ſuis ſectatoribus, qui *Saraceni* tunc temporis dicebantur, & hi quidem bellorum horrendorum, multis in locis auctores fuerunt?

Quæſtio 33. Quid vero per *nigrum* (a) *Equum & equitantem ſuper eum, bilancem in manu ſua tenentem* ad (*b*) Sigilli tertii aperturam, a Johanne viſum, intelligere habemus? An non horrenda fames hic ſignificatur, & ea quidem cum naturalis, ſive externa, tum ſpiritualis, & interna? Et harum certe utraque intra tertium hoc temporis intervallum, ab (*c*) anno nimirum reſurrectionis Chriſti 666 ad annum 1000 pleniſſime accidebat; prout Hiſtoriæ iſtorum temporum clare probant. Magna enim fuit in hoc intervallo fames Spiritualis, ſive panis vitæ & cœleſtis defectus. Hujus autem intervalli tempus, idem

(a) Equus niger quid. (b) 3 Sigillum.
(c) Ab 66$_7$ ad 1000 a Co. No. 700 ad 1033.

idem eſt, cum eo *Eccleſiæ Pergamenſis* ſupra nominatæ, intra quod Deus *fideles manna abſcondito, ſe aliturum promiſſerat*; *Apoc.* 2. 17. Fuit enim totum illud intervallum summis tenebris ignorantiæ plenum paucique viri præclari in eo intervallo florebant. Quod denique ad famen naturalem, ſive externam attinet, eam certe magna & horrenda bella, fere continuo ſequuntur.

Quæſtio 34. Quid per (*a*) *Equum illum pallidum, & equitantem ſuper eum, cui nomen erat mors, quemque infernus ſequebatur, poteſtatem habentem occidendi gladio, fame, morte, & beſtiis terræ, ſub*(b) *quarti ſigilli apertura, a Iohanne viſum*, intelligere habemus! Annon totam hoc malorum omnium præcedentium congeriem, cum multorum aliorum additione, & incremento ſignificare videtur? quid enim *occiſiones* cum gladio ſignificant, niſi bella, eſuries famem? *Mors* (equitantis nomen) ipſum *Diabolum*, quem ſequebatur infernus? Quid denique ſignificant *beſtiæ terræ*, niſi impuros illos & fœdos ſpiritus, ſive Demones terreſtres, ignavam plebeculam, ſuis aſtutiis & fraudibus miſere decipientes? In ſacris literis enim Diaboli, & ſpiritus immundi, beſtiæ agri, ſive terræ appellantur, prout in Geneſi dicitur de Serpente, quod *aſtutia callebat ſupra illam beſtia m agri*;

quod

(a) Equus pallidus quid. (b) 4 Sigillum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

quod certe de beſtiis ordinariis intelligi nequit. Porro annon eventus ſive effectus hiſtorici, clare huic intervallo reſpondent (*a*) ab anno nimirum Reſurrectionis *Chriſti* milleſimo, ad annum 1333, intra quod tempus, impuriſſimæ ſuperſtitiones, & nefandæ idololatriæ, apud falſo ſic dictos Chriſtianos abundabant, ſuperbia quoque, avaritia & luxuria Cleri Anti-Chriſtiani, intra hoc intervallum, modum omnem plurimum excedebant, multæ quoque damnabiles opiniones, & hæreſes per *Antichriſti* Emiſſarios, *Fratres* dictos, *Monachos*, *Ordines*, & *Scholaſticos* prædicatæ fuerant & publicatæ, & a plebe ignava inſtar oraculorum divinorum acceptæ & creditæ. Quin & (*b*) *locuſtæ de Abyſſo egreſſæ*, de quibus poſtea ſuo loco, ad hoc idem temporis intervallum pertinere videntur. Duo autem hæc poſtrema intervalla, tertium, viz, quartumque propter ignorantiam, cæcitatem, idololatriam, ſuperſtitionem, aliaque multa nefanda mala, affinia & cognata ſibi invicem plurimum apparent. Non tamen fuit quartum intervallum tam bonis viris deſtitutum nec tenebris & ignorantia tam plenum, quam tertium erat. In quarto enim intervallo Deus viros quosdam præclaros excitavit, cujusmodi fuerunt *Bernardus Clarevallenſis*, & *Malachias*,

(*a*) Ab Anno 1000 ad 133$\frac{1}{4}$ Vel ab 1033 ad 1366.

(b) Locuſtæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

chias, *Waldenſes* quoque & *Albigenſes*
quibus illi Eccleſiæ *Thyatirenſis* reſpon
dent.

Quin & in hoc eodem intervallo ince
pit *Imperium Turcicum*, quum *duces* aut *Ca*
liphæ ipſorum facti ſunt *Imperatores*, mir
in quam plurimis terræ locis prævalentes
horum vero primus fuit *Ottomannus* circ
annum *(a)* 1297.

Quæſtio 35. Qui ſunt eventus aut effe
ctus incidentes ad aperturam *(b) quinti ſi*
gilli, & quid per eam præcipue ſignifice
tur? annon *animæ occiſorum*, *propter ver*
bum Dei, *& teſtimonium*, *quod tenebant*
quas vidit Iohannes ſub altari, omnes illa
animas deſignant occiſorum, propter for
tem ſuam & conſtantem fidei profeſſio
nem, a mundi primordio ad tempus iſtu
quinti intervalli, viz. ad annum 333
Chriſti Reſurrectione? quid autem *tan*
enixe deſiderabant Deum ulciſci ſanguinem
eorum ſuper terræ inhabitatores? An ideo fu
quia *Iuſtitia Dei* eſt glorificata tam in ulci
ſcendo, quam miſericordia ejus in miſe
rendo? Sed annon ideo quoque fuerat, qui
noverant tempus illud ulciſcendi ſanguinem
piorum occiſorum, ſuper impios, con
jungendum fore, cum eo tempore, in quo
& pii omnes, præmia ſua centuplicium
a *Chriſto* eis, in prima reſurrectione, cum
de novo in vitam excitarentur, promiſ
ſorum

(a) 1297. (b) 5 Sigillum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ſorum, eſſent accepturi? quâ autem ratione ſtabit cum divina juſtitia, ulciſci ſanguinem occiſorum, a multis retrò ſeculis, non trium tantum aut quatuor generationum (ut Deut.) ſed pluſquam centum diu ab hinc lapſorum ſuper terræ incolas, nondum adhuc ſuper terram exiſtentes aut natos, quæſtio eſt explicatione clarâ admodum digna?

Quæſtio 36. Quare dictum erat *animabus illis, ut requieſcant* (Viz. ſub altari, an non vero altare illud *Chriſtus* eſt?) *donec numerus fratrum ſuorum, adhuc occidendorum, eſſet complendus?* Annon hoc ſignificat quintum iſtud intervallum, tempus magnæ, multæque tribulationis, & perſecutionis futurum fuiſſe, ſervis & populo Dei, multosque intra hoc quintum intervallum fere trucidandos (*a*) ab anno viz. reſurrectionis Chriſti 1333 ad annum 1666 ſive ab anno nativitatis ejus 1366 ad annum 1700. Hoc verò annon ita contigit, quod ad tempus hujus intervalli elapſum attinet. Anne probabile eſt tot fere bonos *Chriſtianos* a *Papiſtis* & *Turcis* ab anno 1366, ad diem hodiernum, occiſos fuiſſe (a diebus nempe *Iohannis Wiclefi*) quot olim a *Reſurrectione Chriſti* ad prædictum illud tempus annorum 13 occidebantur? Quum vero prædicti hujus intervalli ſuperſint, aliqui ad

(a) Ab 1333 ad 1666 Vel ab Ao. 1366 ad Annum 1700.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

adhuc anni complendi, ut quibuſdam videntur 18, aliis 16, aliis denique 14 ab anno viz 1366 ad annum verum a nativitate Chriſti 1700. Annon plures ad huc ſunt expectandæ tribulationes & perſecutiones ſervis Dei incidendæ ad annum prædictum 1700?

Quæſtio 37. Elapſo autem quinto hoc intervallo, cujus jam finis appropinquat, annon lucidum aliquod intervallum tempus requietum eccleſiæ veræ expectandum eſt? quoad veniat ultima & maxima ſed breviſſima perſecutio, ſub (*a*) capite Beſtiæ ſeptimo, nondum adhuc vere complenda, circa annum 1774.

Quæſtio 38. Qui ſunt effectus ſive eventus in mundo complendi ſub *ſexti Sigilli* apertione, *magnus ille terræ motus, Solis demigratio, lunæque inſtar ſanguinis effectio, ſtellæ cadentes a cælo, cælorum inſtar ſchedulæ involutio, montium & inſularum motus, & diſceſſus*? Annon hæc omnia clare ſignificant regiminis cujuscunque Tyrannici injuſti & impii caſum & finem: ut tandem juſtitiæ & ſanctitatis regnum (*Deo* ipſo & *Chriſto* ſuo per *Spiritum ſanctum* in cordibus hominum regnante) ubivis gentium & terrarum exſtruatur, & excitetur? quod ipſum annon plane, ab ipſo Johanne verbis ſequentibus ſignificatur? Tempus vero hujus intervalli ſub ſexti ſigilli apertura, annon

(a) Caput beſtiæ ſeptimum.

non ſpatium illud commune annorum 333 a *Reſurrectione Chriſti*, (a) 1666 ad annum 2000, ſive a nativitate ejus 1700 ad annum 2033 continebit, in qvo *Deus* plene ſanguinem ſervorum ſuorum occiſorum ſuper in cœlos terræ ulciſcetur, & ſic *animarum ſub altari clamantium* precationi in priore intervallo reſpondebitur? quod vero quidam (b) ſigilli hujus ſexti intervallum, ad tempus *Conſtantini* referunt, ſane nullo jure hoc faciunt, ex multis enim rationis momentis, & rerum circumſtantiis, clariſſimè patet nondum adhuc ſextum ſigillum mundo apertum fuiſſe, nondumque ſtius ſigilli intervallum adhuc incepiſſe?

Caput VI.

Quæſtio 39. Annon alii illi eventus & effectus qui ſub ſexti ſigilli apertura proditurі ſunt plane demonſtrant ſextum illud ſigillum, ad tempus mundi Sabbatum mille annorum pertingere? Qui enim ſunt illi (c) *centum & quadraginta quatuor millia de omni tribu filiorum Iſraël in frontibus ſignatorum?* Annon ſunt *primitiæ ſanctorum* primam a mortuis reſurrectionem in millenio futuro obtinentium; Annon denique & hi 144000, iidem ſunt cum illis

cap.

(a) ab Ao. 1700 ad An. 2033. (b) Sigillum nondum incepit. (c) 144000 qui.

Cap. 14. memoratis? Porro annon revera *Iſraëlitæ* ſunt, quod attinet ad genus ſuum 12000 ex omni tribu *Iſraëlis* deſumptis, etiamſi multi alii generis Iſraëlitici, cum aliis Dei ſervis, eandem primæ reſurrectionis ſortem, & felicitatem, poſtea ſint accepturi? Quæ denique eſt (*a*) *magna illa multitudo omnium Gentium, linguarum & populorum, quos nemo diminuere potuit ſtantium ante Thronum, & agnum, qui & albis veſtimentis induebantur, Palmasque in manibus gerebant?* Annon ſunt omnes illi ſancti, non tantum qui in præcedentibus a Chriſti reſurrectione intervallis vixiſſent, ſed a mundi primordio in vitam de novo excitari intra ſextum hoc intervallum, *qui de magna tribulatione* (utpote in vita anteactâ) *veniſſent, tum vero neque amplius eſurient aut ſitient, neque Sol aut calor ejus illos attinget: nam Agnus qui eſt in medio Throni paſcet illos, eosque ad vivos aquarum fontes adducet, omnes lachrymas ab oculis eorum abſterget Deus?* Pertinet ne autem hic ſtatuus, ad locum illum *Apoc*, *Cap*. 21. &. 22? Annon enim idem eſt utrobique ſtatus, & hic & illic deſcriptus, qui eorum eſt, poſt quam ſint primum illam *Reſurrectionem Cap*. 20, delineatam aſſecuti?

Quæſtio 40. Quare numerus *iſte* 148000 *qui ſunt* 12000 *de omni tribu Iſraëlis*, diſtinguatur *a magna illa multitudine tam Iudæorum*,

(a) Magna multitudo &c.

rum, tam aliarum omnium gentium, qui idem præmii genus ſint poſtea nacturi? An quia illi 14400 (Apoc. 14. 4.) *primitiæ ſunt*, qui primum locum in prima illa a mortuis Reſurrectione habebunt, poſtea vero magna electorum Dei multitudo omnium gentium *primitias illas* ſequutura eſt, *ſuo quique ordine*, prout Deo ſecundum infinitæ ſuæ ſapientiæ determinationem ordinare placuerit? Annon enim Paulus exerte dicit: *Quemque ſuo ordine excitandum iri?* Et ideo non omnes ſimul ſunt excitandi, aut in vitam revocandi? Quemadmodum & nunc quoque non ſimul veniunt homines in mundum, ſed ordine alii poſt alios, ſecundum generationes ſuas proprias, Deo quam optimè cognitas?

Quæſtio 41. Annon omnes *Dei Sancti* ſive *primitiæ illæ* prædictæ, ſive reliqui omnes poſtea ſequuturi, intra ſextum hoc intervallum ab anno viz. 1666 poſt Chriſti reſurrectionem, ad annum bis milleſimum reſurrectionem iſtam primam a mortuis habebunt? Sic enim omnes Sancti mille annos integros victuri ſunt poſt primam iſtam ſuam reſurrectionem, ſuper terram ante mundi finem ultimum, univerſa mundi ætate annos ſepties mille complectente. Quod ſi illorum aliqui, poſt ſextum intervallum excitarentur, ultimus ille mundi finis prius veniret, quam ſeculum iſtud mille annorum vivendo ſuper terram peregiſſent,

quod eſt contra Scripturam. Fuitne hoc vero myſterium ſub lege per Sabbatum præfiguratum, quod in veſpera ſive poſtrema diei ſexti parte incipiebat quodque per *Manna* etiam adumbrabatur, ſexto quoque die colligendum, in ſeptimo enim nihil *Manna* iſtius colligi debuerat?

Quæſtio 42. Qui ſunt (*a*) *illi* 4 *Angeli quos vidit Johannes ſuper* 4 *terræ cardines, ſtantes, quibus datum eſſet terram & mare lædere, quod tamen efficere nequibant, quoad ſignatus eſſet numerus ille* 144000? Annon ſunt illi Angeli proprie intelligendi, quibus data eſt a Deo poteſtas, ut judicia ejus ſanctiſſima ſuper terram exequantur?

Quatuor autem illi (*b*) terræ cardines, an forte 4 mundi partes ſignificabunt, e. g. *Aſiam*, *Europam*, *Africam*, & *Americam*, quarum quæque ſuum habeat angelum? Qui ſunt *autem illi* (c) 4 *venti ſive Spiritus, quos angeli illi* 4 *prædicti reſtringebant, quorumque reſtrictione terra eſſet lædenda?* An per hos 4 ventos, ſeu Spiritus boni *Angeli* ſunt intelligendi, ſic ut per 4 priores mali? Et ſic quidem, annon apparet, diverſas mundi partes *Angelos* ſuos proprios habere, cum bonos tum malos, eis invigilantes alios contra alios contendentes, bonos quidem, ut beneficiant hominibus; malos

(a) 4 Angeli qui? (b) 4 Terræ cardines qui? (c) 4 Venti, qui?

malos vero, ut maleſaciant, prout autem homines, vel benè, vel male vixerint? An non boni, vel mali *Angeli* eis tanquam præſides immittuntur, & imponuntur?

CAPUT VIII.

QUæſtio 43. Quid per (*a*) *Silentium illud ſemihorarium eſt intelligendum? & quid per ſeptem illas tubas, quas ſeptem illi angeli, alii poſt alios ordine cecinerunt, ad ſeptimi ſigilli aperturam?* Porro annon (*b*) ſeptimum illud ſigillum denuo incipiat ad *Chriſti Reſurrectionem?* Alioquin annon ſeptem illæ Væ, & plagæ tubarum, in ipſum mundi Sabbatum, & ſeculum feliciſſimum inciderent? Quod eſt perquam abſurdum, & verbis Scripturæ in Apocalypſi contrarium. Cum vero ſeptima (*c*) *Tuba* mille iſtos annos introducat, ut clariſſime patet ex Apoc. Cap. 11. v. 15. 16. 17. 18. 19. annon quæque alia *Tuba* ſuum habebit diſtinctum, & æquale temporis intervallum? Quæ ſeptem tubarum ſeptem intervalla, unà cum ſilentio illo ſemihorario, ſimul juncta, annon annos bis mille conficient a reſurrectione Chriſti? Quod ſi ex optimo computo Chronolog. appareat (*d*) ſeptimam illam *Tubam* initium ſumere ad annum a Chriſti reſurrectione 1740, & ad annum 2000 pertingere,

(a) Silentium ſemihorarium quid. (b) 7 Sigillum, (c) Tubæ. (d) 7 Tuba.

re, poſt Chriſti reſurrectionem, ſic ut ſpacium 260 annorum complectatur; annon quoque & ſingulæ aliæ ſeptem tubæ, idem ſpacium annorum viz 260 complectentur, & ſic totum tempus ſeptem tubarum annos 1820 continebit, numerus vero reſiduus, ex bis mille annis viz. 180, erit numerus annorum, qui debeatur ſpatio ſilentii ſemihorarii?

260
7
1820
180
2000

Recte autem Johannes dixit, quod *ſpacium illud ſilentii quaſi eſſet ſemihora*, non præciſam, ſive juſtam ſemihoram appellavit. Præciſa enim ſive juſta ſemihora myſtica eſt annorum $166\frac{2}{3}$, quia integra hora myſtica eſt annorum $333\frac{1}{3}$ tempus vero hoc annorum 180 præciſam illam ſemihoram exuperat per 14 vulgares annos, qui parvi momenti ſunt, & quædam quaſi minuta, e.g. duo & aliquid amplius.

Quæſtio 44. Annon effectus ſive eventus hiſtorici benè conſentiunt intervallis iſtis prædictis *ſilentii ſemihorarii*, & 7 *tubarum*, ſi enim ſilentio quaſi ſemihorario demus annos 180 a Chriſti reſurrectione, qui ſunt ab ejus nativitate 214 poſſitne totum hoc tempus ſilentii tempus vocari, quod ad ſtatum Eccleſiæ intra ſeipſum attinet, etiamſi magnas quasdam perſecutiones ad extra patiebatur?

180
$33\frac{1}{3}$
A°. C°. N°. 21[illegible]

Porro

Porro annon intra hoc tempus *multum thuris cum precibus Sanctorum, per Angelum oblatum fuerat*, ſicut Johannes declarabat? Nec obſtat quod circa annum 198, bis quædam contentio inter quoſdam *Epiſcopos*, circa tempus *Paſcham* celebrandi, excitata eſſet. Parva enim aut ferè nulla ea fuit, præ magnis illis calamitatibus, ipſam Eccleſiæ medullam poſtea invadentibus.

Et ſane intra ſpacium ducentorum a *Chriſto nato* annorum, tempus erat magnæ internæ pacis & quietis apud veros *Chriſtianos*, dum magna perſecutione externè premebantur, fueratque in illis diebus, præclarus verò pietatis & devotionis fervor preceſque eorum de pectore, per *Spiritum Sanctum* fluebant, teſtante hoc ipſum *Tertulliano*, qui tum temporis vivebat. Itaque inanes illæ & vitæ multum expertes precandi formulæ, ex libris petitæ & lectæ, nondum adhuc in Eccleſia cognitæ fuerant.

Quæſtio 45. Quid per (a) *Grandinem & ignem ſanguine commiſtum, & in terram ad primæ tubæ ſonitum immiſſum*, intelligere habemus? Annon grando & ignis magnas illas lites, & contentiones ſignificant, inter membra Eccleſiæ, intra hoc intervallum exortas? Quæ quidem divinæ, & cœleſtis vitæ germina apud *Chriſtianos* plurimum lædebant, ſicut, dicente Johanne, *tertia*

(a) Grando & quid.

pars arborum igne eſſet conſumpta, & omne gramen viride combuſtum? Annon vero per (*a*) *Arbores*, fortiores, & quaſi ſolidiores *Chriſtiani*, ſunt intelligendi; per (*b*) *Gramen* vero, infirmiores? Quam bene autem prædicta hæc (*c*) primo ſeptem tubarum intervallo reſpondent ab anno nimirum Chriſti nati (*d*) 214 ad annum 474?

Quam miſerè enim toto hoc tempore affligebatur Eccleſia litigiis & contentionibus multorum *Epiſcoporum*, & *Presbyterorum*, a ſincera *Chriſti* fide errantium? Quales fuerunt *Novatus*, *Sabellius*, *Samoſatenus*, *Manes*, *Arius*, *Donatus*, *Macedonius*, *Apollinaris*, *Pelagius*, *Neſtorius*, *Eutyches*, hi omnes totidem *Sectarum*, & *Hæreſium* præcipui Auctores fuerunt intra hoc intervallum, quorum Hæreſes & opiniones falſas, quibus Eccleſiæ pacem confregerant, nimis longum eſſet hîc recitare. Fuitne autem (*e*) Sanguis igne commiſtus, cum iſtarum ſectarum & hæreſium plurimi alios dictos *Chriſtianos* & fratres ſuos gladio externo occidebant?

Quæſtio 46. Quid per (*f*) *magnum illum* (g) *montem mari injectum intelligere debemus, quo tertia pars maris, intra tubæ ſecundæ intervallum, in ſanguinem converſa fuit*, ab an-

(a) Arbores. (b) Gramen. (c) Tuba prima. (d) $21\frac{3}{4}$ ad $47\frac{3}{4}$. (e) Sanguis igne commiſſus. (f) Tuba ſecunda. (g) Mons mari injectus. Tubâ ſecunda $\frac{3}{4}$ ab Anno. 474 ad Annum 734.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

anno viz, 474 ad annum 734? Annon aperte hoc ſignificat multorum a fide *Chriſtiana* defectionem, & *apoſtaſiam*, quæ quaſi mons quidam magnus videbatur, qualis ſanè tum fuerat *Eccleſia Romana*? Ecce autem, quomodo magnus hic mons, igne invidiæ & malitiæ flagret cadatque in mare, tertiamque ejus partem in ſanguinem convertat, quod magnam *Romani Imperii* partem in cædes & bella ſanguinolenta involvat, prout quidem ita accidebat: In maxima enim hujus intervalli parte, multum ſanguinis effundebatur, ut *Roma* a *Totila* ſpoliata fuit & combuſta, circa (*a*) Annum 550, omniſque *Italia* circa illud tempus a *Gothis* & *Longobardis* miſerè fuit devaſtata, quæ omnia annon pœnæ juſtiſſimæ â Deo *Romanæ Eccleſiæ* inflicta ſunt, propter *apoſtaſiam*? Quodque ſe ſupra alias omnes Eccleſias elevaret, ejuſque Eccleſiæ Epiſcopi ſupra alios omnes totius mundi Epiſcopos ſe evehorent. Hæc vero tam arrogans *Romanorum Epiſcoporum* ſupra alios uſurpatio citò incipiebat a diebus nimirum *Zozimi*, *Boniſacii primi*, & *Cæleſtini primi*, qui iſtam ſupra fratres ſuos evectionem, paulo poſt quadringentis a *Chriſto Nato* (*b*) annos ſibimet ipſis aſſumebant, nondum tamen illam obtinuerunt niſi ad annum (*c*) 606. quando *Boniſacius tertius*, primas ſupra omnes Eccleſias & univerſalis *Epiſcopus* auctore

(a) Anno 550. (b) Ao. 407. (c) Ao. 606.

Phoca conſtitutus ſit, *Phocas* autem hic *Dominum* ſuum & *Imperatorem Mauritium* occidit, ejuſque in locum ſeſe poſt facinus illud ſubrogavit.

Quæſtio 47. Quid per (a)*magnam illam ſtellam de cœlo in fluvios cadentem aquasque in Abſynthium convertentem intra tertiæ tubæ* intervallum, ab anno viz. 734, ad annum 994 intelligere debemus? Annon ulteriorem *Apoſtaſiæ* gradum, *magna ſtella* de cœlo cadente in fluvios, *Angelum* aliquem malum ſignificante, permiſſionem a Deo habentem, ad *Doctores*, & *prædicatores* Eccleſiæ *Romanæ*, doctrinis peſſimis, & quam maxime noxiis inſpirandos, quæ ſanæ quidem *Doctrinæ* inſtar *Abſynthii* præ amaritudine fuerunt? Quod quidem annon clarè eveniebat, quando *Epiſcopi* & *Doctores* Eccleſiæ *Romanæ Papæ* ſupra omnes alios *Epiſcopos* primatum & *Imperium* enixè prædicabant, ſimulque magnam traditionum humanarum multitudinem aſtruebant, cujusmodi ſunt, quod *Miſſæ pro mortuis ſint dicendæ*. Quod *homines ad monaſticam vitam voto ſive Iuramento ſint aſtringendi. Quod matrimonia a Sacerdotibus non ſint contrahenda* aliaque ejus generis multa. Quin & intra hoc idem intervallum *Imaginum cultus* a *Papis* & *Epiſcopis Romanis* plurimum promovebatur, itaque non ſine cauſa tertia pars

(a) Magna ſtella in fluvios cadens. Tertia Tuba. ab Ao. 734. ad Annum. 994.

pars aquarum in *abſynthium* converſa eſſe dicatur. Multos quoque mortuos fuiſſe, quod de aquis iſtis tam amaris bibiſſent, affirmatur.

Quidam verò ſunt in vita ſervati, qui non de aquis iſtis amaris bibebant, ſed de pura aqua verbi vitæ æternæ ſanæque doctrinæ. Et hi quidem Dei teſtes fuerunt, in temporibus illis impuris, quales erant *Adelbertus Gallus, Clemens & Samſonus Scoti*, aliique varii, in variis mundi regnis & provinciis.

Quæſtio 48. Quomodo intelligendum eſt quod *tertia pars ſolis, lunæ, & ſtellarum intra* (a) *quartæ tubæ* intervallum, ab anno viz 994 ad annum 1254. percutiebatur? Annon illa ſignificant dignitatem ſive *Majeſtatem Imperatorum, & Regum Chriſtianorum*, intra hoc intervallum, plurimum fore obſcurandam? Quod annon planè eveniebat *Papæ Romano* ſupra quosvis terræ *Imperatores, Reges* & *Principes* auctoritatem & potentiam in toto orbe *Chriſtiano* ſibi ipſi arrogante, uſurpante, & revera obtinente? *Gregorius ſeptimus* [*Hildebrandus* alias dictus] *Henricum* quartum *Imperatorem* excommunicavit & depoſuit circa [*b*] annum a *Chriſto nato* 1073. Circa annum 1100 *Paſchalis* ſecundus deſiit numerare tempus per annos *Imperatorum*,

(a) Tertia pars Solis in quarta Tuba ab Ao. 994 ad 1254. (b) Anno 1673 1100.

qualis olim mos eſſet, ſed per *Papas* numerabat. e. g. dicendo anno hujus vel illius *Papæ*, pro Anno hujus vel illius *Imperatoris*. *Papa Hadrianus* quartus Hiberniam *Angliæ Regi Henrico ſecundo* dono dedit, propter quod ipſe *Henricus Papæ Tributorius* factus eſt & unaquæque domus totius regni denarium unum *Papæ* quotannis ſolvere debuerat. *Alexander Papa* ſuper *Frederici Imperatoris*, [qui *Barbaroſſa* dicebatur] cervicem pedes poſuit. *Innocentius tertius*, *Othonem Imperatorem* conſtituendum fuiſſe curavit, & poſtea eundem excommunicavit. *Iohannes Rex Angliæ* a P*apa* deponebatur, & denique ut a quibusdam affirmatur, per aliquos P*apæ Emiſſarios* veneno occiſus. *Gregorius nonus*, qui circa (*a*) annum 1233 P*apa* erat, duo magna eſſe lumina dicebat, *Solem*, utique P*apam*, & *Lunam*, utique *Imperatorem*, quo dicto *Fredericus Imperator* tam fuerat vexatus, ut *Antichriſtum* illum appellaret.

Porro circa (*b*) annum 1245 *Fredericus* ab *Imperio*, P*apaque* auctoritate, depoſitus eſt; quæ omnia, cum aliis multis intra hoc intervallum cadentia, annon clarè (*c*) effecta quartæ tubæ nobis exponunt?

Quæſtio 49. Quid per *ſtellam cælitus in terram cadentem intra* (*d*) quintæ tubæ interval-

(a) Ao. 1233. (b) Ao. 1245. (c) Effecta quartæ tubæ. (d) Quinta Tuba ſtella in terram cadens.

vallum, intelligere habemus, *cui data eſſet clavis Abyſſi, poſtquam vero Abyſsus* aperiebatur], fumus exortus eſt &c. Quid verò per locuſtas de fumo ſuper terram prodeuntes exiſtimandum eſt? Annon ſtella hæc malus aliquis *Angelus* aut *genius* eſt, cui permiſſum eſſet, ut ipſum inferni puteum aperiret, quo magnam ſpirituum mendacium & fallacium multitudinem ſolveret, & in mundum mitteret, ad *decipiendos omnes*, qui *ſigillum Dei in frontibus ſuis non haberent?* Annon vero hoc intervallum ſive ſtatus rerum bene convenit ingenti *Scholaſticorum*, ordinumque *Monachorum* multitudini, plurimum intra hoc intervallum abundantium? Ab (*a*) anno nimirum a Chriſto nato 1254 ad annum 1514, qui multorum conſcientias ſentibus & aculeis quæſtionnm ſcholarium quam acerrimè pungerent & vexarent? Tales autem præcipue fuere *Thomas Aquinas*, *Bonaventura*, *Henricus Gandavenſis*, *Iohannes* Pariſienſis, *Iohannes Dun Scotus*, *Durandus*, *Occamus*, aliique multi qui intra hoc intervallum viverent? Quamvis enim apud hos nonnulla præclarè dicta inveniantur; miſerè tamen in multis aliis ab impuris iſtis ſpiritibus & *Dæmonibus* decipiebantur? Quare autem *Locuſtæ iſtæ facies tanquam humanas* habere dicantur, niſi ad ſignificandum ingenii ſubtilitatem, quæ iis ineſſe vi-

(a) Tuba quinta Ao. 1254 1514.

debatur? Quid denique *crines earum, quaſi crines mulierum*, indigitant? An ſuaſorium illum modum & rationem, proſelitas ad ſe adducendi? Quod vero *dentes earum, tanquam dentes leonum fuiſſe videbantur* ſatis innuit feroces eas fuiſſe inſtar Leonum, ad dilacerandos & deſtruendos quoſcunque ab eis diſſentientes.

Quæſtio 50. Quamobrem dicatur *locuſtis iſtis potentiam fuiſſe datam, quâ non occidant homines, ſed aculeorum ſuorum tormentis eos vexarent?* Annon ex eo ſignificatur, locuſtas iſtas non fuiſſe milites gladio carnali ex ſe ipſis pugnantes, ſed tantum *Ordines quoſdam Scholaſticorum* & *Monachorum, ac fratrum*, qui pernicioſis ſuis doctrinis, dubiiſque quæſtionibus & diſputationibus, animas & conſcientias hominum miſerè vexarent, & dilacerarent? Sic ut dicatur fore in iſtis diebus, quod *homines quærent mortem & non invenient; cupientque mori & mors ab ipſis avolabit*.

Quæſtio 51. Quare dicitur *potentiam harum locuſtarum fuiſſe ad lædendos homines per ſpacium* (a) 5 *menſium?* An ſic alluditur ad tempus moræ earum uſitatum? Vel an ad myſterium aliquod porrò intelligendum duraturas nempe fuiſſe iſtas locuſtas $\frac{5}{12}$ partes totius temporis, quo prævaliturum eſſet myſterium iniqui-

1260
1222 } 105
11 } 5
———
525

(a) Menſes locuſtarum quid.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

quitatis, (*a*) ſpacium nempe 520 annorum, ad finem utique ſextæ tubæ, quod duarum tubarum intervallum continet?

Quæſtio 52. Qui ſunt (b) 4 *illi Angeli ad magnum rivum Euphratem ſoluti*, intra ſextæ tubæ intervallum, ab (*c*) anno nimirum Chriſti nati 1514 ad annum 1774? Annon ſunt *Angeli* quidam magni præſides conſtituti ſupra iſtas terræ provincias *Euphrati fluvio* adjacentes? Qui vero ſunt (d) *equitantes illi, quorum numerus eſſet ducenta millena millia?* Annon ſunt Turcæ? Illi enim iſtas provincias circa Euphratem ſitas inhabitant. Qui intra ſextum Intervallum, ſub quo nos jam ſumus, ab (*e*) anno viz 1514 Europam, tertiam Orientalis hemiſpherii partem fortiter invaſerunt, multaque millia *Chriſtianorum* ſic dictorum (non enim omnes vere fuerunt *Chriſtiani*) occiderunt, qui tertia eſſe hominum pars dicantur. Porrò annon ſclopeta quibus uſi ſunt Turcæ in bellis ſuis contra *Chriſtianos*, haud ita pridem ante ſextæ tubæ intervallum inventa, clarè hic deſcribuntur, quæ *homines igne, ſulphure, & ſumo occidunt, & ea quidem ex ore equorum effluere* videntur, cum revera fluant ex ore iſtorum ſclopetorum? Deinde annon equi *Imperia*, allego-

(a) Spatium 520 Annorum (b) Sexta tuba.
(c) Anno. $1513\frac{3}{4}$. $1773\frac{3}{4}$. (d) Equitantes Turcæ.
(e) Ao. 1514.

rice ſignificant ? Quia vero bona hujus ſextæ tubæ intervalli pars, nondum venit, nec deſitura eſt niſi (*a*) ad annum 1774, ſi falſi illi, & falſo ſic dicti, *Chriſtiani* pœnitentiam non agant, annon ulteriorem, & pejorem impetum ictumque ab equitantibus iſtis expectare debent ? Et præſertim ii, qui Idololatriæ abominandæ ſunt rei, coluntque *Dæmones*, & *Idola*, ex auro, argento, ære, lapide, & ligno confecta, ut habetur Cap. 9. v. 20. Quare autem dicatur *angelos iſtos quatuor paratos fuiſſe ad horam, & diem, & menſem, & annum?* Annon ad ſignificandum potentiam Turcarum, ab annis circiter 391 retro lapſis continuo paratam fuiſſe, & auctam, ante iſtud ſextæ tubæ intervallum, prout ex hiſtoriis colligere eſt.

CAPUT X.

QUæſtio 53. Annon decimum totum Caput libri Apocalypſeos, cum undecimo a principio ejus ad verſum decimumquintum effecta ſive eventus ſextæ tubæ contineat (*b*) ab anno, viz. 1514 ad annum 177¼ ? *Angelus vero ille fortis, quem Johannes vidit a Cælo deſcendentem,* &c. *& libellum in manu tenentem*, annon Eccleſiæ Philadelphianæ Angelus eſt ſupra nomi-

(a) Ao. 177¾. (b) ab Ao. 151¼ ad An. 177¾) ſexta Tuba.

minatus, cujus intervallum (*a*) ab anno *Chriſti nati* 1700 incipiat? Pertinentne quoque intervalla (*b*) 7 tonitruum, ad ſextam tubam, vel aliquam ejus partem? Quum vero mandatum eſſet Johanni *illa a 7 tonitruis prolata obſerare*, annon magna erit alicui præſumptio, qui ea, ante debitum tempus revelare aggrediatur? Quomodo autem quis ea revelare poſſet priusquam aperiantur?

Quæſtio 54. Quare Johanni dictum erat, poſtquam libellum iſtum comediſſet, *quod prophetabit* (c) *denuo coram multis populis, gentibus, linguis & Regibus?* Annon denuo (*c*) victurus eſt intra hoc intervallum, viz. ante annum 1774? Ideoque annon pertinebit *ad ſignatos illos* 144000, *qui primitiæ fuerit primæ Reſurrectionis* ſupra nominatæ?

CAPUT XI.

QUæſtio 55. Poſtquam vero Johannes revixerit aliquando ante millenii futuri exordium, annon *calamo ſive virga templum Dei, altare eoſque ibi colentes menſurabit* prout illi dictum eſſet Cap. 11. v. 1?

Quæſtio 56. *Quodnam eſt atrium illud* (d) *extra Templum, a Johanne*, cum venerit,

(a) Ao. 1700. (b) 7 Tonitrua ſub ſexta Tuba. (c) Johannes denuo victuris ante A. D. $177\frac{3}{4}$. (d) Templum extra.

rit, *excludendum, & non metiendum, ſed gentibus dandum?* Annon per illud ſignificantur tepidi Eccleſiæ laodicenſis ſupra memoratæ profeſſores? *Qui ſunt denique Gentiles illi,* (a) *ſive Gentes, quibus atrium hoc externum dandum eſt?* Annon ſunt Turcæ aut alii Ethnici Populi, quibus dari ſive permitti poterit, ad miſerè affligendos carnales iſtos & nomine tenus ſolummodo Chriſtianos, idque fere univerſim, poſtquam Deus electos ſuos & ſinceros ſervos, ex iſto acervo hypocritarum collegerit?

Quæſtio 57. Quæ eſt *illa* (b) *Sancta civitas ſub pedibus gentilium ad ſpacium* 42 *menſium conculcanda?* Quomodo denique ſunt (*c*) menſes illi intelligendi, propriè an myſticè, ut quidam opinantur? Annon Sancta hæc civitas vera eſt Dei Eccleſia, pure reformata, & ab omnibus Antichriſtianis inquinamentis defæcata, quæ per Philadelphiam ſignificatur? Porrò annon Judæi & Iſraëlitæ poſt ſuam ad fidem Chriſtianam converſionem, bonam Eccleſiæ hujus Philadelphianæ partem conſtituent, quique in iſtis perpeſſionibus, magnam aut præcipuam forte ſortem habebunt? Quia vero illi (*d*) 42 menſes ad ſextæ tubæ intervallum pertinent, ut clare ex Apocalypſi liquet, annon impoſſibile eſt, ut menſes iſti

(a) Gentes quid. (b) Sancta civitas quæ. (c) 42 Menſes quid. (d) Ad Sextam tubam pertinent.

iſti ſignificent totidem annos, quot dies in omnibus eis menſibus contineantur, viz. 1260? quia totum ſextæ tubæ intervallum annos continet non niſi 26? Denique ſi illi 42 menſes annos continerent 1260, facerent certè magnam hanc perſecutionem Eccleſiæ fore infligendam, intra ſeptimum mundi millenium, quod valde abſurdum eſt. Annon ideo illi (*a*) 42 menſes proprie pro menſibus vulgaribus ſunt intelligendi, tres annos cum dimidio anni conficientes, quod tempus quidem breve eſt, ſed acre, in quo ultima *Eccleſiæ* perſecutio, quam unquam ſubitura eſt, incidet? Annon vero *Daniel* ad finem Cap. 11. & exordium Cap. 12. modum hujus perſecutionis planè tangit? Qui autem præcipuus futurus eſt auctor hujus perſequutionis, eritne (b) *Rex* ille a Daniele deſcriptus Cap. 16. v. 36 ad finem, & quem *Iohannes* in Apocalypſi vocat *ſeptimum regem, adhuc venturum, cum autem venerit, de eo dicitur, quod breve tempus permanebit?*

Quæſtio 58. Qui ſunt illi *duo Teſtes amicti ſaccis, qui totum iſtud tempus ultimæ perſecutionis prophetabunt, viz.* 1260 *dies?* Eruntne (c) *Moſes* & *Elias* denuo in vitam ſupra terram in corpore excitati? Annon vero hoc ipſum ſatis clarè innuitur verbis *Io-*

(a) Menſes proprie intelligendi. (b) Rex ſeptimus nondum venit. (c) Teſtes Moſes & Elias denuo victuri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Iohannis Cap. 11. Quod ſcilicet *poteſtatem habebunt cælum claudendi, ut non pluat diebus prophetiæ ſuæ,* [prout alias olim feciſſet] *& ſuper aquas in ſanguinem eas convertendi, terramque plagis quibuslibet feriendi,* ut olim quoque feciſſet Moſes?

Quæſtio 59. Quare autem incredibile putetur, *Moſem* & *Eliam* denuo in mundum eſſe venturum, quum ſatis ex Scriptura conſtiterit, tum in libro *Apocalypſeos,* tum in aliis Scripturæ locis ſanctos omnes denuo in mundum eſſe venturos intra millenium futurum? Quod vero *Iohannes* dicat 144000 Iſraelitas primitias fore regni iſtius, & ſtatus præclariſſimi, annon *Moſes* & *Elias* ad primitias illas pertinebunt? Porrò quod ad *Eliam* attinet, annon dixit Chriſtus venturum Eliam, *ſive quod venit, & omnia reſtituit,* poſtquam mortuus eſt *Iohannes Baptiſta,* quem *Eliam* appellavit? Ut quid denique *Moſes* & *Elias* videbantur cum *Chriſto* in transfiguratione ejus antequam mortem paſſus eſſet? Annon ad ſignificandum illos proximos *Chriſto* fore, proximèque poſt eum reſurrectionem a mortuis obtenturos, atque (ſimiliter ad eum) in cœlum aſcenſuros?

Quæſtio 60. Annon *Prophetæ illi duo* revera occidentur, mortemque corporalem ſuſtinebunt [prout *Chriſtus* revera mortuus eſt] & poſt *tres dies cum dimidio,* annon *reſurgent a mortuis,* quemadmodum *Chriſtus* a mor-

a mortuis tertio die reſurrexit? Ut quid enim hoc incredibile videatur? aut quare ad nudum allegoricum verborum iſtorum ſenſum de horum duorum teſtium occiſione, & reſurrectione, homines ſe conferunt, cum proprius & literalis verborum ſenſus ſit ſanus, nullamque habeat abſurditatem, ſed ad divinam gloriam, & omnipotentiam demonſtrandam apprime inſerviat?

Quæſtio 61. Quæ eſt *illa civitas magna ſpiritualiter* (a) *Sodoma & Egyptus, ubi etiam Dominus crucifigebatur in qua duorum iſtorum teſtium occiſorum corpora jacebant ad tres dies & dimidium inſepulta?* Fierine poteſt locus ille ubi *Chriſtus* externe crucifigebatur? Et poteritne magna aliqua civitas ibi exſtrui, & eo in loco tum temporis ſtare? Poſſitne quoque myſterium aliquod magnum continere, *Moſem* & *Eliam*, in eodem loco fore occidendos, quo & *Chriſtus* occiſus erat? Poſteaque excitandos, etiamſi temporis diſtantia inter hujus & illorum occiſionem circa annos ſit 1740? Et quidem ex hiſtoria liquet *Æliam Adrianum* civitatem ibi exſtruxiſſe apud montem viz, Golgotha ubi *Chriſtus* crucifigebatur, vocavitque eam *Æliam*; Chriſtiani vero *Hieroſolymam* vocabant, & ita quoque hodie vocatur, atque a *Turcis* poſſidetur. Annon quoque patet ex *Daniele* Cap. 11. v. 4;. quod *Rex* ille qui

(a) Sodoma & Egyptus quid.

qui Judæos, ad fidem *Chriſti* converſos, perſequetur, *Hieroſolymæ* habitabit, *quam montem Sanctum decorum inter maria ſitum appellat*, communiter enim pro loco ſacro habitus fuit is locus, & inter maria vere conſtitutus eſt.

Quæſtio 62. Ad quod tempus referenda eſt duorum teſtium occiſio, & reſurrectio? Annon ad poſtremos tres annos cum dimidio immediatè millenii futuri exordium præcedentes, quia duorum teſtium reſurrectio, & aſcenſio conjuncta eſt cum ſeptimæ tubæ clangore, aut ſonitu: Apud Danielem quoque, Cap. 12. *tempus* illud *in quo Michaël adſtabit ad populum Iudæorum ſalvandum, conjunctum eſt cum reſurrectione a mortuis*, viz, primâ.

Quæſtio 63. Annon (*a*) *ſeptimæ tubæ* ſonitus millenium illud futurum præclariſſimum introducet, primamque ſanctorum a mortuis reſurrectionem debito ſuo ordine, viz. (*b*) ab anno a *Chriſti* reſurrectione 1740 aut circiter ad annum 2000, ſeptimæ & ultimæ tubæ intervallum, eundem annorum viz 260 numerum continens, quem reliquæ prædictæ contineant? Omnia vero 7 tubarum intervalla, *cum ſilentio ſemihorario* annos complectuntur bis mille, nam (*c*) 260 per 7 mul-

260
7
1820
180
2000

(a) Tuba ſeptima. (b) ab Ad. 1740 ad An. 2000. a Reſurrectione ſcilicet. (c) Duratio cujuslibet Tubæ eſt Annorum 260.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

multiplicatus, producit 1820, cui ſi addatur numerus ſilentii quaſi ſemihorarii prædictus 180, ſumma conſtituit 2000. Annon vero *Iohannis* verba Cap. 11. v. 15. plane indicant exordium millenii futuri primæque reſurrectionis, ab initio ſeptimæ tubæ deſumendum eſſe? Ait enim loco citato: *ſeptimus igitur Angelus clanxit, & facta ſunt voces magnæ in cælo dicentes, facta ſunt regna mundi Domini noſtri & Chriſti ejus, qui regnabit in ſecula ſeculorum* &c. Lege ad finem Capitis præcipue autem v. 18. *Et iratæ ſunt gentes, & advenit ira tua, & præſtitutum tempus mortuorum, ut judicentur, & des mercedem ſervis tuis Prophetis, & Sanctis, & timentibus nomen tuum, parvis & magnis, & perdas eos, qui perdunt terram* &c.

Quæſtio 64. (*a*) Viſio illa Johannis Cap. 12. deſcripta annon ſynchronizat, ſive in illud temporis intervallum incidit, cum viſione prædicta *ſilentii ſemihorarii* & *ſeptem tubarum*? Eſtne autem *mulier* hic deſcripta *Eccleſia*? *Maſculus* verò ejus *vita Chriſti*, ſive verus ſpiritus Chriſtianiſmi in novo partu ceu regeneratione ſpirituali productus? Fuitne autem hic ſpiritus, (ſive *vita Chriſti*) præclare revelatus, & productus in primitivis illis temporibus, ad ſpacium trecentorum annorum & amplius, poſt *Chri-*

(a) Viſio Cap. 12 ſynchroniſat cum viſione Cap. 8.

Chriſti Reſurrectionem, & in cœlos *aſcenſionem?* Magnus verò ille *Ruſus Draco*, annon diabolus eſt, *ſeptem* vero ejus *capita* annon 7 *monarchiæ* ſive *regna*, alia aliis ſuo ordine ſuccedentia, quorum 5 ante dies Johannis eſſent elapſa? *Cauda* denique *draconis* hujus annon *falſos* ſignificet *Prophetas*, prout verus ille Propheta dixerat, *Propheta qui docet mendacia, ille eſt cauda?* Porrò *tertia pars aſtrorum cæli in terram projecta per hanc caudam*, annon magnum aliquem numerum religionis Chriſtianæ profeſſorum, ſed parum ſtabilium, qui in veritate non perſtiterint, nec in vita ejus quod ſint profeſſi permanſerint, deſignat?

Quæſtio 65. Quid per (*a*) *mulierem in eremum ſugentem* ſignificatur? Annon ſolitarius quidam & obſcurus *Eccleſiæ Dei ſtatus* in quem ventura eſſet, & in quo veri Chriſti aſſertores plurimum eſſent diſperſi, & veluti in eremo, ſive nemore abſconditi, parumque externe apparentes, vel ſub obſervationem oculi externi venientes, quemadmodum fiebat in diebus *Eliæ*, qui putabat, ſe ſolum fuiſſe relictum, dixit autem illi Deus *ſe habuiſſe 7 millia, qui Baali genu non flexiſſent?*

Quæſtio 66. Quantum eſt illud tempus (*b*) 1260 *dierum, quibus mulier ſugit in eremum?* Annon continet 1260 annos communes? In Scriptura enim dies pro anno ali-quo-

(a) Mulier in eremum fugiens. (b) 1260 dies in eremo tot anni.

quoties ſumitur myſtico, ſive prophetico ſenſu. Annon autem ipſa experientia, & Eccleſiæ à ſæculis retro lapſis, hiſtoria clarè demonſtrant, ſolitarium iſtum & obſcurum Eccleſiæ ſtatum continuatum fuiſſe ſupra 1200 annos jam dudum elapſos, idque propter Antichriſtianas tenebras, atque tyrannidem? Annon verò tempus illud annorum 1260 expirat, ad exordium intervalli *Eccleſiæ Philadelphianæ*, quod in annum a Chriſti Reſurrectione 1666 incidit, ſive in annum a *Chriſto nato* 1700? Annon igitur prædictum tempus annorum 1260 incipiet ad annum à *Chriſto nato* 440? Etquidem circa hoc idemtempus 440 annorum a *Chriſto nato* Imperium occidentale penitus ferè coincidit & in ſui ipſius caſu diviſum erat *in decem* minora imperia ſive regna, quæ *decem cornua beſtiæ* a *Iohanne* vocantur, & illa quidem miſerè percutiebant ſervos Dei hic & illic diſperſos.

$1666\frac{2}{3}$
$33\frac{1}{3}$
A. Co. No. 1700

Quæſtio 67. Circa quod tempus *Michaël cum Angelis ſuis vicerint draconem cum angelis ejus, quando Draco ille cum Angelis ſuis in terram dejicientur, ſanctique in ſanguine Agni & verbo teſtimonii ſui, eos vicerint?* Annon tempus illud erit circa finem annorum 1260 prædictorum? Quod verò *draco a cœlo in terram projicietur*, annon ſignificat Eccleſiam hic pro cœlo poſitam, quietem ſive pacem cum internam, tum externam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

habituram liberamque à calamitatibus fu-
turam pro bona aliqua temporis parte, poſt
numerum illum 1260 annorum expiratum?
Draconis vero in terram projectio annon po-
tentiam ejus, quam ſupra homines carnales
ſive terram ſolummodò ſapientes habebit
ſignificat, qua horrida bella & odia inter
eos exoritura cauſabit? Annon denique
Eccleſia circa hoc tempus apparebit ex
eremo exiens & Satanas fratrum accuſator
dejicietur, ut eam non jam accuſet hære-
ſeos, ſeditionis aliorumque ejus generis
criminum, prout antea feciſſet? Porrò
annon tempus iſtud in quo Eccleſia pace ex-
terna gaudebit, aliquam diu permanſurum
ſit quaſi circa annos 70, dum reliqua pars
mortalium bellis & calamitatibus multis,
magnisque ſummè premetur?

Quæſtio 68. Poſtquam verò Eccleſia ex
eremo redierit, paceque externa pro bono
aliquo tempore gaviſa fuerit, annon *ſecun-
do fugiet in eremum*? Secunda autem hæc
Eccleſiæ fuga, annon ſatis clarè v. 14. de-
ſcribitur? Quare verò dicitur, quod *in fu-
ga ſua ſecunda, alas duas aquilæ habebat ſibi
datas*, niſi ad ſignificandam fugæ ſuæ &
reditus velocitatem? Annon ergo tempus
ſecundæ hujus fugæ brevis moræ erit die-
rum viz. 1620, prout tempus illud primæ
ejus fugæ longum erat, viz anno-
rum 1260. Quod ſi utrumque hoc tem-
pus annos contineret 1260, faceret profe-
ctò poſtremam Eccleſiæ fugam intra feli-

ciſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ciſſimum mundi ſæculum millenii futuri caſuram, quod perabſurdum eſt. Porrò ſecundæ hujus fugæ tempus dierum viz 260, annon idem eſt cum eo, in quo *duo prophetæ ſaccis amicti prophetabunt, ſanctaque civitas conculcetur?*

Quæſtio 69. Quid per hoc ſignificatur quod *terra ſuccurret mulieri, aperuitque os ſuum & abſorpſit flumen, quod ejecerat draco ex ore ſuo?* An quia flumen hoc iræ draconis, in alios quosdam populos incidet, eosque cum Ethnicos & ex profeſſo infideles, tum Chriſtianos ſolummodo nominetenus & falſò ſic dictos, qui alii contra alios bella intulerunt, ut ſic Eccleſia facilius è faucibus draconis elabatur?

CAPUT XIII.

QUæſtio 70. Quæ eſt *iſta beſtia viſa a Johanne, quæ e mari exorta eſt, ſeptem capita & decem cornua habens?* Annon hæc beſtia 7 magnarum monarchiarum corpus ſignificat, quarum 5 *capita jam tum eſſent elapſa*, præ diebus Johannis (Apoc. Cap. 17.) *duo autem manebant, ventura?* Porro illa (a) 5 hactenus ante Johannem elapſa ſuntne ſequentia: prima *Monarchia Ægyptiaca*, ſive Ægyptiorum, ſub qua *Iudaica Eccleſia* ſive populus Iſraëliticus olim multa patiebatur, ideoque *Pharaonis* cum exercitu ejus in mari ſubverſio, Draconis

(a) 5 Capita elapſa.

vul-

vulneratio in Scriptura appellatur. Secunda *Monarchia Aſſyria*, ſub qua decem tribus in exilium mittebantur. Tertia *Babylonica* cujus caput fuit Nebuchadnezar, qui 2 reliquas tribus abduxit in *Babylonem*, templumque & civitatem *Hieroſolymæ* deſtruxit. Quarta *Monarchia Medorum* & *Perſarum*. Quinta *Græcorum*, cujus caput fuit *Alexander* ille *Magnus* dictus. Quæ quidem 5 capita ſive *Monarchiæ* ante Johannis tempora ceciderunt, annon ideo *ſextum caput Monarchia eſt Romana*, quæ in diebus *Iohannis* unice ſtabat?

Quæſtio 71. Quodnam eſt caput (*a*) ſeptimum quod Johannes venturum prædicebat, & an adhuc venit; aut potius venturum, & quomodo octavum illud a ſeptimo diſtinguendum eſt? Quare autem *Daniel* 4 tantum *Reges* numerat, & Johannes 7? Annon ſeptimum caput videtur eſſe nova aliqua *Monarchia*, quæ nondum adhuc venit ſed propè jam ventura, ſub quâ ultima Eccleſiæ perſecutio, quæ maxima erit omnium, incidet ad *tres tantum annos & dimidium duratura*, ideoque dicitur, quod *pro brevi tantum tempore morabitur*. (b) *Octavum* denique caput eſt nè ex ſeptimis unum tantumque a ſeptimo circumſtantiis quibusdam diſtinctum, unumque ex decem illis beſtiæ cornibus, quod tandem *ſupra alia cornua prævalebit* ſecundum *Danielem* Cap. 7. v.

(a) Caput ſeptim. (b) Caput octavum.

7. v. 20. 21. ? Quod verò *Daniel* tantum 4 *Reges*, *Iohannes* autem 2. numeret, annon ideo eſt, quia *Daniel* non altius reſpicit quam *Nebuchadnezarem*; Johannes vero ad primum omnium *Regem* ſpectat, qui Eccleſiæ *Dei* perſecutionem intulit, & is fuit *Pharao Egyptiorum Rex* ? Ut quid autem hæ 7 *Monarchiæ* una beſtia vocantur niſi quod etiamſi homines iſti aliis atque aliis mundi ſæculis eſſent diſtincti, unus tamen & idem perſecutionis ſpiritus actitabat eos omnes contra Eccleſiam ?

Quæſtio 72. Annon *Iohannes Sleidanus*, *in Tractatu ſuo de* 4 *Monarchiis* benè diſtinguat, & numeret 10 illa regna, quæ Johannes cornua beſtiæ vocabat, in quæ *Monarchia Romana* tandem diviſa eſſet, hoc ordine. 1. *Syria*. 2 *Ægyptus*, 3 *Aſia*, 4 *Græcia*, 5 *Africa*, 6 *Hiſpania*, 7 *Gallia*, 8 *Italia*, 9 *Germania*, 10 *Britannia* ? Quare autem dicatur, iſta decem *cornua*, *ſive Reges* (Johannis tempore) *nullum regnum accepiſſe* Cap. 17. 12. *ſed potentiam habuiſſe ſibi datam tanquam Regibus cum beſtia*, *ſpacio unius horæ* ? Annon quia pro ſpacio unius horæ myſticæ ſive annorum 333 poſt Johannem, illi Reges potentiam ſuam regnandi cum beſtia non diviſam ſed conjunctam erant habituri, poſt horam vero illam elapſam 10 illi *Reges* prædicti exorti ſunt ſua regna diviſa habentes, a *Romana Monarchia*, & quaſi avulſa, & hi quidem acrius *Eccleſiam*

Dei perſequebantur?

Quæſtio 73. Quid per illud intelligendum eſt quod unum de capitibus iſtis 7 beſtiæ, vulnere mortifero feriabatur, quod denuò ſanatum erat? Annon appoſitè hoc ſignificare poteſt *Romanos Imperatores* hoc vulnus accepiſſe dum ab *Ethnicis* ad *Chriſtianos* imperium transferebatur, tum acer ille ſpiritus perſecutionis qui in prioribus illis *Imperatoribus* erat, mortali quaſi vulnere, pro aliquo temporis ſpatio, afflictus erat, ut patet in *Conſtantino magno* primo *Imperatore Chriſtiano*, qui conſcientiæ libertatem omnibus conceſſit, citò autem poſt *Conſtantinum*, ſucceſſores ejus, ſub nomine & profeſſione Chriſtiana, veros Dei ſervos æque acriter ſunt perſecuti ac olim perſequebantur *Imperatores Ethnici*; & hac quidem ratione, annon bene dici poterit *beſtiæ vulnus mortiferum denuo ſanatum fuiſſe, dum* ſpiritus perſecutionis novas vires, in vocis *Imperatoribus* Chriſtianis ſic dictis accepiſſet?

Quæſtio 74. Qui ſunt (*a*) 42 *illi menſes in quibus data eſt poteſtas beſtiæ, ut toto illo tempore permaneret, & bellum cum ſanctis faceret, eoſque vinceret?* Annon prædictum tempus annorum 1260 per menſes illos intelligendum eſt? Porrò annon nimis certa experientia ſæculorum prædictorum, prout ex Hiſtoria patet, ſatis probat, ſpiritum illum

(a) 42 Menſes beſtiæ.

illum *Antichriſtianum in Imperatoribus & Regibus Chriſtianis* ſic dictis vegentem veros *Dei* ſervos, *Chriſtique* fideles ſectatores annos ferè 1260 fuiſſe perſecutos; ſpatium vero illud annorum 1260, annon propè finem advenit? qui vero vixerit ad annum 1700 a *nato Chriſto* aut circiter prorſus finitum eſſe viderit?

Quæſtio 75. Quomodo ſunt verba illa intelligenda cap. 13. v. 10. *Qui ducit in captivitatem, abibit in captivitatem, & qui occidit gladio, gladio quoque occidetur?* Quare denique adduntur ſequentia verba hoc modo, *hic eſt fides & patientia ſanctorum*? Annon enim plurimi perſecutores, *ſuis in lectis*, morte *naturali* mortui ſunt, ſuiſque in *domibus*, de quorum *captivitate* nihil *hactenus* auditum eſt? An ideo vero dixit, *hic eſt patientia & fides Sanctorum*, quia judicium illud adverſus perſecutores, poſt *longum aliquod tempus* implendum eſſet, quod quâ ratione fiat, dignum eſt explicatione, de qua alio in loco.

Quæſtio 76. Quæ eſt iſta (a) *beſtia quam Johannes viderat è terra oriundam* (prima vero beſtia è mari exorta eſt) *duo cornua habens inſtar Agni, ſed loquens inſtar draconis, omnemque prioris beſtiæ potentiam exercens*? Quare denique *numerus ejus dicatur eſſe* 666: *ille vero qui intelligentia eſt præditus numerum iſtum computare jubeatur*? Annon beſtia

(a) Beſtia ſecunda poteſtas Papalis.

hæc ſecunda eſt poteſtas *Papalis*, ex terra oriens, quia ſæpenumero *Papæ* vilem habent extractionem, & generis inferioris prout terra mari cæteriſque Elementis inferior eſt? *Duo autem ejus cornua inſtar agni* annon geminam iſtam authoritatem quam *Papæ* prætendunt ſibi commiſſam, viz. & *ſpiritualem* & *temporalem*, planè ſignificant? Quod autem *loquatur ut Draco*, annon hoc ſignanter exprimat *Bullas Papales* & ſententias excommunicationis, quas contra omnis generis homines, qui decretis ejus non ſint obſequuti, detonavit? Ab anno vero poſt *Chriſtum natum* (*a*) 1034 ſive a mortuis excitatum 1000 annon potentiam omnem *primæ beſtiæ exercuerunt Papæ*; ſe ipſos ſupra omnes *Reges* & *Imperatores* evehentes, eosque iræ ſuæ inſtrumenta & miniſtros efficientes adverſus electos & fideles Dei ſervos? Quod verò dicatur *potentiam habere ut imagini beſtiæ vitam daret* quid aliud ſignificare poteſt, quam quod *Papæ* ab *Imperatoribus*, potentiam & autoritatem omnem eorum ſibi ipſis arripuerunt, nihilque fere iis reliquerunt præter *imaginem* quandam, aut umbram *Imperii*? Quam autem vitam, ſive vim imperandi habuerant *Imperatores* aut *Reges* Chriſtiani a tempore quo *beſtia ſecunda* exorta eſt, ab ipſa *beſtia ſecunda* utique *Papa*, fluxiſſe compertum eſt. Cum enim olim *Papæ* ab Im-

(a) Ao. 1034.

Imperatoribus dependebant, poſtquam *Papæ* facti ſunt adeò magni, *Imperatores* a *Papis* dependerunt. Porrò numerus ille Papalis (*a*) 666 annon totidem annos deſignat qui duas horas myſticas ſive Revolutiones ſignificant? ab anno poſt *Chriſtum* a mortuis excitatum *milleſimo* exoriendo, & ad annum 1666 finiendo, ſive ad annum (*b*) 1700 poſt ejus nativitatem. Et ſane intra hoc tempus P*apæ Romani* ſupra *Imperatores* & *Reges* ſe tantum evexerunt. Prima autem P*apæ* uſurpatio, quâ *Imperatorem* de ſede imperiali dejicere, & coronam, cui velit dare, aggreſſus eſt, in *Benedicto nono* apparuit circa ipſum annum a *Chriſto nato* 1034, prout Hiſtoriæ confirmant, & præcipue *Lucas Oſiander* Epit. Hiſt. Eccl. Quæ tamen poſtea magis ſtrenuè confécta erat a *Gregorio ſeptimo* alias *Hildebrando* appellato, circa annum (*c*) 1073 & in ſæculis ſequentibus ad hunc uſque diem continuata.

Quæſtio 77. Numerus ille 144000 *quos videt Johannes ſuper montem Zion, cum agno ſtantes, canticum novum canentes* &c. annon eoſdem deſignat pari numero deſcriptos Cap. 7. *qui primitiæ erunt, primæ reſurrectionis ſupra nominatæ*? Quum clare diſtinguantur *a* 4 *animalibus*, & *ſenioribus quod canticum novum canebunt, ante animalia* & *ſeniores*, & *nemo iſtud canticum diſcere*

(a) 666. (b) Ao. 1700. (c) Ao. 1073.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

potuit, excepto prædicto iſto numero 144000. *Et tamen Deus quam* certiſſime alios fideles ſervos ſuper terram in eo tempore habebit qui ſuum etiam canticum habebunt, etiamſi prædictum illud canticum diſcere nondum queant, quod peculiare quoddam videtur *primam Reſurrectionem* aſſecutis proprium?

Quæſtio 78. Tempus quo numerus ille 144000 apparebit, annon poſt expletos 42 *Menſes* ſive annos 1260 annorum qui *prima eſt beſtiæ*, & poſterior 666 annorum, qui eſt ſecundæ, eundem finem habebit, expirando circa annum a *Chriſto nato* (*a*) 1700 habito ad veram *chronologiam* reſpectu, quæ a vulgari computatione per aliquot annos differre a multis exiſtimatur, ſic ut vera præcedere credatur vulgarem, ſpacio duorum annorum, ut quidam, vel 4, ut alii opinantur.

Quæſtio 79. Circa tempus illud in quo *numerus ille ſignatorum apparebit* 144000, annon *Angelus per medium cœli volabit euangelium habens æternum ad prædicandum inhabitantibus ſuper terram, unicuique genti, populo, generi, & linguæ*? Quis vero Angelus hic eſt, an *Jeſus Chriſtus*, vel Angelus aliquis ab ipſo deputatus? Et quomodo Angelus hic Euangelium quibuſcunque prædicabit? Annon hoc fiet bonos & ſanctos viros

(a) Anno 1700 Vera Chronologia a communi differt.

viros inſpirando, eoſque movendo, ut in alias gentes proficiſcantur, quo *Euangelium Chriſti* ubivis terrarum annuncient? Et ſic quidem nullus populus, aut gens erit ſuper univerſum terrarum orbem, quibus non annunciabitur euangelium, ante finem mundi, tam interne quam externe (prout *Chriſtus* prædixerat) ut *omnes electi Dei filii ubivi diſperſi colligantur, aliique in excuſabiles reddantur.* Pertinetne autem hoc tempus ad intervallum *Eccleſiæ Philadelphienſis*, cui Dominus promiſerat, *quod præ ea oſtium poneret apertum quod nemo clauderet*? Ideoque annon aures & corda multorum in omnibus gentibus aperientur potentia divina efficaciter, in miniſtris a Deo miſſis operante, ad credendum & obediendum Sancto Euangelio, quo magna erit multorum omnis generis populorum ad Chriſtum converſio poſt univerſalem hanc Euangelii publicationem? Annon etiam dona linguarum, & miracula cum aliis præclaris ſpiritus divini donis Apoſtolis olim communicata reſtituentur Eccleſiæ quæ reſtitutæ denuo reddentur, cum illud tempus advenerit?

Quæſtio 80. Annon *Babylon civitas illa magna citò caſura eſt*, poſtquam Euangelium promulgationem ſuam habuerit in gentibus ſecundum ordinem *Prophetæ Iohannis* Cap. 14. ubi *primo de* 144000, *ſtantibus cum agno ſuper mortem Zion loquitur, ſecundo. De ge-*

nerali euangelii publicatione ad omnes gentes. tertio de caſu Babylonis?

Quæſtio 8. Annon prima omnium Sanctorum Reſurrectio, felixque illud & præclarum Sabbatum, quo ſuper terram potituri ſunt, poſt primam Reſurrectionem clare indigitantur Cap. 14. v. 13. *Beati ſunt mortui qui in Domino morientur a modo dicit ſpiritus, ut a laboribus requieſcant & opera ſua eos ſequuntur?* Quare autem dicit a modo, niſi ut nobis indigitet, præclarum illud Sabbatum Sanctorum? Quamvis enim Sancti continuo ſunt beati, & in Chriſto poſt mortem requieſcunt, annon tamen his verbis peculiaris quidem gradus felicitatis, nobiliusque Sabbatum, quo Sancti fruantur in millennio futuro deſignatur?

Quæſtio 82. Quid ſignificat quod *demeſſa ſit terra & vindemiantur botri vineæ terræ?* Annon per ea ſunt intelligenda reveranda Dei judicia ſuper incredulos & inobedientes, poſtquam Deus benigne fideles ſuos ſervos remuneraverit?

Quæſtio 83. Quomodo illa verba ſunt intelligenda Cap. 14. 20. *Et calcatus eſt locus extra civitatem exivitque ſanguis e lacu, uſque ad frænos Equorum per ſtadia mille ſexcenta? Pertinetne hoc* ad tempus *prælii Armageddon, ſub phiala ſeptima*, quando *Gog & Magog*, ſive *impii* cujuſcumque generis ſeſe *in magnis agminibus conjungent* contra

populum Dei, agnum ſequentem, præſertim vero contra *Iudæos* & *Iſraëlitas* modo converſos, & tum in ſua terra inhabitantes? De ſuo prælio, vide etiam Ezechiel Cap. 38. v. 11, 12?

CAPUT XV.

Quæſtio 84. Ad quod intervallum ſive ſpacium temporis pertinet (a) *viſio 7 Angelorum 7 ſuas phialas iræ divinæ plenas effundentium*? Annon ad tempus ſeptimæ tubæ pertinere clarè videntur, ab anno nimirum *Chriſti* a mortuis excitati 1740 ad Annum 2000? Nam Phialæ iſtæ 7 *ultimas plagas continere dicuntur* atque in iis *impleta eſt ira divina*? Pertinebuntne igitur ad *ſeptimam tubam*, quæ plagas continet horrendas. Deinde antequam aliqua iſtarum Phialarum effundatur, *templum Dei eſt apertum in cælo, & qui adepti ſunt victoriam ſuper beſtiam & imaginem ejus, & notam, numerumque nominis ejus*, viz. poſt tranſactos a morte Chriſti annos 1666 *ſtabunt ſuper mare vitreum igne miſtum, cantantes canticum Moſis & agni, & prædicentes gentium converſionem quaſi* generalem? *Apertura* vero *hæc templi* annon pertinet ad Philadelphienſis

Ao.	1740
	$33\frac{2}{3}$
Ao.	$1773\frac{2}{3}$

(a) 7 Angeli cum 7 Phialis ad 7 Tubam pertinent.

ſis Eccleſiæ intervalli principium? Et certe ſi bene conſideretur quantam vim habeat regnum Antichriſtianum in hoc mundo, ad hunc diem, ſatis firmum videtur argumentum, quo concludatur nullas phialarum hactenus fuiſſe effuſas.

Quæſtio 85. Qui ſunt illi a Johanne *viſi ſtantes ſuper mare vitreum igne miſtum, victoriam ſuper beſtiam, ejusque imaginem, notam & numerum adepti, citharas Dei habentes, & canticum Moſis & agni cantantes?* An illi 144000 primam reſurrectionem præ aliis conſequuti, an etiam una cum illis reliqui alii ſancti? *Mare autem illud vitreum, eſtnè* mundus hic aſpectabilis, plenus ærumnarum & calamitatum, ſuper quod tamen mare quaſi eſſet ſolidum inſtar vitri, ſtabunt ſancti, qui victoriam ſuper beſtiam reportarunt, non tantum *Moſis canticum* cantantes in teſtimonium liberationis, ſed *Agni* etiam?

Quæſtio 86. Quomodo ſunt verba illa intelligenda Apocal. 15. 8. *Et templum ſumo a gloria Dei impletum ſuit, & a potentia ejus; ac nemo templum intrare potuit, quoad 7 plagæ angelorum complerentur?* Annon hoc ſignificat Eccleſiam Dei, toto illo 7 Phialarum intervallo patentem fore, & præclare ſplendentem, divina gloria indutam, quæ ita omnes ſuos adverſarios confunderet, ut nullus eorum toto illo tempore ingredi eam potuerit, vel ad minimam injuriam ipſi faciendam, forſan autem circa

finem

finem *ſeptimæ Phialæ* adverſarii illi Eccleſiæ contra ipſam quidquam molientur, ad illud enim tempus *prœlium Armageddon* referendum videtur, ubi tandem omnes grandine & igne cœlitus immiſſis peribunt?

Quæſtio 8-. An 7 tonitrua ad ſextam tubam pertinentia, & 7 phialæ pertinentes ad ſeptimam tubam habeant quid analogum?

Quæſtio 88. Annon 7 Phialarum effuſio caſum Babylonis indigitat, tot veluti gradibus, uno poſt alterum ſuccedente unoquoque Phialæ intervallo anno $37\frac{1}{7}$ complectente, qui ſunt $\frac{1}{7}$ intervalli 260 numeri uniuscujusque tubæ? Annon igitur illi plurimum decipiuntur, qui putant Babylonem hactenus cecidiſſe, vel ſaltem ejus caſum admodum eſſe propinquum? Annon & illi decipiuntur qui putant 4 phialas hactenus fuiſſe effuſas, quum magis probabile ſit nullam earum adhuc effuſam eſſe, ſed primam effuſam fore ab anno 1740 *Chriſti* a mortuis excitati; apertio enim templi & viſio ſignatorum 144000 præcedunt phialarum omnium effuſionem, ut clarè

7 Tonitrua
ad
6 Tubam
7 phialæ
ad
7 Tubam pertinent.
Tubæ duratio.

$$\frac{260 \text{ an.}}{7} = 37\frac{1}{7}$$

Intervallum phialæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

vel ex ipſa ſerie prophetiarum hujus libri apparet?

Quæſtio 8 . Quid per *terram* ſignificatur, *ſupra quam prima phiala eſt effundenda?* Annon infimum genus *Hierarchiæ Antichriſtianæ*, cujusmodi ſunt *Sacerdotes*, & *clerici* inferioris generis cum ſuis ſequacibus? Quid autem per *mare* ſignificatur? Annon ſuperius aliquod genus iſtius *Hierarchiæ* (prout mare terra ſuperius eſt) cujusmodi ſunt *primarii ſacerdotes*, ſive *Epiſcopi* cum ſuis ſedibus, qu s maria appellant? Quod vero *maria illa in ſanguinem ſunt convertenda*, annon magnam aliquam cladem, per bella, ſuper iſtos homines caſuram deſignat? Deinde quid *per fontes & rivos intelligere* habemus? Annon alios ſuperioris adhuc *Ordinis* & generis, quales ſunt *primarii Epiſcopi*, ſive *Archiepiſcopi*, vulgo dicti, *Cardinales* & *Metropolitani Hierarchiæ Antichriſtianæ*, qui ſanctorum & Prophetarum ſanguinem effundebant? Et ideo tum temporis & ſuum habebunt ſanguinem effuſum non quidem *ab ullis Sanctis*, ſed aliis inſtrumentis, juſtiſſimo Dei judicio, adverſus ipſos excitatis? Quomodo vero, aut quando illi *ſub tertia phiala occidendi ſanctorum ſanguinem effundebant*, quæſtio eſt explicatione admodum digna, *cum nulli ſanctorum poſt intervallum ſextæ tubæ a quibusvis occidentur*? Porro annon reliquarum 4 *Phialarum effuſio*, *Babylonis* ſive Ecde-

cleſiæ falſæ & Antichriſtianæ caſum & interitum per varios gradus denotat, una cum interitu & fine totius orbis terrarum *Regnorum*, & *Dominationum* humanarum corruptarum? Annon denique *magnus ille fluvius Euphrates ſextæ phialæ ſubjectus* Turcas, aut alias quosvis iſtas terræ regiones apud *Euphratem* ſitas inhabitantes ſignificat, ad viam *Regibus Orientis* ſtruendam? Qui vero ſunt illi *Reges Orientis*, annon *Sancti* in millennio futuro denuo in vitam excitandi?

CAPUT XVII.

QUæſtio 50. Annon *myſterium Babylon* tam plene in hoc capite deſcriptum *Eccleſiæ* falſæ & *Antichriſtianæ* integrum corpus deſignat? Et præcipue quidem *Eccleſiam Romanam Apoſtatam* a multis retro ſæculis factam, quæ & *Sanguinem ſanctorum & martyrum Dei bibiſſet?* Annon vero *beſtia illa, ſuper quam meretrix hæc magna conſedit*, *Monarchia* eſt *Romana*, quæ ſextum eſt caput? Cadente autem ſexto illo capite annon *ſeptimum* caput oriundum eſt, & poſt illud *Octavum*, quod *tamen de ſeptem eſt, & ſeptimi veluti quædam appendix?* Annon autem *Daniel* appertè *duos* illos *Reges* deſcribit, unum auſtri, & alterum ſeptentrionis? Annon denique illi *Reges* aut unus eorum cum *falſo Propheta*

cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

cum eo excitando adverſus ſanctos exſurgent ut eos occidant ſub ſeptimæ phialæ intervallo ? Porro annon *Deus* ſanctos ſuos miraculoſe cuſtodiet , ipſorumque adverſarios *igne & grandine cælitus demiſſis* deſtruet ?

Annon vero *prælium Armageddon* (quod ad ultimam phialam pertinere videtur) ſatis clare ab *Ezechiele* deſcribitur, & Reges quoque illi prædicti ſub nominibus *Gog* & *Magog* appellati Cap. 38. & 39 ?

CAPUT XVIII.

QUæſtio 91. *Caſus & interitus ille Babylonis igne ſive incendio* Cap 18. tam plene deſcriptus , annon Eccleſiæ falſæ & Antichriſtianæ internecionem & deletionem totalem ſignificat? Quæ ſunt autem *filiæ illæ Babylonis* niſi Hypocritæ in quavis ſecta aut profeſſione Chriſtianorum , utut Reformationem prætexant , dum a vero ſpiritu & vita Religionis Chriſtianæ alienati permaneant ?

Quæſtio 92. Quomodo intelligendum eſt , quod *in Babylone ſit inventus non tantum Prophetarum & ſanctorum ſanguis , ſed & omnium qui mactati ſunt in terra?* Annon ſanguis ille tam multus effuſus reſpicit totum illud tempus 4000 annorum a fluvio *Noachi* lapſorum , ex quo *Babylon* externe cœpit ædificari integram unius *diei*, aut *noctis* ma-

gnæ

gnæ duodecim horarum revolutionem complectens? An ergo homicidæ illi & ſanguinis humani fuſores, *a fluvio Noachi,* (a) *ad annum mundi conditi* 5740, aut Chriſti a mortuis excitati 1740, unam & eandem conficient *civitatem Babylonem*, omneſque ſimul in ea pœnas dabunt, qui pœnitentiam veram non egerint. *Quomodo vero hoc fiet, explicatu eſt admodum dignum.* Porrò *hora illa in qua Babylon plectetur judiciis illis divinis tremendis*, de qua dicitur cap. 18. v. 10 *unà horà venit judicium tuum*, annon $333\frac{1}{3}$ annos continebit, vel $\frac{1}{3}$ mille annorum, ſecundum iſtam rationem qua 1000 *anni vigiliam noctis conſtituunt*, ut habetur *Pſalmo* 90 v. 4. & quælibet vigilia tres horas, duodecim vero horæ noctem ſive diem integrum?

~~1~~~~1~~ 1 ~~1~~~~0~~~~0~~~~0~~ 333	} $333\frac{1}{3}$ hora.

Caput XIX,

Quæſtio 93. Quis eſt iſte *multus populus quem Johannes vidit in cælo dicentem, Hallelujah ſalus, & gloria, & honor & virtus Domino Deo noſtro?* Annon hi ſignificant magnam illam turbam convertendorum, tum *Judæorum*, tum *Gentilium* per univerſum terrarum orbem ſub ſexti *ſigilli* intervallo, *tubæque ſeptimæ,* &

(a) A. M. 5740.

& ultimæ una cum ſanctis ſub *tuba ſeptima*, denuo in vitam excitandis? annon ergo in eadem horâ annorum 333 ab anno viz. *Chriſti nati* (a) 1700 ad annum 2033, ſive ab anno illius a mortuis excitati 1666 ad annum 2000 *civitas Babylon* deſtruetur, & *Civitas* ſive Eccleſia *Dei* præclarè extruetur? Annon denique ipſiſſima hora ea eſt quæ (Apoc. 3. v. 18.) dicatur *hora tentationis ventura ſuper univerſum orbem terrarum*, ex quâ, utpote ex iſtius *horæ periculo & malo*, *Deus Eccleſiam Philadelphienſem*, ſupradictam *ſervare promiſit*?

Quæſtio 94. Quæ ſunt *illæ nuptiæ agni*, *quas veniſſe* ſub prædictum tempus Johannes affirmabat? Quæ denique eſt *Cæna illa agni ad quam qui vocantur beati ſunt* v. 7. & 9? Annon utrumque hoc (& nuptiæ & cœna agni) primam reſurrectionem deſignat Sanctorum in vitam excitandorum, quibus matrimonium omne cum ejus uſu carnali inter viros & fœminas ceſſabit, dicente *Chriſto*, quod *in Reſurrectione neque nubent, neque in nuptias dabunt, ſed agno nuptæ erant Sanctorum animæ virgines interim* caſtæ & purè manentes?

Quæſtio 95. Annon clare apparet ex Cap. 18. v. 14. 15. *Exercitum illum Agni a mis nullis carnalibus uſurum*? Ipſorum enim Dux, quem ſequuntur *albis veſtimentis induti*, & *albis equis adverſarios percutiet gladio*

(a) Ao. 1700.

gladio ex ore ſuo prodeunte? Qui ſunt autem *albi illi equi*, quos ſancti habebunt? annon pura illa corpora, quæ *Reſurrectionis illius primæ* erunt?

Caput XX.

Quæſtio 96. Quis eſt *ille Angelus viſus a Iohanne cælitus deſcendens, habens clavem abyſſi & catenam magnam in manu ſua, qui apprehendit Draconem, ſerpentem illum antiquum, qui eſt Diabolus, & Satanas & vinxit eum ad annos* 000? Annon Angelus ille eſt *Chriſtus*? an vero corporaliter ſive in corpore ſuo glorificato tum deſcendet, an tantum ſpiritualiter, clarius determinandum relinquo?

Quæſtio 97. *Mille illi anni* ſexies in hoc capite memorati, annon 1000 annos propriè dictos ſignificat? Annon vero Sabbatum illud dierum & annorum ſub lege factum Sabbatum hoc mundi, in millenio mundi ſeptimo, præfigurabat, quemadmodum 6 illa mundi millenia præcedentia 6 illis diebus laboris figurata ſunt, ad cujus myſterium *millenii* pro *die* poſiti, annon loca illa Scripturæ plane reſpiciunt *Pſal.* 90. v.4. 2. Petr. 3. 8. Dei hoc autem die ſive tempore præclaro, annon Prophetæ multa præclara & magnifica vaticinati ſunt, *Pſalmo* quoque 92, qui pro Sabbato inſcribitur, annon tempus illud præclarum reſpicit?

cit? Porrò annon dies ille idem eſt de quo *Eſaias* eſt vaticinatus, dicendo, *lucem unius dies fore ut lucem 7 dierum Dominumque in die illo ſolum exaltandum fore*? Quin de præclaro hoc millenio futuro, & Sabbato, in quo Sancti omnes a mortuis in vitam denuo vocati beatiſſimam pariter & ſanctiſſimam vitam ducent, ſuper terram non ſolum Doctiores multi apud Judæos, ſed patres quoque multi apud Chriſtianos in ſæculis primitivis fidem ſuam & ſpem declaraverunt, atque in iſtius rei fide in maximis ſuis perpeſſionibus, & vitæ mortalis periculis gaviſi ſunt?

Quæſtio 8. Annon Sancti omnes, qui a primordio mundi aliquando vixerunt ſive pro nomine Dei occiſi fuere, ſive morte naturali obierunt, in millenio futuro, in vitam corporalem excitabuntur? Annon enim reſurrectio hæc pars quædam præmii Sanctorum eſt tum magnorum tum parvorum, ſecundum Apocal. 11. v, 18. & Exod. 20. v. 2.

Quæſtio 9°. Annon Sancti in vitam excitandi corpora habebunt carnis, non quidem qualia nunc homines habent, ſed multo præclariora, & quale fuerat corpus *Adami* ante lapſum, dum in *Paradiſo terreſtri* degeret, & quale etiam fuerat corpus Domini noſtri *Ieſu Chriſti* ante mortem ejus, quæ corpora Sanctorum tandem ſunt in fine millenii ſeptimi in ſpiritualia tranſmutanda,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

[...]anda, *in quibus ad occurſum Domini in cæ[...]um aſcendent?* Annon vero iſtud myſterium [...]reſpexit Paulus dicendo 1. Cor. 15. *ſicut portaverimus imaginem terreſtris Adami* (prout nempe erat ante lapſum) *portabimus quoque imaginem cæleſtis, nunc in cælis glorificati?* Annon vero Prophetæ præſertim autem *Daniel* & *Oſeas* de tali *prima Reſurrectione* vaticinati ſunt *Dan.* 12. v. 2. *Oſe.* 6. v. 2? Annon denique Paulus 1. Cor. 15. duplicis corporis ſtatum plane deſcribit, primum quidem, *animalem*, deinde tranſacto millenio, & poſtquam finis erit mundi ſæculorum, *ſpiritualem? Et corpus* inquit, *animale, & corpus ſpirituale, ſed non prius quod ſpirituale, ſed quod animale, & deinde quod ſpirituale.* Annon quoque illud eſt præmium *contentorum a Chriſto* promiſſorum, *in ſæculo illo*, quo *venerit in gloria patris ſui?*

Quæſtio 100. Quemadmodum vero (*a*) *Sabbatum Iudæorum* incepit in fine, ſive veſpera ſexta diei, annon quoque beatiſſimum hoc *mundi Sabbatum* in fine ſexti millenarii, & priusquam ſextum deſinat incipiet? Et quia totum tempus hujus mundi *ſeptimana* eſſe videtur 7000 annorum, niſi ſeculum hoc felix mille annorum inciperet, ante 6 mille annos completos, nullum eſſet annorum reſiduum, poſt tranſactum millenium? Quod vero dabitur

(a) **Sabbatum incipiet Ao. a Reſ. Cir. 1740 vel a Co. No. 177$\frac{5}{4}$.**

tur aliquod annorum reſiduum poſt millenium tranſactum ex Apoc. clare liquet, quod ipſum a *Iohanne exiguum* tempus vocatur, Apoc. 20. v. 3. Num vero *exiguum illud tempus* annos contineat 260, ſic ut mundi feliciſſimum illud ſeculum incipiat circa annum mundi 5740, & *Chriſti* a mortuis excitati 1740, puriori chronologiæ, prout eam alicui Deus aperire dignabitur, determinandum relinquo.

Quæſtio 101. Quomodo ſancti in vitam corporalem ſuper terram denuo excitabuntur, ceſſante matrimonio, & carnali maris & feminæ copulatione? An Sancti omnes ex virginibus naſcentur, prout *Chriſtus ex virgine natus erat?* An quemadmodum Deus olim *Adamum* ex limo terræ fabricaſſet, aut alio quovis modo rei majeſtati conveniente, explicatu digniſſimum eſt, ſi cui hoc *Deus* revelaverit?

Quæſtio 102. Duo ultima capita Apocalypſeos, annon præclariſſimi ſanctorum, ſive Eccleſiæ Dei ſtatus deſcriptionem continent, toto millenii iſtius futuri intervallo, & uſque ad mundi finem.

Quæſtio 103. *Novi cœli & nova terræ Cap.* 21. 1. & *Ieſ.* 65. 17. & 66. v. 2. & 2. *Pet.* 3. 13. annon fient ad initium millenii futuri? Quomodo vero *primum Cœlum* & *prima terra* abibunt; an in nihilum redigentur? Vel potius, annon primum illud ſive vetus Cœlum & terra, mutatis quali-

tati-

tatibus convertentur in nova? Quod vero Petrus dixit *Juſtitiam habitaturam in terra iſta nova*, annon ſatis innuit juſtos homines eandem inhabitaturos, nam & ipſe cum aliis Sanctis eandem terram novam expectabant?

Quæſtio 104. Annon in tempore *millenii futuri*, ſemen aliquod peccatorum manebit, prout ex *Ieſ.* 65. v. 20. 2;. apparet? Ex illo enim ſemine peccatorum relicto producetur, ſive multiplicabitur *exercitus Gog & Magog* poſt finitum millenium, peccatores autem illi durante millenio, annon penitus ſanctis erunt ſubjecti?

Quæſtio 105. *Conflagratio illa mundi*, de qua vide 2 *Pet.* 3. v. 10. *Ieſ.* 66. v. 15. 16. *Malach.* 4. v. 1. An ſimul fiet aut per partes? An denique omnes deſtruet, aut pleroſque tantum peccatores? Annon enim quidam etiam peccatores immunes ab hoc incendio ſervabuntur, (Babyloniis interim penitus deletis) quemadmodum in arca *Noe*, ſimul cum juſtis quibusdam, *Ham* etiam cum uxore ſua a diluvio immunes cuſtodiebantur, ex quibus peſſimum genus peccatotum poſtea exortum eſt?

Quæſtio 106. Intra ſexti ſigilli intervallum viz. ab anno *Chriſti* a mortuis excitati 1666 ad annum 2000 annon *duplex ſanctorum genus* ſuper terram invenietur? Unum quidem *primam reſurrectionem adeptum*? Alterum vero eam *nondum adeptum*, ſed

ſpem

ſpem habens infallibilem, poſt mortem etiam intra tempus prædictum, eam adipiſcendi? Annon autem de poſtremo hoc genere Sanctorum, verba *Ieſaiæ* ſunt intelligenda. Iſai. 65. v. 20. *Qui centum eſt annorum morietur ut adoleſcens ſive pueri. Tales* enim ita morientur, prout Moſes olim mortuus eſt, cujus (dum moriebatur) *oculus non obſcurabatur, nec vigor ejus naturalis imminuebatur*. Deut. 34. v. 7. *Moſes* enim non propter ægritudinem aliquam aut vigoris defectum mortuus eſt, ſed tantum ut fato divino locum daret? Annon quoque & omnes Sancti mortales hoc modo morientur nondum primam reſurrectionem adepti, ut ſic hoc modo moriendo, eam adipiſcantur?

Quæſtio 107. Primæ reſurrectionis filii, annon ex omni parte, ſcilicet tam internè quam externè *filii Dei* erunt, & ab eo tanquam a patre ſolo geniti, quod annon ſatis clarè innuitur verbis illis *Iſai.* 66. v. 9. *An ego qui generationem aliis tribuo, ſterilis ero*, ait *Dominus*, ſecundum vulgati verſ. Lat.

Quæſtio 108. verba illa *Apocal.* 21. 4. *Et mors non erit amplius, nec luctus, nec lachrymæ, annon* plane innuunt Sanctos primam reſurrectionem adeptos, nunquam poſtea morituros, ut nec internè nec externè, ſed toto millenio victuros ſanctiſſimam pariter & beatiſſimam vitam ſuper terram.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Ad finem vero millenii (poſtquam ſcilicet omnes ſancti mille annos vivendi ſuper terram compleverint) annon *immutabuntur, ſimulque ad occurſum Chriſti in cælos aſcendent*, prout Chriſtus poſt reſurrectionem in cœlos aſcendit? Vita autem Sanctorum per mille annos annon clare ſignificatur verbis *Iſai.* 65. v. 22. quæ Juſtinus Martyr ſic legebat, *ſicut dies vitæ arboris, ita erunt dies populi mei*, ut ſignificetur hominis ſanctificati reditus ad felicem illum ſtatum Adami, in quo ante lapſum exiſtebat, dum veſci de ligno vitæ permittebatur quum mortem adhuc neſciebat, quia nondum de fructu vetito guſtaſſet?

Quæſtio 109. Verba illa Apoc. 21. 1. *Et mare non amplius*, quomodo ſunt intelligenda? An mare hîc allegoricè pro tribulationibus mundanis ponitur? Vel annon etiam de mari quocunque externo mediterraneo, inſulas tum a ſe invicem tum a reliquis terræ partibus continentibus dividente, intelligi poterit? Sicut quicquid aridæ terræ ſit ſimul in uno loco exiſtat, prout etiam ante diluvium ita extitiſſe probabile eſt?

Quæſtio 110. Quare dicatur *Sancta illa Civitas de Cœlo a Deo deſcendere Apoc.* 21. v. 2? Annon hoc planè innuit, ſanctos quoſque nunc in cœlo exiſtentes tempore millenii deſcenſuros a cœlo in terram, ut in terra vivant mille annos prædictos vitam diviniſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

ſimam & maxime cœleſtem, ut tandem pro majori gloria, qua in cœlis fruentur, tranſacto millenio, pro ſæculis univerſis, præparentur? Dum enim hic vixerint, *Deus* erit cum illis, & in illis, ſicque nullum damnum deſcendendo patientur, ſed multum quoquo modo lucrabuntur?

Quæſtio 111. Verba illa Apoc. 21. 6. 7. *Sitienti dabo de fonte aquæ viventis, gratis, qui vicerit omnia hæreditabit, & ero illi Deus, illeque filius meus erit*, annon ad eos primam reſurrectionnem nondum adeptos reſpiciunt, qui adhuc cum inimicis & tentationibus ſpiritualibus luctantur? Tales autem omnes ad annum Chriſti a morte excitati bis milleſimum anſam habent primam illam Sanctorum reſurrectionem adipiſcendi?

Quæſtio 112. *Duodecim illæ portæ, ſive Ianuæ Sanctæ civitatis quibus ſunt nomina* 12 *tribuum Iſraëlis inſcripta*, annon clare innuunt gentiles quoſque fideles, cum Judæis & Iſraëlitis fidelibus in unum corpus fore conſociandos, omneſque ſalvandi de gentilibus ad 12 tribus Iſraëlis annon pertinebunt alii ad alios?

Quæſtio 113. *Nomina denique* 12 *Apoſtolorum ſuper* 12 *fundamenta iſtius civitatis inſcripta*, annon ſignificant hanc ipſam civitatem Sanctorum Apoſtolorum doctrinâ & miniſterio fuiſſe congregatam & ædificatam, ipſoſque 12 Apoſtolos primaria fore

iſtius membra, & quaſi fundamenta Jeſu Chriſto Domino primario fundamento & *lapide Angulari* ſuper omnes & in omnibus exiſtente?

Quæſtio 114. *Quare dicatur civitas hæc in quadro poſita eſse in formam cubi*, non autem globi? annon hoc ſignificat ſtabilem civitatis hujus conditionem & ſtatum, prout quidem terræ rotunditas volubilem ejus conditionem, cum mortalibus in ea degentibus ſignificat?

Quæſtio 115. An aliæ quædam Sanctæ animæ, quæ nondum prius in terris vixiſſent in ſeculis mundi præcedentibus, in corpora deſcendent in millenio futuro?

Quæſtio 116. Ratio ſive proportio ſanctæ civitatis ad terram univerſam collata, aliquid ſupra 60 milliaria, uni gradui terreſtris globi aſſignando & intra 61 milliaria, habebitne ſe ut $52\frac{1}{7}$ ad 12? qualem quidem rationem ad annum integrum habet unica ſeptimana, quin & omnis hujus mundi ætas a principio ad finem ad inſtar ſeptimanæ eſſe annon videtur? Quid vero myſterii habeat harum duarum rationum ſimilitudo, modeſta & ſobria inquiſitione digna videtur?

Quæſtio 117. An cibo & potui uſus ullus erit degentibus in hac civitate? aut quali cibo utentur? annon Paradiſico terreſtri, qualis olim fuerat ille cibus quo Adam ante lapſum veſcebatur?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Quæſtio 118. Verba illa *Apoc.* 21. 23. *Et civitas illa non indigebit Sole aut Luna*, annon etiam quoad literam ſunt intelligenda? Utcunque enim Sol & Luna, cum ſideribus tum luceant & virtutem ſuam exerant aliis animantibus, Sancti primam reſurrectionem adepti aſtrorum illorum luce aut virtute non indigere videntur.

F I N I S.

INDEX.

SEptem Eccleſiæ deſignant 7 ſtatus Eccleſiæ univerſales. pag. 111

Eccl. Epheſ. ab ao. 1. uſque ad Annum		$33\frac{3}{4}$ vel a C.N.	366.	113
Smyrnenſis	$33\frac{3}{4}$	666	700.	115
Pergamenſis	666	1000	1033.	118
Thyatirenſis	1000	$133\frac{3}{4}$	1366.	120
Sardicenſis	1333	1666	1700.	123
Laodicenſis	1666	2000	$203\frac{3}{4}$.	127
Philadelph.				126

De 7 Sigillis unumquodque ſigillum complectitur ſpacium unius horæ myſticæ. 133

Hora myſtica eſt ſpatium $333\frac{1}{3}$ Annorum. 134

Sigillum	1. Pag.	135 eſt ab an. 1 ad An.	$33\frac{3}{4}$ vel	366	
———	2.	136	$33\frac{3}{4}$	666.	700
———	3.	137	666	1000.	$135\frac{3}{4}$
———	4.	138	1000	$333\frac{3}{4}$.	$136\frac{3}{4}$
———	5.	140	$133\frac{3}{4}$	1666.	1700
———	6.	143	1666	2000.	$203\frac{3}{4}$

Sigillum 7 continet totum illud tempus ordine alio viz. Silentii Semihorarii & 7 Tubarum. p. 39. 147

Quælibet Tuba continet annos 260 148

Silentium Semihorarium incipit Ao. 1. a Reſur. ad 180. Vel $21\frac{3}{4}$ a Co. No. Adde ſpacium tubæ primæ 260. facit 440 a Reſ. C. vel $47\frac{3}{4}$. p 150

Tuba	2. ab an.	440 ad An.	700	$73\frac{3}{4}$.	150
Tuba	3.	700	960	$93\frac{3}{4}$.	152
———	4.	960	1220	$125\frac{3}{4}$.	153
———	5.	1220	1480	$151\frac{3}{4}$.	155
———	6.	1480	1740	$177\frac{3}{4}$.	157
———	7.	1740	2000	$203\frac{3}{4}$.	158

7 Tonitrua & 42 menſes conculcationis Civitatis Sanctæ pertinet ad Tubam Sextam ergo proprie accipiendæ ſunt. Pag. 159 160

5 Menſes Locuſtarum continet $\frac{5}{12}$ partes 1260 annorum. 156

Mulier in eremo ſpatium 1260 annorum. 166

5 Capita beſtiæ elapſa. 169

Caput ſeptimum nondum venit. 170

42 Menſes beſtiæ. 172

Num. 666 tot annos ſc. 2 horas myſticas deſignat. 175

7 Angeli cum 7 phialis ad Tubam ſeptimam pertinent. 179

Intervallum cujuslibet Tubæ eſt $37\frac{1}{7}$ Ann. 181

Sabbatiſmus incipit anno a Reſ. Ch. 1700 vel a Co. nato $173\frac{3}{4}$. 189

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [2]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 28 [1]